B103/c/1914

National Library Bibliothèque Nationale

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER

Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief A. **Kundrats**, 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor V. **Irbe**, 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor V. **Jaunkalnietis**, 1805 Taylor Ave., Racine Wis. 53403; California Editor **Karlis Kaleja**, 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

NR. 26 SESTDIENA, 1984. GADA 30. JŪNIJS 34. GADS SATURDAY, JUNE 30, 1984.

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION NUMBER 2249 CENA 1 DOLARS

Cerību stariņi

ALEKSANDRA ĶEGUMNIEKA SPECIĀLRAKSTS LATVIJAI AMERIKĀ

Mēs tuvojamies jau ceturtā gadu desmita beigu posmam, kopš vadām savas dienas prom no tēvzemes. Varbūt ka objektīvs vēsturnieks kādreiz mēģinās izvērtēt trimdā devušos latviešu tautas daļas cīņu par eksistenci un arī mērķtiecīgo cīņu atgādināt pasaules lielvaru konfrontācijā Kremļa varai atdoto brīvo Latvijas valsti un mūsu tautas smagās ciešanas šajos okupācijas gados.

Kāds latviešu izcelsmes amerikānis, kas valsts komandējumā uzturējās okupētajā Latvijā, ļoti zīmīgi novērtējis tautas izmisīgo cīņu pret rusifikāciju un ilgas pēc brīvības: ,,Rietumi pilnībā nav spējuši aptvert, ka parakstot Jaltas miera līgumu, tie atdeva verdzībā arī latviešus, igauņus un lietuviešus. Ar kauna pilno Helsinku nolīgumu parakstīšanu rietumi vēlreiz zemojās Kremļa priekšā, pretī saņemot tukšus solījumus.

Šajā lielajā pārbaudījumu laikā Kremļa apspiestās tautas meklē cerību stariņu — cerību stariņu ticības un spēka paturēšanai, cerību stariņu cīņā pret brutālo rusifikāciju, kuŗai gala mērķis ir latviešu tautas fiziskā iznīcināšana!''

Arī mēs trimdā ne tikai meklējam cerību stariņus, bet ar savu nacionālpolītisko aktīvitāti bieži vien arī iededzinām it gaišās liesmās labo cerību zīmes.

Mēs nekad nevarētu darīt par daudz savas tautas labā. Mūsu trimdas grūtības un problēmas nobāl tās smagās eksistences cīņas priekšā, kam acīs skatās tautas vairums diendienā Kremļa prokonsula pārvaldītajā tēvzemē.

Mūsu polītiskā aktīvitāte ASV, Kanadā, Austrālijā un Eiropā nav bijusi bez pozitīvas atbalss.

Amerikas Balss raidītājs arī šogad nolasīja oficiālo ASV valdības viedokli Baltijas valstu jautājumā. Ja beidzot notiks patiess Vašingtonas un Maskavas dialogs, tad amerikāņi liks galdā arī Baltijas nelikumīgo okupācijas jautājumu.

Amerikas Balss raidītājs šogad, apsūdzot Kremļa aktīvitātes Baltijas valstīs, citēja arī bez KGB aģenta Lešinska norādījuma par Maskavas slepenā dienesta stratēģiju brīvībā nokļuvušo latviešu nomelnošanai un viņu balss apklusināšanai.

Prezidents Rēgens mūs nav aizmirsis, un ja tas tā, tad liela pateicība A. Lambergam, V. Pavlovskim un citiem darbiniekiem.

Arī Kanadā 14. jūnija atcere nebūt neaprobežojās ar pašu baltiešu piemiņas sarīkojumiem vien.

Kanadas federālā parlamenta loceklis Dēvids Kilgurs (Kilgour), ko es pieminēju savā iepriekšējā rakstā, Baltijas nelikumīgo okupāciju, masu deportācijas un vajāšanas atgādināja 14. jūnijā parlamenta debašu laikā.

,,Viņus sadzina lopu vagonos, dienām un naktīm turot bez ūdens un ēdiena. Daudzi mira ceļā'', tā dep. Kilgurs liecināja par baltiešu deportācijām.

Te jāpiezīmē, ka konservātīvo partijai sastādot jauno valdību, Dēvidam Kilguram droši vien bs viens no vadošiem ārlietu resora posteņiem.

Viss ir skaists vasarā. J. Liģera studija.

To polītiķu skaits Otavā, kas aizstāv mūsu lietu, kļūst arvien lielāks. Te jānorāda, ka LNAK pareizi rīkojusies, pamudinot bez Latviešu konservātīvo kluba dibināt mūsu klubu pie liberāļu partijas. Cik zināms, tad adv. Sarmīte Bulte jau uzņēmusies priekšdarbu veikšanu.

Iepriekšējā laikraksta numurā bija ievietots Jaltas līguma uzteikšanas demonstrācijas aicinājums. Miroslavs Matuzevskis ir Canadian Coalition for Peace through Strength (CCPS) prezidents, kas sācis kaŗa gājienu par Jaltas līguma anullēšanu.

Demonstranti Toronto amerikāņu diplomātiem nodeva savu iesniegumu, kas tiks virzīts tālāk uz Vašingtonu.

,,Šī līguma dēļ miljoniem cilvēku padoti komūnisma vajāšanām'', demonstrantiem teica liberāļu dep. Tonijs Ruprechts. Viņš apsolīja gādāt par to, lai Kanadas jaunais ministru prezidents Džons Terners darītu arī no savas puses visu iespējamo apspiesto tautu labad.

Pasaules žīdu polītiskais svars ir visiem zināms. Interesanti atzīmēt, ka iespaidīgais žīdu izcelsmes polītiķu padomdevējs atrodas kā konservātīvo līdeŗa Malrūnija, tā arī liberāļu līdeŗa Ternera tuvāko līdzstrādnieku vidū. Viņi zina kādēļ. Kādēļ arī mēs nevarētu meklēt pavedienus, kas mūs noved ātrāk pie mērķa?

Lai par zemu nenovērtējam Maskavas lāstus izpelnījušos

(Turpinājums 20. lp.)

IEVĒLĒTA ASV DAUGAVAS VANAGU VADĪBA

ASV DV savu valdi un citas amatpersonas pārvēl katru otro gadu. Delegātu sapulce nominē kandidātus, bet vēlēšanas notiek rakstiski pa pastu. Balso tikai apvienības un kopu oficiālie delegāti.

Komisija bija izsūtījusi 49 vēlēšanu zīmes. Atpakaļ saņemtas 47, divas no tām nederīgas.

Par ASV DV priekšnieku ievēlēts A. Spārniņš (Minesota) ar 38 balsīm.

ASV DV valdē ievēlēti: I. Priedulājs (Čikagā) ar 45 balsīm, A. Lanka (Minesota) — 43, E. Ādamsone (Minesota), V. Jaunkalnietis (Milvoki), A. Liepiņš (Linkolna) un V. Zālītis (Milvoki) — visi ar 42 balsīm, A. Braunfelds (Nujorka) — 37 un A. Kubuliņš (Klīvlande) — 34. Kandidāts A. Zaļinskis (Kalamazū) — 23.

Revīzijas komisijā ievēlēti: P. Rudzītis (Milvoki) — 37 balsis, J. Vilciņš (Milvoki) — 33, E. Ozoliņš (Latvijas ciems) — 29. Kandidāts J. Polleitis (Minesota) — 27.

ASV DV goda tiesā ievēlēti: V. Baumanis (Čikaga) — 38 balsis, R. Prūsis (Milvoki) — 34, E. Kiršteins (Čikaga) — 31. Aizstājējs E. Peniķis (Milvoki) — 30. V. J.

Vēl var pieteikties

GAŖEZERĀ
19. - 26. aug.
A. Ruperts
2141 Brunsink N.E.
Grand Rapids, MI.
49503

3 X 3
19 84.

KATSKIĻOS
26. aug. - 2. sept.
I. Buls
4 Elmwood St.
Stamford, Ct.
06902

Rietumkrasta latviešu izgl. centrā
29. jūl. - 5. aug.

Nometne ģimenēm kuŗās viens no vecākiem nerunā latviski un bērniem nav latviešu valodas zināšanu.

Ligita Riekstiņa-Glass
31001 Baltic Lane N.E.
Paulsbo, Wa. 98370

Pieteikties aicina ALA AIB
(ALA Ārpusskolas izglītības birojs).

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1984. GADA 30. JŪNIJS, 26. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Valdē — V. Plūdons, T. Kronbergs, A. Šterns. Laikraksta atbildīgais redaktors — A. Kundrats. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9, tālr. 465-7902. Nujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N. Y. 10466, U.S.A. Tālr. 1-212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad. A. Zaube, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618. Redaktors Austrālijā Ed. Šmugajs, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos materiālus neuzglabā, bet pēc vēlēšanās sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ir raksītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV: par vienu gadu — 40 dol., 6 mēnešiem — 21 dol., 3 mēnešiem — 12 dol. Atsevišķa numura cena 1 dol.

Sludinājumu maksa sludinājumu daļā $5.00, tekstā $6.00, pirmajā vai pēdējā lp. $10.00 par 1 collas telpu. Sarīkojumu kalendārā $1.50 par rindiņu, atkārtojot 4 reizes un vairāk 25 proc. atlaide. Laikraksta abonēšana un sludinājumi — tālrunis 466—1514

Laikraksta apgāds patur tiesības atsevišķos gadījumos sludinājumus arī nepieņemt. Ja nodotā sludinājumā laikrakstā ieviesusies kļūda, tad šis sludinājums tiks atkārtots bez maksas. Laikraksta apgāds par kļūdaini ievietotu sludinājumu atbildīgs tikai par tādu summu, cik pēc sludinājuma likmes izmaksājusi kļūdaini iespiestā teksta telpa. Grozījumus sludinājumos var pieteikt ne vēlāk kā vienu dienu pēc sludinājuma nodošanas.

Viktors Kalniņš

Kāpēc Padomija aizliedz saiņus ar apmaksātu muitu?

Līdz šim laikam uz Padomju savienību varēja sūtīt saiņus ar mantām gan pa pastu, gan īpašu firmu starpniecību. Šīm firmām bija padomju ,,Vņešposiltorga'' licences. Pirmajā gadījumā, ja sūtīja pa pastu, muitu maksāja saņēmējs, protams padomju rubļos. Ja saini sagatavoja un nosūtīja firmas, tad maksāja nosūtītājs dolāros vai citā konvertējamā valūtā.

No 1. augusta saiņu nosūtīšana ar apmaksātu muitu izbeigsies. Par to paziņoja padomju iestādes. Pirmais iespaids — Maskava pati sev ,,iezāgēja''. Padomju Savienībai taču ir tik vajadzīga ārzemju valūta. Kādēļ tāds solis?

Atcerēsimies neseno pagātni. Līdz 1976. g. uz Padomju savienību varēja sūtīt naudu un saņēmējiem dolāru, mārciņu, marku u.c. rietumu valūtas vietā izsniedza sertifikātus. Pār tiem speciālajos veikalos varēja iegādāties deficīta preces. 1976. g. tādai praksei pielika punktu. Speciālizētie veikali un sertifikāti palika, un tagad tie ir ,,Vņešposiltorga'' čeki, bet apkalpo tikai noteiktu padomju pilsoņu kategoriju, proti tādus, kam viņu darba laikā ārzemēs maksāja ar tādiem čekiem, kā arī tas komunistu funkcionārus, kuriem bez darba ārzemēs izsniedz šādas zīmes. Ārzemnieki drīkst speciālizētajos veikalos pirkt par savu zemju konvertējamo valūtu. Bet daudziem padomju pilsoņiem, kuŗiem bija radi ārzemēs, un tādu relatīvi daudz ir Baltijā un Ukrainā, šādi veikali izrādījās slēgti. Par naudas sūtījumiem dolāros vai citā rietumu valūtā viņi saņēma mazvērtīgos rubļus pēc laupīšanas apmaiņas kursa. Jājautā, vai toreiz Maskava arī nezaudēja, jo pēc šādas operācias naudas sūtīšana samazinājās? Noteikti. Bet tomēr padomju vara spēra šādu soli, jo daudz iemeslu dēļ negribēja pieļaut, lai vienādas privilēģijas baudītu nopelniem bagātie ,,diplomāti'' — spiegi un visai apšaubāmas personas ar šaubīgiem vai pat naidīgiem uzskatiem, kuŗi pie tam savā vairumā nepieder ,,diženai'' krievu tautai.

Tātad iemesls bija ideoloģisks. Noteikti tas pats iemesls bija aizliegumam sūtīt saiņus ar apmaksātu muitu. Padomijā vērojama krasi izteikta tendence tagadējos grūtos saimnieciskos apstākļos materiāli pabalstīt vispirms uzticamus režīma kalpus. Rodas cits jautājums, kāpēc Padomju savienība vispār neaizliedz saiņa sūtīšanu? Protams, par padomju rīcību mēs nekad nevaram būt droši, un nav izslēgta varbūtība, ka vienā jaukā dienā Maskava spers šādu soli. Bet jāatceras, ka saiņu, banderoļu, vēstuļu sūtīšana pa pastu ir noteikta starptautiskajos līgumos (Vispasaules pasta konvencija, padomju — amerikāņu līgums par saiņu sūtīšanu 1939. g.) Bet saiņu sūtīšana ar apmaksātu muitu balstījās uz līgumiem ar atsevišķām rietumu firmām. Izbeigt darījumus ar atsevišķām firmām nav tas pats, kas lauzt starptautiskus līgumus. Protams, Padomju savienība ne vienu vien reizi lauza tos, precizāk sakot, līgumu laušana ir parastā padomju prakse. Vienkārši tagad pirms kārtējā Pasaules pasta savienības kongresa tādi pasākumi būtu riskanti un arī nevajadzīgi. Var jau bezgalīgi ierobežot gan paku sūtīšanu, gan korespondenci, formāli līgumus nelaužot. Galvenais Maskavai tagad ir samazināt savu pavalstnieku saskari ar ārzemēm. Principā izolācija pastāvēja vienmēr, bet atsevišķos laika posmos tā kļuva mazliet vājāka.

Tagad vērojams izolēšanas pastiprināšanas process. Ja runājam par pasta ierobežojumiem, tad padomju patvaļa sevišķi pastiprinājās pēdējos trīs četros gados. Kā to noskaidroja dažas kompetentas organizācijas un personas — trešā daļa sūtījumi un vēstules uz Padomju savienību iet zudumā. To pašu varu teikt arī no savas pieredzes. 1979.—1982.g., vairāku jaunu instrukciju rezultātā, līdz minimumam samazināja to preču sarakstu, ko drīkst sūtīt no padomijas. Īpaši sāpīgi bija izjūtams grāmatu sūtīšanas aizliegums; faktiski tas ir aizliegums, jo atļaujas saņemšana un muitas samaksāšana ir ilgs un dārgs process. Turklāt dažādi izziņu tipa un daudzsējumu izdevumi ir noliegti izsūtīšanai bez jebkādiem izņēmumiem. Šie ierobežojumi ir gan padomijas iekšējie noteikumi, bet formāli neatceļot starptautiskus nolīgumus, padomijas pasts pastāvīgi tos neievēro. 1983. g. krasi paaugstināja muitu uz ārzemju saiņiem, bet pēc Pasaules pasta savienības kongresa var sagaidīt jaunu padomju patvaļas vilni starptautiskajā korespondencē.

Lasītāju vēstules

DIVAS SARĪKOJUMU ZĀLES?

Gaŗezers pieder kādām 180 draudzēm un organizācijām — Gaŗezera akciju turētājām.

Akciju vairums, kādi 45 vai 48 proc. akciju atrodas DV rokās, līdz ar to Gaŗezera padomē no 9 locekļiem vairums esot DV organizācijas locekļi.

Nelādzīgākais tas, ka Gaŗezerā ,,nospiesta pagrīdē'' veselīgā opozicija ar 1981. gada 19. jūlija ārkārtējās Gaŗezera padomes sēdes lēmumu pārtraukt lielās sarīkojumu zāles projektēšanu.

Kāda 1/3 tautiešu ir palikuši atsaucībā vēsi — Gaŗezeram...

Nesen Detroitas Kristus draudze dāvājusi trīs apbūves gabalus Gaŗezera ciemā.

Kā lasām latviešu presē, DV Gaŗezera ciemā plānojot celt savu centru, dzīvokļus u.c. Pret to nevienam nav iebildumu, bet iebildums un izlaiks rada tas, ka DV Gaŗezera ciemā savā centrā plānojot celt sarīkojumu zāli ar kādām 250 vietām. Tas nu gan ir ,,kaps'' Gaŗezera sarīkojumiem.

Tautieši lēš tā: ja DV Gaŗezera ciemā vēlas celt otru sarīkojuma zāli, tad būtu jādabū attiecīga piekrišana vismaz no 51 proc. Gaŗezera organizācijām — īpašniecēm. Tā būtu zināma garantija kā Gaŗezeram, tā DV organizācijai. **Jānis Dimants sr. ASV.**

IGNORĒTA REZOLŪCIJA

Vai avīzes reportieŗa pienākums nav ziņot visu notiekošo? Vai korespondentam ir tiesība ziņot tikai to, ko viņš atrod par pieņemamu?

Es sūdzos par Albinu Dravnieku, kuŗš rakstīja par ALAs kongresu: Vēsturisks kongress Kalamazū.

Tā kā biju oficiāla delegāte, tad pievienoju redakcijas zināšanai oficiālo kopiju, kuŗu pēc nacionālpolītiskā darba laika iesniedzu rezolūcijas komisijai, kuŗa to ignorēja kongresa noslēgumā.

Nacionālpolītiskā darba laikā tikai pēdējā minūtē dabūju vārdu un oficiāli 60 līdz 70 klātesošo klausītāju klātienē nolasīju tikai pēdējo paragrafu: ,,Ja Dr. Lalita Muižniece paziņoa, ka kultūras sakarus ar okupētās Latvijas ,,kultūrniekiem'' ir pārtraukusi — mūsu uzticība viņai būs atjaunota.''

Jaunieši sēdēja vienkopus, bet kad es stiprā balsī teicu: ,,Klausaities, kas man sakāms, visi apklusa, un es savu teikumu nolasīju. Visu sacīto gaidīju atreferētu, bet tas nav noticis.

Albertīne Roze,
Latvijas ciema DV darbiniece.

TĀ TAGAD LĪGO TUR...

Tālajā Austrālijā saņemtas nezināma folklorista okupētā Latvijā pierakstītas laikmetīgas Līgo dziesmiņas:

Rindā dzimu, rindā augu,
Rindā mūžu nodzīvoju —
Rindā gāju iepirkties,
Rindā pirtī mazgāties.

Man māmiņa iemācīja
To, ko visi bērni prot:
Kas ir, lūdzu, pēdējais,
Sakait, lūdzu, ko te dod?

Rindā mana bārda auga,
Rindā manas ūsas dīga.
Rindā sieva gadījās —
Tāda traki valodīga.

Nevar viņu aizrunāt,
Nevar viņu aizdziedāt.
Ja būs rindu ieņēmusi,
Citas priekšā nelaidīs.

Kas kaitēja nestāvēti,
Ja zināju, ka dabūšu.
Ja zināju nedabūšu,
Tāpat vien pastāvēju.

Nav bez dziesmas dziedāšana,
Nav bez rindas stāvēšana:
Rindā var vislabāk just —
Kamēr cilvēks dzīvs, viņš kust.

N. Sabris Sidnejā.

Latviskā mantojuma glabātāja

Interesantu, desmit dienu ilgu gleznu un akvareļu izstādi savā mājā Toronto no 4.—13. maijam bija rīkojusi architekte Ita Ozola. Viņas vīrs Visvaldis Ozols mājas augšējā stāvā bija izstādījis īpatu un vēl neredzētu kokgriezumu skati. Atsevišķā telpā Ādolfs Vilmanis un Fricis Vilmanis skatē piedalījās ar septiņām intarsijas technikā gatavotām latviskām pūra lādēm, vāzēm, galdiņiem un bērnu šūpuli.

Pūra lādes ir redzētas daudzās latviešu mājās, tās labi noder drēbju glabāšanai, tautas tērpiem un rotām, bet nule aizvadītajā skatē bija iespēja redzēt un salīdzināt septiņas lielas pūra lādes, katra bija savādāka gan koka izvēlē, gan rakstu kompozicijā.

Vērojot šo bagātīgo latvisko priekšmetu klāstu, ikviens skates apmeklētājs varēja nopriecāties par lielo bagātību latvju tautas rakstos. Visas septiņas pūra lādes tika pārdotas, un sešām saņemti pasūtinājumi.

Ita Ozola latviešu sabiedrībā jau labi pazīstama ar savām tautasdziesmu illustrācijām un gleznu skatēm gan Kanadā, gan ASV. Pirms pāris gadiem DV Kanadas valde bija izdevusi Ziemas svētku kartītes melnbaltā technikā, un daudz redzētas viņas grafikas un illustrācijas.

Runājot par nule aizvadītās izstādes 24 melnbaltiem tušas darbiem, jāatzīst, ka mākslinieces dvēsele un talants visskaistāk atplaukst latviešu tautasdziesmu motīvos, abstraktajās iztēlēs vai reālo formu saliedējumā. Viļnojošais dinamisms harmonizēja gan apļos, gan līknēs, gan arī taisnēs. Bez tam vēl melno un balto laukumu kontrasti un dažādo virsmu sīkīnijas, kā arī pludinājumi rādīja dziļi izprastu dainu idejisko bagātību. Piemēram: mazā „Ganiņa" vieglais, maz uzsvērtais siluets gleznai piešķīra dziļu skumju un vientulības noskaņu. Gribētos teikt, ka lielā vienkāršība elementos pauda ilgas pēc saulītes, pēc māmiņas. Gleznā „Rija" bija iemūžināts mūsu senču rūgtais darbs, kas ilga no agra rīta līdz saules rietam.

Tālākās gleznās var just nemieru, ko pauž darbs „Strautā metu vainadziņu".

Blakus telpā bija izstādīti 24 krāsu bagāti akvareļi. Negribējās ticēt, ka izstādes otrā dienā jau 20 gleznas bija atradušas savus īpašniekus un, skati beidzot, visas gleznas bija pārdotas. Šajās gleznās temati un fantazija tā pati — latvju dainu izpratne seno dienu ainās. Arī šajos darbos grafiskais akcents izpaužas sīkos tautiskos rakstos un figūru vienkāršībā. Tā ir Itas Ozolas panākumu atslēga.

Ar aizvadīto izstādi māksliniece ir ļoti apmierināta. Saņemti 20 pasūtinājumi jaunām gleznām.

Atsevišķā telpā varēja iepazīties ar Visvalža Ozola gan lieliem, gan maziem kokgriezumiem. Latvju rakstiem rotātas griestu lustras, šķīvji, pulksteņi, kafijas galdiņi, dzīvojamās un ēdamistabas durvis un masīvas dzīvokļa dubultdurvis.

Latvju rakstiem rotāt durvis ir jau sena ideja, tādas redzētas arī dzimtenē, bet šajos izstādes darbos varēja iepazīties ar V. Ozola techniskās apdares precīzitāti un lielisko nobeigumu, parādot izlietotā materiāla — priedes, ozola vai rieksta — krāsas.

Jākonstatē, ka visi šie darbi rādīja jaunas koktēlniecības nozares izaugšanu, kurā izcelti latviskie elementi. Skatē bija redzamas arī studenšu korporācijas Spīdola pasūtinātās dzīvokļa dubultdurvis.

Nobeigumā jāsaka, ka šī bija viena no vislabākajām aizvadītās izstāžu sezonas darbu skatēm.

J. L.

Prieks par jauno maiņu — TLB Sestdienas skolas audzēkņi ir Toronto latviešu sabiedrības lepnums. Foto J. Liģers.

Helēna Celmiņa iepazīstina amerikāņus ar Latvijas likteni gleznās

Ņujorkas Immigrācijas ēkas priekštelpās laikā no 4.—29. jūnijam bija redzama Helēnas Celmiņas 39 gleznu skate. Katru dienu tur apgrozās tūkstošiem cilvēku, tāpēc Celmiņai pavērās iespēja iepazīstināt iestādes apmeklētājus ar latviešiem nodarīto pārestību daudz plašākā veidā nekā tas būtu iespējams, sarīkojot to pašu skati parastās izstāžu telpās. Paskaidrojumi pie gleznām min mūsu vēstures faktus. Skati ievada triptichs par Baigo gadu: pirmā glezna izskatās gandrīz abstrakta, bet tuvāk ieskatoties redzams, ka tur attēloti asiņaini ložu caurumi sienā. Otrā glezna ir viena vienīga milzīga līķu kaudze, bet trešā attēlo deportācijas ainu pie sarkanajiem lopu vagoniem. Tālāk rādītas apcietināšanas ainas Rīgas Centrālcietumā: sprieduma piespriešana vecai lauku māmiņai, Sibirija. Plika apcietināto sieviešu rinda gaida kārtu, kad čekists tām apgriezīs ķermeņa matus. Šī glezna bieži piesaista apmeklētāju uzmanību pirmā, bet pēc tam viņi sāk apskatīt arī pārējās un rūpīgi lasa arī pievienotos paskaidrojumus. Tālāk rādītas spaidu darbu nometnes ainas — sieviete ar koka kāju dūšīgi skalda malku (viņai bijis jāapkurina 20 spaidu darbu nometnes slimnīcas krāsnis); padomju tipa žēlsirdīgās māsas; simbolisks mātes tēls, sabrucis pār piederīgo kapu; pretestības kustības dalībnieku portreti.

Pie otras sienas redzami vairāk mūsdienīgi temati no padomju ikdienas dzīves: Rīgas centrāltirgus ar rindu pēc zivīm; pārtikas kalni, kas atstāj Latviju Krievijas virzienā; glezna, kur Orvela „Dzīvnieku farmas" motīvi savijušies ar pašreizējā polītbiroja portretiem, ar Černenko vidū.

Interesanti iepazīties arī ar skatītāju atstātajām atsauksmēm.

Helēna Celmiņa stāsta, ka esot gan arī tādi, kas nākot klāt un skaidrojot, ka viņa sazīmējusi ainas no Aušvicas, bet Pad. savienībā tik briesmīgi vis neesot. Tomēr lielākā tiesa ierakstu atsauksmju grāmatā ir cildinošas. Tā kā immigrācijas ēkā apgrozās visdažādāko tautību piederīgie, tad arī ieraksti ir visdažādākās valodās un alfabetos. Vienu no pirmiem ierakstiem atstājusi kubiešu grupa, kas uzsauc: „Bravo! Bravissimo!" Jau sen kā esot vajadzējis pasaulei izskaidrot, kas tas „communismo" īstenībā ir... Citi raksta, ka ar šo skati Celmiņai vajadzētu apbraukāt visu Ameriku, ieskaitot Balto namu; vēl citi iesaka ar to uzstāties televīzijā. Viņi gan diemžēl nedod padomu, kā tas būtu izdarāms. Vēl citi ieskata šo gleznu dokumentāro vērtību: tās paliks kā redzami pierādījumi par padomju varas nežēlību, gluži tāpat kā uzglabājušās liecības par Romas imperijas nežēlību pret pirmajiem kristiešiem. Kāds skatītājs raksta: „Tikai Goja aizkustinājis mani vairāk nekā Jūs. Jums ir īpašas dāvanas parādīt sāpes, badu, kaunu, bēdas u.t.t. Un jūs pie tam spējat būt asi satiriska..."

Immigrācijas iestāde Ņujorkā ir moderns, marmorā un stiklos celts debesskrāpis. Tas atrodas Pilsētas valdes nama tuvumā, dažādo tiesu namu rajonā. Celmiņas skate bija iekārtota priekštelpās.

D. V.

Latvisko rakstu elementu autori savā darbu skatē.

GRUPU LIDOJUMI UZ

DZIESMU DIENĀM MINSTERĒ

1984.G.

Pavadonis prof. Dr. Gunars Šubiņš

NR. 1 — 29. JŪL. — 6. AUG. $1190.00 (US $975.00)
NR. 2 — 29. JŪL. — 12. AUG. $1330.00 (US $1090.00)

Ieskaitīts lidojums turp un atpakaļ, viesnīca un brokastis, visi transferi u.c.

* Iespējama atgriešanās arī vēlāk — bez piemaksas
* Pieejamas daudzas Eiropas tūres, Oberammergauas spēles, Euralpases un Studentu pases.

Rezervācijas jau pieņem

ATLAS TRAVEL SERVICE

103 RONCESVALLES AVE, TORONTO, ONT. M6R 2K9

Tel.: (416) 531-3519

Runājam latviski

Jānis Širmanis

Alberta Cilpas piedzīvojumi

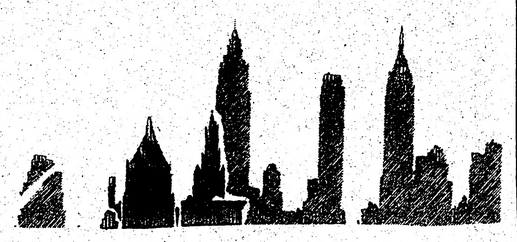

Copyright by Jānis Širmanis

(43. turpinājums)

»Viņš bija Biedrības kasieris.«

Mana ziņkārība sāka slaistīt tausteklīšus. Kaut toreiz būtu bijusi kāda ragana, kas tos aplauž! Kas brīdina:

»Albert, nebāz galvu ritenī, jo tu nevari paredzēt, kad tas sāks griezties.«

Brīdinājums varbūt pasargātu mana deguna formu. Bet sapnis par mazu mājiņu un raganu jau bija aizmirsies.

»Kas tā par Biedrību, kas apgroza tik prāvas summas?« jautāju Luizei.

»Nu — tā pati, kur Džeks katru nedēļu pavadīja piektdienas vakaru,« Luize pasniedza Džeka biedra karti ar iniciāļiem GGVB.

»Ko nozīmē GGVB?«

»Gara Gaismas Veicināšanas Biedrība. Džeks daudzreiz sūrojās, ka cilvēki dzīvojot kā tumšā mucā. Biedrībai neesot viegli tumsu izkliedēt. Man likās, ka viņi veic kādu izglītības darbu.«

»Cik ilgi Džeks bija tai GGVB?«

»Gadus divdesmit. Varbūt vairāk.«

»Un cik ilgi viņš kasē naudu?«

»Skaidri neatceros. Katrā ziņā labi sen sāka. Bet par iztrūkumu viņš nekad nerunāja. Džeks vienmēr bija kārtīgs, pedantiski kārtīgs. Tā bija mājā, tā vajadzēja būt arī Biedrībā. Vismaz es tā domāju.«

»Vai arī tu bieži gāji uz Biedrību?«

»Gauži reti. Noskatījos dažus sarīkojumus. Tādas reizes varu uz pirkstiem saskaitīt. Viņi tur runāja par politiku. Tā mani neinteresē. Esmu Dzīvnieku Aizsardzības Biedrības priekšniece. Visu brīvo laiku ziedoju citu sāpju un ciešanu mazināšanai. Nesaprotu, par kādiem grēkiem nu man jāsaņem negods: bagātais viesnīcnieks iztukšojis Biedrības kasi. Kauns! Meita un znots mudina, lai es maksāju, ko prasa. Tad būšot miers. Es nežēlotu naudu. Divpadsmit tūkstošu — nieks. Manus nervus grauž negods. Pat pie jurista nespēju aiziet. Gaidīju tevi. Tu esi pašu cilvēks. Varbūt atradīsi kādu izeju. Maksāt — tas būtu pierādījums, ka Džeks tiešām pievācis svešu naudu.«

»Vai tu droši zini, ka tas tā nav?« jautāju Luizei.

»Zinu!« Luize lepni pacēla galvu.

»Bet Džeks — toreiz viņš vēl bija Jākabs — ieradās Amerikā bez centa kabatā. Kā viņš tika pie bagātības?«

»Viņš apprecēja bagātu sievu. Nē, Albert, Džekam nevajadzēja svešas naudas. Ar Biedrību būs kāds pārpratums, kāda kļūda. Lūdzu, Albert, noskaidro, kā kļūda radusies. Vai tu to darīsi? Sirsnīgi vēlos, lai nelaiķa gods paliek neaptraipīts.«

»Vai Biedrības jaunais kasieris solījās klusēt?«

»Jā. Pagaidām. Kamēr es apdomāšos. Bet ja es atteikšos maksāt, tad ar tiesas palīdzību iztērēto naudu piedzīšot.«

»Ieteicu ar apdomāšanos nesteigties. Pa to laiku mēģināšu savu gara gaismu papildināt,« diezgan vieglprātīgi apsolījos. Pašam nebija jausmas, ko un kā darīšu. Labi, ka Luize to nejuta. Varēju paturēt slavu, ko nelaiķis Jack Kuhl — dzimis Jākabs Kūlis man bija mantojumam atstājis: veikls puisis.

»Lai godam pastāvētu, nu steigšus jāpārvēršas par slepenpolicistu,« teicu sev itin nopietni. Kā Klāvs mācīja — ar vēsu prātu.

No jaunā darba lauka nebaidījos. Domāju bibliotēkā sameklēt kādu labu grāmatu un izmācīties tāpat kā mājas pamatu likšanu.

Grāmatas dabūju. Iepazinos ar blēžu niķiem un detektīvu apķērībām. Bet nevienā grāmatā neatradu padomu, kā sākt. Mūrnieka rokas grāmatā sākums bija sīki izstāstīts.

»Mūrnieka amats drusku atšķiras no detektīva gaitām,« vēsi spriedu.

Luize nodeva pilnīgi manā rīcībā Džeka darba istabu ar visu, kas tur iekšā. Pati rādījās reti. Viņa laikam domāja, ka esmu līdz padusēm darbā iestidzis. Sākumā viņa maldījās. Dažu labu dienu mierīgi sēdēju ērtajā krēslā un gaidiju kādu ierosmi, kādu ideju. Bet jaunās kurpes drusku spieda pirkstus, un uz pleciem vēl gulēja kalna smagums. Tie bija šķēršļi jaunām idejām, bet ne pārāk lieli. Lokomotīves kurinātāja dēls. Ogļu uzbēršana iedzimta. Ķēros pie mātes brāļa pamestām darījumu grāmatām tāpat bez kādas asprātīgas idejas. Klāvs to sauktu par izlūku gājienu.

Grāmtvedībā nejutos iesācējs. Tautsaimniecības students! Mierīgi devos izlūkgājienā. Vecā kunga kaligrafiskais rokraksts un atmiņas, ka pats reiz esmu bijis skaitlis, palīdzēja ar bezgalīgajām skaitļu rindām iedraudzēties. Labprāt sekoju sīki pierakstītiem ieņēmumiem, izdevumiem, kalkulācijām, labojumiem, pārrķinājumiem. No agra rīta līdz vēlam vakaram sekoju Džeka darījumiem lapu pa lapai, gadu pēc gada.

Nelaiķa mantas stāvoklis izrādījās labāks nekā ainažniekos ļaudis runāja. Ne tikai pusmiljons skaidrā naudā, bet arī krietns žūksnis vērtīgu akciju. Šis atradums arī man nostiprināja pārliecību, ka Džeks nebūs vis pirkstus palaidis.

Pēc pāris nedēļām Luize vairs nemaldījās, ja domāja, ka esmu darbā iestidzis līdz padusēm. Patiesībā biju vēl dziļāk. Līdz ausīm. Neatšķīru vairs rītu no vakara, aizmirsu kurpes un kalnu. Muguru izstiepu taisnu tikai tad, kad radinieka pūles un panākumi man bija kā uz delnas. Un tad es jautri svilpoju:

»Kas gan var satriekt vecu jūras vilku . . .«

Tas vecais jūras vilks bija domāts Alberts Cilpa. Es tiešām varēju svilpot. Grāmatu pētīšana man atklāja, ka Džeks ziedojis Gara Gaismas Veicināšanai diezgan prāvas summas. Tātad — nevis GGVB kasi tukšojis, bet mēģinājis tukšumu apklāt ar simts dolaru zīmēm. Biju gatavs cīnīties par mātes brāļa godu, jo nevarēju vairs atvairīt aizdomas, ka Gara Gaismas Veicinātāji tīko patukšot atraitnes biezo naudas maku.

»Ja atkal kāds nāk naudu prasīt, sūti pie manis,« teicu Luizei. »Man gribas parāda zīmi savām acīm redzēt.«

Biedrības vīri nerādījās. Tā ieguvu mazu atvaļinājumu. Mierīgi pastaigājos labi nospodrinātās kurpēs. Mans plāns bija vienkāršs: ja kādam niez, lai kasās. Ja Gara Gaismas Veicinātāji grib dabūt naudu, lai nāk un prasa. Tā dabūšu pārliecināties, vai Džeka paraksts īsts.

Nedēļas nogalē Klāvs ieradās mani apciemot. Aizbraucu draugam pretī uz lidostu tikko atjaunotā mātes brāļa Kadilakā. Pēc izlabošanas un pārkrāsošanās neviens vairs nevarēja teikt, ka automobilim jebkad skramba bijusi.

Klāvs skatījās te uz mani, te — Kadilaku:

»Hm . . . «

»Vai tu esi pārsteigts?« smīnēju.

»Nē. Pārsteigts būtu, ja tu vēl izskatītos kā Noslēpumu aizas īpašnieks ar caurām biksēm un sprīdi gariem bārdas rugājiem. Ja tas nav noslēpums, tad pastāsti straujās pārmaiņas iemeslus. No tavas vēstules skaidri sapratu tikai to, ka tu steigšus aicini mani ciemā. Spožais auto vedina uz domām, ka tev bagāta līgava gadījusies. Vai uzminēju?«

»Par augstu tēmēts! Pagaidām tēloju privātdetektīvu.«

»Kadilakā?«

(Turpinājums sekos)

Varoņu un mocekļu piemiņai

Indianas Latviešu sabiedriskā centra nama laukumā Indianapolē atklāja un iesvētīja pēc mākslinieka A. Sildega meta darināto pieminekli par Latvijas brīvību kritušo varoņu un komunistu terrora upuru piemiņai. Tas celts vienīgi ar tautiešu ziedotajiem 3.500 dolariem. Ziedojumi apkārtnes izdaiļošanai vēl turpinās. Pieminekļa nozīmi izteic iekaltie uzraksti: ,,Par Latviju kritušo varoņu, aizvesto un mocekļu piemiņai'' un ,,In Memory of Latvians who died for Freedom and those who vanished in Soviet Labor camps since 1940.''

Pieminekļa celšanu veica inž. Juŗa Caunes vadītā vietējo latviešu organizāciju padomes izvēlētā rīcības komiteja. Darba smagumu iznesa virsltn. Antons Platacis. Paldies pienākas arī mūrniekmeistaram Miezītim. Atklāšanas runā organizāciju padomes priekšsēdis K. Sventeckis norādīja, ka mūsu tēvu valodā trūkst vārdu, lai tā īsteni varētu izklāstīt un nosodīt mūsu tautai nodarītās komūnistu nežēlīgās varmācības, par kuŗām rietumu pasaule vēl arvien ir nedzirdīga, izsakot cerību, ka tautieši un viņu draugi, ikreiz apmeklējot Sabiedrisko centru, vispirms piestās pie pieminekļa, lai godbijībā pieminētu mūsu tautas smagās cīņas, ciešanas un upuŗus. Pieminekli iesvētīja māc. Pēteris Nesaule. vietējo sieviešu organizāciju un kopu vainagu nolika vanadžu vadītāja A. Auziņa, bet ziedus no draudzēm L. Martinsons un J. Caune.

Pēc apvienoto dāmu komitejas sarūpētās kafijas Rīgas zālē, Nacionālajā zālē notika 14. jūnija deportēto piemiņas akts, ko gadskārtēji rīko Indianas latviešu biedrība. P. Augenberga uzrunai sekoja leģiona cīņu varoņa kapt. Visvalža Juraida-Jansona stāstījums Litenes nometnes virsnieku aizvešanu izsūtījumā, par komūnistu zemcilvēciskajiem nodarījumiem nevien mūsu, bet arī citām padomju apspiestām tautām. Piemērotu dziesmotu ielogu skumjajai sanāksmei sniedza Latviešu biedrības koris. Brīvmākslinieka V. Meļķa vadīto ,,Kam drosme ir'' (J. Norviļa—K. Ulmaņa) nācās atkārtot, bet prof. Aijas Vinteres-Brugmanes (diriģētai beigu dziesmai ,,Tev mūžam dzīvot, Latvija'' (J. Mediņa—V. Plūdoņa) pievienojās visi klātesošie. Bija kupls pulciņš to, kas Baigo gadu un tā sekotājus vēl nebija aizmirsuši. Vk.

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

Saules jostas ansamblis vedīs līdz 500 gadu vecu dižsaktu

Saules jostas ansamblis cer, ka 500 gadu vecā dižsakta nesīs laimi jaunajam uzvedumam Mārpuķīte Austrālijā un ārzemēs.

Sakta, ko atrada Kurzemē 1938. gadā un izveda no Latvijas 1944. gadā, ne tikai rotās izrādi, bet ansamblis cer, ka visi apmeklētāji, kuŗi izjūt senlietu burvību, nekautrēsies atnākt to rokās paturēt.

Dižsaktu dāvināja ansambļa dalībniecei, Mārai Siksnai adelaidiete Elvīra Bikavniece. Māra greznosies ar saktu Alsungas tautas tērpā. izrādes pirmajā daļā.

Sakta iekļaujas labi Mārpuķītes uzveduma temā. Pirmā daļa notiek Kurzemes sētā, un izrādes pamatdoma atspoguļo saktas vēsturi. Tāpat kā mazā Mārpuķīte var izziemot bargu salu, jo zeme glabā tās saknes, tā sakta cauri bargiem klaušu un kaŗu laikiem glabājās zemē, līdz to atkal gaismā izcēla Latvijas neatkarības laikā.

Izskaidrojot, kā ieguvusi saktu, Māra saka:

„Sen jau interesējos par latviešu senlaiku rotām un par tām 1983. gadā runāju 3x3 nometnē un vasaras vidusskolā Austrālijā.

Ievēroju, ka daudz bērnus un jauniešus saviļņo iespēja rokās paturēt kādu senu rotu. Tā ir kā taustāms apliecinājums stāstiem par latviešu tautu un tieša saite ar senatni.

Aizņēmos seno dižsaktu no Elvīras Bikavnieces, lai to lietotu referātā, un viņa nolēma man to atdāvināt kopā ar savu Alsungas villaini un jostu. Vienojāmies, ka dāvanas pieņemšu, kamēr tās varēšu rādīt tautā un dot tām iespēju saistīt bērnu un jauniešu sirdis latviskām saitēm."

Māra saka, ka pašreiz sakta prasa darbu:

„Lai godam to parādītu Saules jostas jaunās turnejas izrādē, gatavoju pēc iespējas autentiskas daļas Alsungas tērpam, lai saktu izceltu. Lāsainos svārkus auž Tasmānijā, Kanberas rokdarbnieces nāk palīgā pagatavot īpatnējo galvas segu, jāizšuj blūze un jāada zeķes."

Elvīra Bikavniece ar prieku saktu Mārai atdāvināja, jo viņa negribēja, ka sakta nonāktu muzeja vitrīnā vai karātos pie sienas.

Elvīru iejūsmināja A. Annusa ieteikums „godā turēt un meklēt senās senču vērtības" 1938. gadā, 4. lielā skautu nometnē Dzintarjūras pludmalē. Tūlīt pēc nometnes viņa devās uz Alsungu meklēt sev tautas tērpu. Tērps viņai iepaticies, to redzot kādai dziedātājai vienā no latviešu pirmām filmām.

Bikavnieka kundze braukusi meklēt šo dziedātāju un atradusi to sētā, kur visas sievas un meitas vēl valkāja tautas tērpus — garus, platus un krokotus svārkus ar klāt piešūto ņieburu.

Viņa tur atradusi brunčus un blūzi ar milzīgi platām piedurknēm un krāsainiem dzīpariem un stikla krellītēm izšūtu apkaklīti, kas izskatījies ļoti „vēsturiski." Atradās arī sešās paaudzēs saglabāta josta un villaine. Saktu pēc neatlaidīgas taujāšanas atnesa no vecu lūžņu kaudzes kūtsgalā.

Bikavnieka kundze stāsta:

„Sakta bija ar plieniem un kaļķiem aplipusi, zaļa nosūnojusi un pavisam uz pusēm salocīta, kā milža rokās saspiesta ola. Liekas, ka sakta iztraucēta ar kāda smaga mieta dzīšanu zemē, jaunai rijai pamatus rokot."

Rīgā saktu iztaisnoja un aptīrīja Bētiņš, lielmeistars latvju rotās, kas vērtēja saktas vecumu vismaz 600 gadus. Bet vēsturnieks Edgars Dunsdorfs grāmatā „Saktas stāsti" raksta, ka Alsungas saktas izplatījušās ar Kurzemes hercogiem un Livonijas kaŗu 16. gadsimtā. Tā, sakta varbūt ir tikai 500 gadu veca.

1944. gada oktobrī Bikavnieka kundze izbrauca no Latvijas. No tautas tērpa seģenes viņa sadiegusi mugursomu un lietojusi jostu kā plecu lentes.

Vācijā vecā sakta kopā ar seģeni un jostu ilgu laiku greznojua latviešu skatlogu Rāvensburgas UNRRAs veikalā un, pēc Bikavnieka kundzes ierašanās Austrālijā, tika izstādīta Adelaides latviešu muzejā.

Atsaucība Latvijas Brīvības fondam

Latvijas Brīvības fonds ir viens no nozīmīgākajiem mūsu nacionālpolītiskā darba veicējiem. Kā līdzekļu avots tas ir pamatā visam Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības darbam, kuŗa galvenais mērķis ir brīvības atgūšana Latvijai. Līdzekļus fonds iegūst no dāvinājumiem, kas ir 500 ASV dolaru vai vairāk, kā arī atsevišķiem ziedojumiem un novēlējumiem. Pašreizējais fonda dalībnieku skaits ir 1668. Jaunais fonda dalībnieku saraksts, kas izdots š.g. 20. aprīlī, liecina par visas mūsu sabiedrības plašo atsaucību.

Kad pagājušā gada 18. novembrī LBF atzīmēja 10 gadu pastāvēšanu, bija sasniegts dibinātāju iecerētais mērķis iegūt vienu miljonu dolaru fonda pamatkapitālā. Bet šis pirmais miljons ir tikai iesākums, ja apzināmies, ka PBLA darbs paplašinās. Piemēram, nākošgad Kopenhāgenā paredzēta apsūdzība pret Padomju savienību, šoruden Minsterē darbību sāks PBLA Sabiedrisko zinātņu institūts, un nākotnē jāveic vēl daudzi citi pasākumi. Tie varēs izdoties tikai tad, ja būs pietiekami līdzekļu. Tādēļ katrs, kas pērnajos 10 gados to vēl nav paspējis, lūgts atbalstīt mūsu kopējo darbu un pievienoties fonda dalībnieku saimei.

Viens no nozīmīgākiem veidiem fonda līdzekļu sagādē izrādījušies testamentārie novēlējumi, tāpat arī par Emilijas Ribas Anglijā un Alines Karules Kanadā novēlējumiem. Lielāki novēlējumi vēl saņemti arī no Ernas Brunneres Jaunzēlandē un Mildas Rubauskas ASV. Katrs, iemaksājot 50 dol. un novēlot kādu daļu vai visui mantojumu LBF, var kļūt par fonda dalībnieku, tādēļ aicinām katru tautieti apsvērt savas iespējas un atbalstīt mūsu tēvzemes brīvības centienu sekmēšanu arī šādā veidā. Bez pareizi sastādīta testamenta iekrātais mantojums var aiziet citiem vai, ļaunākā gadījumā, mūsu ienaidnieka rokās. Padomju savienības aģenti pēdējos gados ir izmantojuši šādas situācijas un pat šādus gadījumus.

Novērtējot fonda darba nozīmi, 33. ALAs kongresa delegāti un dalībnieki Kalamazū, LBF pārstāvja Dr. Zigurda Bērzupa ierosināti, saziedoja divās dienās 1,625. dol., tā kļūstot kā grupa par fonda dalībnieku Nr. 1663. Lai pateicība Dr. Bērzupam, kas pats iemaksāja pirmos 100 dol., kā arī viņa nenogurstošajam palīgam LBF pārstāvim S. Dulevskim par naudas savākšanu. Lielākais paldies tomēr visiem devējiem par atsaucību!

Kongresa laikā LBF pārstāvji/delegāti un pārvaldes vadība savā sēdē pārrunāja pašreizējo fonda darbību un nākotnes ieceres. Ar šo g. 1. janvāri aizgājis pensijā LBF ilggadējais administrātors Bruno Albats, paliekot par LBF padomnieku. Administrātores darbu ir uzņēmusies viņa līdzšinējā palīdze Valda Lēvenšteina. Finanču padomdevēja Kaspara Krēsliņa vietā profesionālus padomus ieguldījumu jautājumos sniegs ALSs Finanču komisija Ulža Klausa vadībā. Solveiga Švalbe turpinās savu darbu kā grāmatvede, un arī pārējā pārvaldes vadība paliek līdzšinējā. Lai fonds iegūtu bezpeļnas organizācijas statusu un dāvinājumi fondam būtu atvelkami no nodokļiem, ir piesaistīts advokāts. Ceram, ka tautieši arī turpmāk būs atsaucīgi par fonda darbu un iecerēm, lai mūsu kopējais mērķis — veicināt brīvības un neatkarības atjaunošanu Latvijā, varētu kādreiz īstenoties.

Drīzumā visi fonda dalībnieki saņems LBF pagājušā gada pārskatus par fonda līdzekļu izlietošanu un ieguldījumiem, kā arī minēto jauno dalībnieku sarakstu. Katrs, kas vēlētos šo informāciju saņemt, lūgts rakstīt uz sekojošu adresi: Latvijas Brīvības Fonds, Ltd., *Kanadā:* Dr. A. Šteins, 33 King St. W., Bolton, Ont. LOP 1AO CANADA vai Mr. K. J. Tannis, 50 Playter Blvd., Toronto, Ont. M4K 2W3 CANADA

Valdis Kārklis
LBF pārvaldes priekšsēdis

Dievkalpojumi PBLA Dziesmu dienās Minsterē

PBLA Dziesmu dienās Minsterē notiks kā oikumēniskais dievkalpojums, tā arī atsevišķi luterāņu un katoļu konfesionālie dievkalpojumi. Otrdien, 31. jūlijā, pl. 15.00, tieši pēc dziesmu dienu dalībnieku gājiena cauri Minsteres vecpilsētai un sapulcēšanās Doma laukumā, notiks svētku oikumēniskais dievkalpojums Minsteres Sv. Pāvila domā. Dievkalpojumu vadīs Latvijas ev. lut. baznīcas archibīskaps Arnolds Lūsis, latviešu katoļu baznīcas prelāts Dr. Kazimirs Ručs un latviešu pareizticīgo baznīcas prāvests Aleksandrs Černejs. Piedalīsies arī citi latviešu luterāņu katoļu un baptistu mācītāji, kā arī vācu baznīcu pārstāvji.

Par mūzikālo papildinājumu oikumēniskā dievkalpojumā gādās Zviedrijas jauktais koris Līgas Puķītes vadībā. Koris dziedās J. Norviļa kantāti „Ceļš uz mājām", 23. psalma tekstā pamatotu gregoriāniešu introitu A. Vītoliņa apdarē, J. Vītola kandāti „Jēzus pie akas" un 'H. Pavasara „96. Dāvida dziesmu." Kori, kā arī draudzes dziesmas un liturģiju pavadīs Andris Vītoliņš no Stokholmas. Ērģeļu solo spēlēs Minsteres mūzikas augstskolas docente Brigita Mieze-Trauciņa.

Pēc oikumēniskā dievkalpojuma visi garīdznieki, viņu dzīvesbiedres, evaņģelisti un draudzes priekšnieki (-ces) ir sirsnīgi aicināti satikties pieņemšanā vecajā Minsteres pilsētas rātsnamā Svētku zālē (Festsaal). Visu latviešu baznīcu draudzes priekšnieki (-ces), kas vēlas piedalīties pieņemšanā, lūdzu paziņojiet Minsteres latviešu ev. lut. draudzes mācītājam (māc. F.T. Kristbergs, Kampstr. 12, 4400 Münster, Bundesrepublik Deutschland. Telefons: 0251-272936). To lūdzu darait, cik ātri iespējams, lai zinām, cik daudz viesu jāgaida. Jūsu klātbūtne pieņemšanā ir sirsnīgi gaidīta.

Ceturtdien, 2. augustā, pl. 9.30 Apustuļu baznīcā (Apostel-Kirche, Neubrückenstr.) notiks ev. luterāņu dievkalpojums. Tas būs iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu, kad iesvētīs 20 jauniešus no Zviedrijas, Anglijas un Vācijas. Dievkalpojumu mūzikāli kuplinās Minsteres baznīcas kamerkoris (diriģents Edgars Vadonis), pie ērģelēm doc. Brigita Mieze-Trauciņa.

Sanākuši kopā dievkalpojumā no visām pasaules malām, saņemsim visi Sv. vakarēdienu kā vienības zīmi, kas vieno mūs ar mūsu Kungu Jēzu Kristu un caur Viņu viens ar otru. „Svētības kauss, ko mēs svētījām, vai tas nav savienošanās ar Kristus asinīm? Maizi, ko laužam, vai tā nav savienošanās ar Kristus miesu? Jo, kā ir viena maize, tā mēs daudzi esam viena miesa, jo mēs visi esām šīs maizes dalībnieki" (1. vēstule korintiešiem 10, 16—17).

Ceturtdien 2. augustā, plkst. 9.00 Sv. Norberta baznīcā (St. Norbert-Kirche), Schneidemühle Str. 23, Münster-Coerde) notiks arī latviešu katoļu svētā misa. Dievkalpojuma mūzikālajā daļā piedalīsies Toms Spoģis (ērģeles) un Raimonds Spoģis (bass-baritons). Koncelebrācijai pieslēgumā paredzētas kopīgas brokastis draudzes zālē, sanāksmes, konventi u.t.t. Visi klātesošie katoļi un viesi ir sirsnīgi ielūgti.

FTK.

Intūrista pavadā pelēkajā Rīgā

Latviešu Jānis

(Turpinājums)

Uz lidmašīnu bija jāgaida krietni ilgāk nekā paredzēts. Kad beidzot kāpām iekšā, bija jau vēls rīts. Mūsu ceļvede mēģināja visai grupai dabūt sēdekļus kopā, jo Intūristam esot līgums ar attiecīgo satiksmes iestādi vietu izvēlē; tas viņai neizdevās, jo izklaidus sasēdušies bija lielāks skaits armijas virsnieku un labi ģērbtu, portfeļotu civīlistu.

Lidmašīnai paceļoties, pārsteigts dzirdēju skaļrunī pēc krievu balss arī latvietes balsi, kas īsi informēja par lidojumu. Visu lidojuma laiku, stundu un 20 minūtes, no skaļruņa atskanēja populārā mūzika un dziesmas gan krievu, gan latviešu valodā. Pa retam to pārtrauca daži ziņojumi krievu valodā.

Pēc apm. stundas lidmašīna samazināja augstumu, un pa mākoņu starpām varēja redzēt zaļus laukus, tumšākus mežu puduŗus, zilus ezerus un baltas ceļu jostas, kas savienoja apdzīvotās vietas.

Sirdī iezagās prieks, pirmo reizi redzot Latvijas zemi no gaisa. Drīz pa kreisi tālumā bija redzama plata upe — Daugava. Lidojām uz ziemeļiem no Rīgas. Apakšā varēja redzēt lielus ezerus, laikam Ķīšezeru un Juglas ezeru. Tad lidmašīna sasniedza Rīgas jūras līci, un ceļu turpināja gar krastu. Parādījās Daugavas ieteka jūrā. Vēl pēc brīža lidmašīna pagriezās vairāk pa kreisi, un apakšā atkal bija cietzeme, tagad jau visai tuvu. Drīz parādījās Rīgas priekšpilsētas jaunie daudzstāvu dzīvokļu nami, un lidmašīna jau ripoja pa jaunā Rīgas lidlauka skrejceļu, apstādamās netālu no lidostas ēkas.

Skaļrunī atkal atskanēja latvietes balss, kas aicināja visus izkāpt un doties uz lidostas ēku.

Nevaru teikt, ka mani pārņēma kāda sevišķa sajūta, pēc 40 gadiem atkal stāvot uz Latvijas zemes. Varbūt to traucēja apkārtējās krievu balsis un virsnieku uniformas. Raiti soļojām uz ēku. Tur priekšā bija krietns pulciņš sagaidītāju. Vienu otru no mūsu grupas radinieki apkrāva ziediem un mīļiem glāstiem. Zināju, ka man lidostā sagaidītāju nebūs, bet tomēr dabūju vienu rozi no kādas vecākas dāmas radiem, kuŗai biju panesis vienu no viņas smagajām rokas somām.

Pagāja laiciņš, kamēr mūsu smagās somas pārvietoja no lidmašīnas uz autobusu.

Bija saulaina un karsta diena. Pa Kalnciema ielu braucot, drīz sasniedzām jauno vanšu tiltu pār Daugavu. Upē noenkuroti gozējās vairāki kuģi. Viens izskatījās pēc karakuģa. Ceļvede stāstīja, ka tas esot soms, iebraucis draudzīgā apciemojumā.

Klāt arī jaunā daudzstāvu viesnīca Latvija, kas bija mūsu apmešanās vieta vienai nedēļai Rīgā. Pirms izkāpšanas ceļvede deva vēl īsu norādi par nedēļas programmu, ekskursijām, minot, ka pa Rīgu mēs varot braukt kur gribot, tāpat rajonā līdz Ogrei, Siguldai, Jūrmalai un Ķemerēm. Ja gribot braukt kur tālāk, tad divas dienas iepriekš jāpieprasot atļauja, kuŗu vai nu piešķiršot vai noraidīšot. Fotografēšanai pilsētā nekādu sevišķu ierobežojumu neesot. Dzīvošana viesnīcā būšot divpersonu istabās, un viņa ieteica pašiem sagrupēties, kas gribot dzīvot kopā. Izkāpjot no autobusa, mums pases bija jānodod. Tās atdabūjām, braucot projām. Rīgā mūsu pase bija viesnīcas kartīte ar katra vārdu un istabas numuru. Kamēr mums izsniedza jaunās ,,pases'', bija jau pāri pusdienas laikam, un lai tās nenokavētu, ceļvede steigšus veda mūs uz restorānu trešajā stāvā. Tur mums ierādīja galdus, kas palika mūsu lietošanā visu laiku. Maltīšu laikus ieteica ievērot precīzi, jo pēc noteiktā laika ēdienu nevarēšot dabūt.

Šī restorāna telpa bija diezgan plaša un likās domāta tūristu grupām. Telpas vidū bija zema skatuve ar mūzikas instrumentiem. Tātad šeit notika arī kādi priekšnesumi.

Prezidenta J. Čakstes atdusas vieta Meža kapos krūmāju segta.

Paēduši abi ar istabas biedru devāmies uzmeklēt mūsu mītni. Ceļvede jau bija brīdinājusi, ka viesnīcas četri lifti nespējot visus apkalpot, kādēļ bieži esot ilga gaidīšana. Tā kā mums istaba bija tikai sestā stāvā, tad nolēmām atlikušos trīs veikt saviem spēkiem. Kāpņu telpa atradās celtnes vienā galā, un ārējā siena tai bija stiklota. Vietvietām bija nolikti podi ar dažādiem dekorātīviem augiem, kas piešķīra telpai patīkamu izskatu. Mūsu stāva gaitenī netālu no ieejas stāvēja galdiņš, pie kuŗa sēdēja pusmūža sieviete. Viņa norādīja, kur atradās mūsu istaba, jo bija stāva pārzine.

Gaiteņa sienas bija ļoti tumšā krāsā. Vispārīgi viesnīcā pārāk daudz bija lietota melnā un citas tumšās krāsas. Tas laikam bija darīts aiz taupības, jo melno krāsu tik ātri nevar notraipīt.

Istabas atslēga bija savāda izskata rīks ar piekārtu lielu, smagu atsvaru, lai tik ātri nepazustu. Vienas istabas iemītniekiem tā tomēr bija noklīdusi par lielām nepatikšanām. Stāstīja, ka lieku atslēgu neesot, un jaunas jāizsūtot no Helsinkiem, jo viesnīcu cēluši somi. Nelaimīgajiem tūristiem katrreiz bija jāmeklē stāva pārzine, lai tiktu savā istabā. Vēlāk atslēga gan atradās.

Mūsu istaba bija pietiekami ērta. Ieejas kreisā pusē bija iebūvēts drēbju skapis, bet labajā vannas istaba ar visām labierīcēm. Kā vēlāk piedzīvojām, tad vienīgais, kas tur trūka, bija karstais ūdens. To dabūjām tikai vienreiz pa visu nedēļu. Parasti bija tikai tāds remdens. Pie divām sienām stāvēja divas paplatas vienvietīgas gultas ar sienas gaismām. Gar trešo sienu bija piebūvēts pagaŗš kā lete galds ar pāris atvilktnēm. Uz gaŗā galda bija telefons un radio skaļrunis. Vēl istabā viens apaļš galdiņš un divi krēsli. Visas koka mēbeles, kā arī durvis, bija melnā krāsā. Gar visu ārsienu liels logs, un zem tā radiātors.

No loga atvērās skats uz Rīgas apstādījumiem un Vecrīgu. Apstādījumu vidū pacēlās varenie pareizticīgo katedrāles kupoli. Pa kreisi no tiem aizstiepās agrākais Brīvības bulvāris ar četrām liepu rindām. Pāri koku galotnēm redzama Brīvības pieminekļa smaile. Tālāk Pēteŗa, Doma un Jēkaba baznīcu torņi.

Šo skatu es redzēju pirmo reizi, un priekā man iedrebējās sirds.

Pēc vakariņām man bija norunāta satikšanās ar brāli, ko nebiju redzējis 40 gadu. Tā kā bija vēl divas stundas laika, tad, ātri izkravājis savas lietas, devos pastaigā pa Brīvības bulvāri līdz Daugavai.

(Turpinājums sekos)

LATVIJA AMERIKA

Atjaunojiet abonementu un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē.

Lūdzu sūtiet LATVIJU AMERIKĀ uz

☐ vienu gadu	$40.00
☐ 6 mēnešiem	$21.00
☐ 3 mēnešiem	$12.00

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese .....

Jauns abonents ☐ pagarinājums ☐

Čeku lūdzu rakstīt uz

LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING, LTD. vārda
125 Broadview Ave., Toronto, Ontario M4M 2E9

Izsūtīto latviešu māja Sibirijā.

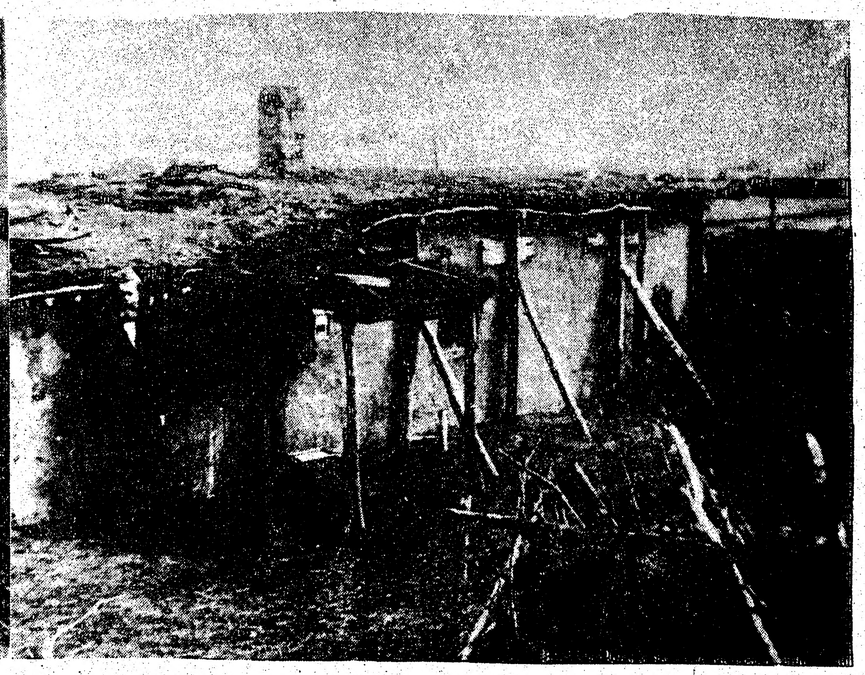

Māc. Vanags Sibirijā pie pašu celtas pajumtes.

Vanagu Kārlis

Trimdinieka piezīmes 132

Valšķīgi lingvisti — valšķu, vēšķu apsēsti! Kālab novārtā palicis Kronvalda Ata ieteikums: ,,Mums būs gādāt, lai tautas locekļi visos apgabalos vienādi runā un raksta, proti — skaidro rakstu valodu''? Kālab mūsu augsti mācītie valodnieki tiepīgi paliek pie savām atsevišķām domām un jauc ar tām tēvu valodu, kāda tiek mācīta mūsu skolās, kādu to diendienā lasām savā presē? Tā mēs runājam un rakstām ,,Baltijas valstu liktenis...'', ,,ārvalstu nostāja...'', lielvalstu polītika'', ,,Trimdas Vēstu'' izdevumā...'' utml., bet kur pie rakstu korrektūrām tiek klāt zināma baltu filologu frakcija, tur viss tiek izlabots uz ,,valšķu'', ,,vēšķu'', utt. Ja jau abas formas pareizas, tad, pēc Kronvalda, vienosimies par vienādību, par to, kas iegājies tautā un rakstos, un nedulķosim savas sirmās, daiļskanīgās valodas avotus, kas jau tā piesārņoti ar svešuma alģēm. Un tad tā māžošanās ar šejienes vietvārdiem, kad dažos periodiskos izdevumos Kalamazū, Indianapole u.c. nosaukumi ir pārgrozīti par Kelemazu, Indienepolis utml, nerespektējot kā ikdienu ēterī šos vietvārdus fonētiski pareizi izrunā ASV radio un TV saziņdienests. Ar savu akadēmisko pārgudrību šie akadēmiskie tiepšas lasītājos rada netīksmi...

* * * *

Mūsu jaunie sociķi savējā ,,Darba jaunatnes'' žurnālā dusmīgi raksta: ,,Trimdā parādās bīstamas (!) tendences kas piemīt trimdas vadītājiem. Vadoņi paši sevi uzskata par liberāli domājošiem, par gudriem, saprātīgiem, reizēm pat par progresīviem cilvēkiem, bet tautu turpretim bieži vien novērtē par atpalikušu, reizēm pat dumju!'', Raksta autors: Imants Gross. Kas ir Imants Gross? Atpalikušās, dumjās tautas vadoņu — PBLA — pilnvarots darbinieks (!) Eiropā, skaidrot un tur izvērtēt polītisko gaisotni mūsu brīvības alkām! Ja tas tā, tad vadoņi šinī gadījumā gan nebūs rīkojušies nedz gudri, nedz saprātīgi...

* * *

Asins zieds. Lai atbrīvotu no cietuma 2 lietuvju priesteŗus, ko padomju vara iespundējusi uz 10 gadiem par reliģisku darbību, okupētajā Lietuvā 123.000 lietuvji pag. gadā parakstīja lūgumu Kremļa sarkanajiem cariem, pie kam 22 parakstījās ar savām asinīm. Iespaidīgo parakstu skaitu galvenā kārtā savāca lietuviešu jaunieši. Paldies brāļukiem par priekšzīmi... ,,Katrs brīdis, kad mēs necīnāmies ar ienaidnieku, palīdz tam uzvarēt!'' (Sigurds Lindiņš).

,,Kam drosme ir un goda prāts un skaidra sirds, kam tauta tuvāku par draugu stāv, tas nāk man līdz, lai mūžam godā, slavā zeltu Latvija.'' (Kārlis Ulmanis).

Ar atzinību jāatzīmē, ka šogad, pieminot 1934. g. 15. maija Tautas vienības valdības nodibināšanos, bagātīgi un objektīvi tā laika notikumus izvērtēja visa mūsu trimdas pilsoniskā prese, bet, un tas arī jāpasaka, daudzi nacionāli noskaņoti lieli trimdas centri atturējās apliecināt drosmi, ka pirms 50 gadiem mūsu tauta gāja līdz saucēja balsij, celt godā un slavā mūsu Latviju! Tālab tagad lai drosmīgākie tautieši to cieši noprasa savu biedrību vadītājiem un ,,pagastvečiem'' un ,,kaunīgajiem''. 15.maija atskate bija vēlama, lai pēc 50 gadiem ar faktiem un pieredzi izgaismotu visus tos nevēlāmos apstākļus valsts un tautas dzīvē, kas noveda pie pagaidu vadonības režīma, kuŗu gan šodien atceramies kā Latvijas ,,labo gadu'' laiku!

* * * *

,,Žīdi savos 2000 trimdas gados atvadoties viens otram novēlēja: ,,Līdz tiksimies Jeruzalemē!'' Vai mēs, latvieši, viens otru balstīdami un labu vēlēdami, nevarētu ar vārdiem ,,Piemini Latviju!'' sasveicināties, atvadīties no tautiešiem?'' (Skautu Zīle, Austrālijā). Zīmīgi, ka mūsu skauti ievērojuši žīdu tautas tūkstošiem gadu ilgo trimdu ar cīņas uzdevumu pārnešanu no paaudzes uz paaudzi. Bet mēs jau vairāk pievēršamies armēņiem kā ,,krietnam paraugam'', pat līdz tādam apnikumam, ka Dr. Andris Trapāns nenocietās komentēt: ,,Austrumnieciskai armēņu tautiņai ir neattīstīts nacionālisms! Latvieši no armēņiem nekā nevar iemācīties, bet latvieši viņiem gan var daudz ko mācīt!''. Par ko vien mēs tukšus salmu nekuļam...

* * *

Šo piezīmju 118. slejā (martā) vērsām uzmanību, ka šogad aprit 100 gadu dzimumdiena visu triju LKO kavalierim, Cēsu kājnieku pulka komandierim (šis pulks jūnija kaujās pie Cēsīm kopā ar igauņiem sakāva ģen. Golca un landesvēra spēkus), cīņu varonim pret bermontiešiem un krieviem, vēlākajam armijas komandierim ģen. Krišjānim Berķim, kuŗu pēc atviļināšanas no Somijas, kur tam pēc Latvijas okupācijas izdevās aizbēgt, čeka izsūtījumā nozūmēja. Ģenerāļa vārds ir iemūžots Cēsu skolnieku rotas, korporācijas Tervetia u.c. trimdā pastāvošu nacionālu organizāciju vēstures lapās, bet vai kāds kaut kur lasīja (,,Cienīsim un daudzināsim savus varoņus!'') kādu raksta galiņu viņa simtgades piemiņai? ,,Jūs darījāt lielu savu tautu, izceldami to no neziņas tumsas un iznīcības bezdibeņa, likāt atkāpties austrumiem un rietumiem, lai dotu tai ceļu uz plaukšanu un zelšanu!'' (prof. Dr. J. Auškāps). Varoņa piemiņa — klusējot...

Baltiešu aizvesto piemiņas dievkalpojumu Sv. Paula katedrālē Toronto ievadīja ar svinīgo nacionālo karogu gājienu uz altāri. Foto J. Liģers.

14. jūnija sēru dievkalpojumā tautu meitas pie Latvijas, Igaunijas un Lietuvas karogiem aizdedzināja piemiņas svecītes. Foto J. Liģers.

Latviešu skauti un gaidas Aizvesto piemiņas dievkalpojumā Sv. Paula katedrālē Toronto. Foto J. Liģers.

Pagājušā gadā ALA kongress nolēma, ka latviešu skolu programmas jāpapildina ar nacionālpolītiskas dabas mācības vielu. Gada laikā tie paši kongresa delegāti savu 1983. g. lēmumu bija jau piemirsuši un nevienam vairs nebija intereses aptaujāties pie Izglītības biroja ziņojuma, vai un kas ticis un tiek darīts šī lēmuma īstenošanai. Ja jau jaunatne no trimdas sūtības nedrīkst pazust, tad šī sūtība taču cieši saistās arī ar trimdas nacionālpolītiku! ,,Esam gudri runātāji un viens otram padomdevēji, bet ar izdarīšanos, zem brīvības karoga pārpilnībā dzīvojot, ir gājis tā paplānāk! Ir jau arī kas darīts, paveikti darbi, bet ja mums nebūtu tā mazā, pašaizliedzīgā darītāju kodola, tad neveikli būtu apgalvot, ka mūsu mērķis ir pastāvēt latviskumā un palīdzēt atjaunot brīvību Latvijai!'' (J. Mazutis).

TORONTO ZIŅAS

● DV Toronto nodaļas makšķernieku sekcija rīko svētdien, 8. jūlijā Simko ezerā, Miller's Marine, ar sākumu pl. 7.30 no rīta, makšķerēšanas sacensības. Nobeigums pl. 12.30 pēcp.

Visi makšķernieki un makšķernieces tiek lūgti piedalīties, neatkarīgi no organizācijas. Izcīņā K. Draules piemiņas balva, V. Īvāna balva „neorganizētiem makšķerniekiem" un daudz citu godalgu gan veciem, gan jauniem.

Piedalīšanās maksa 3 dol., bet jauniešiem līdz 18 gadiem brīva.

● Toronto mētropoles 16. gadskārtējās Karavānas 46 etniskos paviljonus šogad oficiāli atklāja 22. jūnijā. Kā katru gadu, arī šogad latvieši piedalījās ar savu Rīgas paviljonu Latviešu Centrā, nu jau ceturto gadu pēc kārtas. Atklāšanas vakarā Rīgas paviljonā iegriezušies ap 1500 apmeklētāju, sestdien, 23. jūnijā — 2500, pārsniedzot pērnā gada apmeklētāju skaitu. Svētdien, 24. jūnija ļaužu pieplūdums bija vēl lielāks, paviljonā viesojoties Karavānas dibinātājiem Leonam un Zenai Kosariem. Viņus sagaidīja Rīgas paviljona rīcības komitejas priekšsēde Judīte Vāgnere, Rīgas pilsētas galva Atis Freimanis un Miss Rīga — Aelita Brīvīņa, kas deva interviju Toronto dienas laikraksta The Toronto Sun reportieriem. Karavānas 46 etniskie paviljoni darbosies līdz 30. jūnijam.

● Saulaines vasaras nometnes atklāšana 1. jūlijā pl. 14 Saulainē. Nometņotāji pieteicami I. Semenovai, tālr. 751-1959 vai A. Brencim, tālr. 244-3389. Nometne darbosies 6 nedēļas, no 1. jūlija līdz 12. augustam. Bērnu un sporta svētki notiks 4. un 5. augustā. Nometnes komandante būs Renāte Pogule-Wusta. Mazo bērnu nometnē, Putnu salā, uzņem jau no 5 g. vecuma, un tur nometnes vadītājas būs Elga Ozoliņa-Krasta un Kristīne Kaņķe. Šovasar nebūs īpašs posms latviski nerunātājiem bērniem, bet tos, kas latviski saprot, uzņems parastajā nometnē, neiedalot vienā saimē vairāk par diviem vienā posmā. Speciālisti vadīs īpašas programmas un nodarbības: peldēšanu, sportu un vieglatlētiku, mūziku, rokdarbus, keramiku u.c. Par nometnes saimniecību rūpēsies Rasma Suchova un Erika Reinfelde, nometnes ārsts Dr. P. Mežciems no Berijas, Ont. Zēnu galvenais vadītājs Dāvids Balodis, meiteņu vadītājs: Vija Purmale, Vija Murata, R. Plampe un I. Guļevska ar palīdzēm. Medicīnas māsas mainīsies katru nedēļu, un tās būs: R. Kube, A. Ozoliņa, V. Balode, I. Ezergaile, K. Lūse un S. Aseniece. Zēnus un meitenes apmācīs volejbolā no 5.—12. augustam Modris Lorbergs jun.

● Sidrabenes vasaras nometne latviešu valodas pratējiem darbosies no 15. jūlija līdz 11. augustam. Posms latviešu valodas nepratējiem no 1. jūlija līdz 14. jūlijam, bet mazo bērnu nometne no 1. jūlija līdz 29. jūlijam. Vēl būs dienas programma bērniem no 3—6 g. vecumam. Nometnes sporta svētki notiks 15. jūlijā, bērnu svētki — 29. jūlijā. Nometnes komandants — Juris Eglītis, zēnu galvenā vadītāja Astride Kalna, meiteņu galvenā vadītāja — Ilze Miezīte. Mazo bērnu nometni vadīs Dzintra Eglīte. Nometnes administrātors Zigurds Krēsliņš, saimniece Rasma Gaile. Nometnes atbildīgais vadītājs māc. J. Cālītis. Jau otro sezonu nometnes dalībniekiem būs pieejama speciālprogramma—kurss, par ko jāmaksā papildmaksa 60 dol. nedēļā. Kursanti varēs lietot datorus, rakstīt programmas un spēlēt datoru spēles. Bez tam kārtējā nometnes programmā būs peldēšanas apmācība (Daina Vagnere), šķēršļu gājieni, laivu braucieni, vieglatlētika, dziedāšana, svecīšu dievkalpojumi, filmu izrādes u.c. Nometņotāji pieteicami Intai Kalniņai, tālr. 438-3906 vai Sidrabenē: (416)-335-2030. Nometni atklās 1. jūlijā pl.17 ar svētbrīdi.

● Saulaines loterijā, kuŗa notika Līgo svētku sarīkojumā, 1000 dol. laimēja R. Bregžis, 500 dol. Art. Villers un 100 dol. Norberts Sebris. Bija pārdots ap 10.000 ložu par vienu dolaru gabalā.

● Arī Austrumu draudzes Tālavā, tāpat kā citu draudžu lauku īpašumos, Jāņus svinēja 23. jūnijā. Līgošanu pie ugunskura vadīja H. Miķelsons, un līgotājiem palīdzēja pavairotās dziesmu lapiņas. Viņš arī bija pieskaņojis vairāku autoru dzejdarbiem par dzimtenes vasaru dažādas tautasdziesmu melodijas, kuŗas dalībnieki dziedāja pie draudzes dāmu komitejas klātā cienasta galda sabiedriskajā ēkā. Tālavas administrātors Ludvigs Zablovskis un O. a Zablovska cienāja līgotājus ar sieru un miestiņu. Varēja arī padejot pie skaņu lenšu mūzikas. Līgotājos bija neliels pulciņš pašu draudzes locekļu un tālaviešu, arī konsuls Dr. E. Upenieks ar piederīgiem.

● Dievtuŗu Burtnieku draudzes Jāņu ielīgošana notika 16. jūnijā Vandeļu Jāņa vasaras mītnē Dzelzkalnos. Jāņu bērni pušķoja Jāņusētu, kur kārtsgalā pacēlās arī Jāņu muca. Līgošanu pie ugunskura uz kokles un ģitaras pavadīja Dr. A. Pērkons. Jāņutēvs Jānis Vandelis un Jāņumāte Olga Vandele cienāja līgotājus ar sieru un miestiņu. Nākošais — Māras saiets 11. augustā pl. 15.turpat.

● Bramptonas draudzes 17. jūnija dievkalpojumu, kas bija veltīts aizvesto piemiņai, vadīja māc. A. Briedis, piedaloties 64 dievlūdzējiem. Sekojošā draudzes pēcpusdienā Ojars Ieviņš no Hamiltonas savā referātā pieminēja 14. jūnija aizvešanu un apskatīja mūsu tautas pašreizējo stāvokli. Draudzes dāmas kopā ar vanadzēm S. Rozes vadībā bija klājušas kafijas galdu.

● Māc. J. Cālītis kristījis Joshua Juri Ratnieku, Juŗa un Mērijas dēlu un Adamu Gordonu Macilquham, Gordona un Astras, dzimušas Ratnieces dēlu.

● Māc. A. Briedis Bramptonā kristījis Džefrī (Jeffrey) Vīleru (Wheeler), Dēvida un Vēsmas, dzimušas Osītes dēlu.

Sidrabenes brīvdabas baznīcā 2. jūnijā māc. I. Gaide salaulāja Andu Avenu un Kārlis Ozolu. Pēc dievkalpojuma jaunlaulātos ar dziesmu sveica jauniešu koris Jaunbalss un Hamiltonas deju kopas Vainadziņš dalībnieki. Līgava beigusi Makmāstera universitāti Hamiltonā ar bakalaura gradu ģeogrāfijā un Toronto universitāti ar gradu paidagoģijā. Ir korporācijas Aurora locekle. Līgavainis turpina studijas Makmāstera universitātē. Kāzu ceļojumu jaunlaulātie pavada Kvebekas provincē.

Foto J. Liģers.

● Kapa pieminekli pagājušā gada 25. augustā auto nelaimē mirušajam Artūram Prāmam Jorkas kapos iesvētīja māc. A. Briedis.

● Sv. Andreja draudzes dāmu komitejas turpmākie sarīkojumi paredzēti šādi: 23. septembrī pl. 14 Elegantās pusdienas Sidrabenē ar priekšnesumiem. Piedalīšanās maksa 25 dol. no personas. Pieteikšanās līdz 16. septembrim, nosūtot samaksu B. Kūlai — 763 Wylan Court, Mississauga, Ont. L5J 2T6, vai pa tālruni 822-7929, vai baznīcas kancelejā pie M. Milleres. 20. oktobrī pl. 9 Rudens tirdziņš, 21. oktobrī Pļaujas svētku pēcpusdiena, 11. novembrī draudzes pēcpusdiena ar māc. Ā. Čopa referātu, 2. decembrī jauniešu koncerts Tam Kungam jauna dziesma, 9. decembrī draudzes pēcpusdiena ārmisijas darbam un 16. decembrī draudzes bērnu eglīte.

Uz 60 laulībā nodzīvotiem gadiem atskatījās Suntažu pagasta Pelēdu māju saimnieki Mārtiņš un Matilda Bērziņi. Pirms 60 gadiem viņus Biķeru baznīcā salaulājis mācītājs A. Kāde. Jubilārus ar svēto rakstu vārdiem Teici to Kungu, mana dvēsele, neaizmirsti, ko viņš Tev laba darījis! sveica īsā svētības aktā Hamiltonas Krusta draudzes mācītājs Kārlis Kuškēvics.— Tā kā jubilārs jau trešo gadu ārstējas slimnīcā, tad piemiņas brīdis dimanta kāzu jubilejai notika slimnīcā, kuŗā piedalījās viņa nodaļas slimnīcas personāls, ģimene un tuvākie draugi. Mazdēls inž. Jānis Rudzroga nolasīja Anglijas karalienes Elizabetes sūtīto telegrammu, Ontario provinces premjera V. Dēvisa piesūtīto adresi; ar rakstu bija sveicinājis Kanadas ministru prezidents P. Trudo. Ziedi un sveicieni bija ne tikai no Kanadas, bet arī no Austrālijas, Floridas un Latvijas.

Pateicība

Sirsnīgi pateicamies visiem, it visiem, kas piedalījās mūsu dēla, brāļa un mazdēla

Jāņa Edgara Grāvleja

piemiņas dievkalpojumā Sv. Andreja baznīcā 13. jūnijā. It sevišķi pateicamies mācītājam J. Cālītim un teol. stud. S. Eglītei, ērģelniecei E. Timermanei-Ozolai, Sv. Andreja draudzes korim, Jāņa draugiem, kas kuplināja dievkalpojumu ar jauku un piemērotu tautasdziesmu kokļu pavadījumā, skautu un gaidu vienībām par organizētu piedalīšanos un krāšņiem ziediem, radiem par ziediem altāŗa dekorēšanai, M. Eglītes kundzei un palīdzēm no draudzes koŗa, dāmu komitejas un citām dāmām par kafijas galda organizēšanu, Crest puķu veikalam par ziediem kafijas galda dekorēšanai, Ilgvaram Brokam par bojā gājušā kuģa fotografijām, visiem draugiem un organizācijām, kas mūs mierinājā mūsu bēdās, apciemojot mūs mājā, par sūtītajiem ziediem un līdzjutības kartēm un personiski izteikto līdzjutību.

Pateicamies arī visiem tiem, kas iemaksājuši Jāņa piemiņas fondā. Par tā izlietošanu ziņosim.

Ģimene.

Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu. (Ap. d. 2:38).

Bezmaksas kristīgu literātūru un kasetes ar garīgu dziesmu ierakstiem jūs varat saņemt, rakstot māc. J. Šmitam, Box 465, Surrey, B.C. V3T 5B7.

Valentīns Pāvuls

Neptūna kalps

(45. turpinājums)

Tiem, kam dibens bija tālāk no galvas, gāja grūtāk. Es savējo tikko varēju pāri stienim pārspiest. Man bija ozolkājas un vilka kauls mugurā. Mugurkaulu varēju atmiekšķēt ar lielu svīšanu.

Gājām arī pastaigāties. Dažreiz visi kopā iedami, dziedājām Divdūjiņas, lai saskaņotu soļus. Citreiz gājām brīvsolī pa vienam vai grupās, dūjiņas meklēdami parkā, pludmalē vai Rožu laukumā. Tāds laukums Liepājā tika iekārtots, lai mani biedri pārāk nesērotu pēc Rožu koridora Rīgā. Kad apbrīnoju jauno karavīru pārdrošību tā vienkārši uz ielas tuvoties svešām dūjiņām, mani apskaidroja, ka tas tā piederot pie karavīra „rektēm." Man neveicās ne kopsolī, ne brīvsolī. Kopsolī baidījos izjaukt kopskaņu, kā man tas jau bija izdevies jūrskolas koŗa priekšnesumos virsnieku klubā, dziedot „Uz jūras, uz jūras gribas man būt" ļoti zemu, aizrautīgi un galīgi ārā no takts.

Brīvsolis mani aizveda pie kaijām, kas slēgtā ierindā mani sagaidīja uz viņu nobalsinātajiem moļiem. Kad redzēja, ka, godu neprotot, lauzos viņu territorijā, kaijas ar dusmu kliedzienu pacēlās gaisā, noskaloja dusmas vēsajos viļņos un nosēdās man atkal aiz muguras, uzmezdamas man pa aizdomīgam skatam. Aizgāju līdz mola galam, sēdēju kaiju ielenkumā un drupināju ūdenī draudzīgos nolūkos līdzpaņemtos maizes kumosus. Kaijas izrādīja lielu veiklību gaisā, uzķerdamas maizes kumosus un ūdenī reizēm pakampdamas pa zivtelei, kas mielastā piedalījās no apakšas. Kad pārtikas krājumi bija iztukšoti, kaijas vēl brīdi pariņķoja, uzmezdamas man uz galvas vai muguras pa baltam pickulim.

Kaijas nomierinājās. Es nē. Lai cik jauki bija kājniekos, mani vilka pie ūdens. Domāju un izdomāju, ka kaut kas jādara.

Liepājā bija flotes instruktoru skola ar ūdenslīdēju nodaļu. Ja tajā tiktu iekšā, būtu jau soli tuvāk jūrai.

Sāku rīkoties. Staigāju, runāju un rakstīju. Gāju no Poncija pie Pilāta, — no rotas komandieŗa pie skolas priekšnieka un atpakaļ, kamēr panācu, lai mani uzņem flotei instruktoru skolā.

Nebiju vēl apsildījis degunu skolā, kad sāku kaulēties, lai laiž mani kā ūdenslīdēju uz Daugavgrīvu. Padzirdējis, ka reizē ar jaunajiem mīnu traleŗiem tiks iepirktas arī jaunas ūdenslīdēju ierīces un būs vajadzīgs arī ūdenslīdējs, izdomāju, ka tas ūdenslīdējs tikpat labi varētu būt es.

Skolas priekšnieks Fitinhofa kungs džentlmeniski saskāba un brīdināja, ka no skolas mani var izslēgt vienīgi nesekmības dēļ un nožēloja, ka es ietiepības dēļ gribot sabojāt savu karjēru kā flotes instruktors, seržants, bocmanis un pat virsnieks kaŗa gadījumā. Tādas lietas mani gauži maz vilināja. Gribēju tikt uz Daugavgrīvu. Punkts.

Kamēr notika sarunas un sarakstes, iepazinos ar skolas dzīvi un tas, ko redzēju, man patika. Gandrīz kā jūrskolā, tikai kārtība stingrāka.

Ūdenslīdēju klases vadītājs serž. Liepiņš manā uztverē bija pirmās šķiras ūdenslīdējs: mierīgs, sapratīgs un spēka pilns. Dzirdēju, ka „peškas" no viņa ļoti baidoties, jo viņš pats pastaigājoties mēdzot tiem uzdot pa galvu. Tā no augšas uz leju, ka šie paliekot guļot, kur krituši. Mani Liepiņš uzņēma kā pazudušo dēlu. Bija par mani jau šo to dzirdējis. Viņš mani arī atbalstīja cīņā par ūdenslīdēja tiesībām un šad tad lika man klasē pastāstīt par maniem piedzīvojumiem.

Skolnieki bija nopietni, mērķtiecīgi puiši un brīvlaikā taisīja „prezidentu Čaksti", ko paredzēja izstādīt kādā flotes jubilejā. Es palīdzēju skaisti nolakot Čakstem sānus un nopulēt magoņkoka galdu, uz kuŗa modeli novietoja. Patiešām izskatījās ļoti skaisti.

Pie reizes papildinājos ūdenslīšanā, spridzināšanā, mezglu siešanā un karodziņu vicināšanā tā, lai tas otrs arī, pa karodziņam katrā rokā turēdams, varētu saprast, ko gribu teikt.

Kad Liepājā pienāca Viesturs ar jaunajiem ūdenslīdēju aparātiem, man atļāva uzkāpt braucienam uz Daugavgrīvu.

No skolas tiku izslēgts kā nesekmīgs un ieskaitīts Aizžogotāju-trāleŗu divizionā par matrozi. Lai izklausītos labāk: aizbraucu kā pirmais ūdenslīdējs mūsu divizionā. Lai kā to apzīmētu, biju priecīgs tikt tuvāk mājām.

Daugavgrīvā aparātus novietoja cietoksnī, bet mani pašu lielā istabā, kur bez manis gulēja vēl pārdesmit puišu. Sākumā domāju, ka tie visi ir jūrnieki, jo visiem bija — tāpat kā man — platas bikses ar „klapi" priekšā, matrožu krekli un cepures ar lentēm sānos un uzrakstu priekšā. Sākumā — Aizžogotāju-trāleŗu divizions, bet vēlāk gaŗo nosaukumu apmainīja pret Mīnu divizions.

Kad iepazinos tuvāk, redzēju, ka īstu jūrnieku manu biedru vidū bija maz. Starp pilsētniekiem un lauciniekiem iepazinos ar pāris zvejnieku dēliem no Mangaļiem, vienu skautu, diviem boksa meistariem, Grīziņkalna paŝpuiku Miškinu un latgalieti Smagaru, ar kuŗiem es vēlāk sadraudzējos. Viņi visi nēsāja jūrnieku formas un iznēsāja pa pilsētu jūrnieku slavu vai neslavu.

Mani savā rīcībā pārņēma vltn. Kalniņš, lāga vīrs un labs mechaniķis. Viņš mani iepazīstināja ar mīnām Daugavgrīvas cietoksnī un darbnīcās strādājot parādīja, kā visvieglāk pārzāģēt dzelzs cauruli vai novīlēt spožu plakanu dzelzi. Tās lietas viņš prata labāk nekā mans tēvs. Bocmanis Burdais rūpējās par kārtību bazē, bet vismīļāk sēdēja vienatnē savā istabiņā.

Ar Smagaru sadraudzējos visciešāk. Viņš bija ļoti stiprs, tīrs, godīgs un tikko iemīlējies jauneklis. Rādīja man savas līgavas bildi un sūrojās, cik grūti ir būt no viņas projām. Es viņam iemācīju spēlēt šachu, un neviens mūs netraucēja, jo — viņš bija ļoti stiprs un es — ūdenslīdējs. Visvairāk traucējumu notika, kad pusnaktī pārnāca smagā svara bokseris krietnā dūšā. Viņš necieta gulošus cilvēkus un rāva tos no gultām laukā, meklēdams kašķi. Vieglais bokseris bija saticīgs un labprāt pats izkāpa no gultas, lai neceltu traci. Es nemaz nezināju, ka viņš ir spalvas vai gaiļa svara meistars, kamēr viņš to ļoti uzskatāmi neparādīja. Kā jau katram cilvēkam, viņam pusnaktī nāca miegs, un to viņš, žāvādamies no gultas izkāpis, arī pateica smagā svara varonim. Sekoja Dāvida un Goliāta cīņa, kuŗas rezultātā Goliātam uz Dāvida pieprasījumu bija jāpalien pagultē un tur visu nakti jānoguļ. Goliāts vairs nevienu netraucēja, bet Dāvids bija tikpat kluss un pieticīgs kā agrāk.

Runājot par boksu, tas ietilpa bazes treniņa programmā, jo nekad nevarēja zināt, ar kādiem „peškām" vai lielgabalniekiem iznāk saķeršanās. Pie boksa piederējās ūdens bļoda, dvieļi un katram pa cimdu pārim, vēlāk arī pa zilai acij un sarkanam degunam. Brīvā cīņā visbiežāk saķērās Smagars ar jūrnieku Lapiņu. Smagaram bija spēcīga augšbūve, bet mazāk spēcīgas kājas. Lapiņam ķermenis bija cīņās vienmērīgi norūdīts. Vienmēr viņi cīņas beidza neizšķirti.

Mani aiz tīras draudzības paŝpuiku trikos mācīja Miškins. Palūdzis mani nostāties tuvāk pie sienas, lai tālu nebūtu jākrīt, viņš rādīja, kā to dara, bet rādīja tik ātri, ka paguvu tikai saskatīt savas koka tupeles lidojot griestos, kamēr pats sēdēju uz grīdas, atbalstījies pret sienu. Miškins neatlaidās. Beidzot viņš man šo to arī iemācīja.

(Turpinājums sekos)

Edvarts Tūters

Atskaties, atskaties vienmēr

Lai kurp iedams tu eji,
Atskaties, atskaties vienmēr;
Visi reiz staigātie ceļi,
Visas bijušās dienas, —
Lai paliek pie tevis.

Tas, kas pametis visu
Ikdienu kvēpiem zem kājām, —
Baigā tukšumā kritīs ...
Tādam nebūs vairs ceļa
Atpakaļ — uz tēva mājām.

Lauma Cenne

Kristalla dārzs

Man kristalla dārzs, kur ceriņi
ziemā zied,
un pīlādžiem pilni ķekari
kristalla ogu!
Kāds varens skats pa manu logu!

Virs melniem vasaras rožu kātiem
veŗas ziedi.
Bez krāsas
un daudzkrāsaini kā varavīksnes!
Kristalla ziedi.—

Zaigo saule,
un manā dārzā ceļ pili deviņiem torņiem.
Man tā pieder,
tikai man,
jo es, tikai es
to redzu starojam...

Jānis Veselis

Ievu vakars

Gar upes krastu alkšņu rindās
Šai pavasarī ievas zied.
Gar oļiem plūstot, strūklas šķindas,
Un liektos kārklos sudrabs dzied.

Šis vakars ir kā kaislas alkas,
Kā skurbums kairs, kas nenorims,
Jo mūžīgas ir ūdens šalkas,
Un jaunas ciltis atkal dzims.

Eduards Freimanis

Liniņu plūcēja

Vaŗa māli un sudraba smiltis —
tā tava dzimtene, liniņu plūcēja.
Piedziedāt tāli tu plūkdama mācēji,
pierunāt piedarbu — dievaiņu saucēja.

Vaŗa māli tev lipa pie kājām —
tie tevi loloja, liniņus audzēja...
Sudraba smiltis tev mazgāja rokas —
mīlēji smiltis tu, dievaiņu saucēja.

Klusa liniņu piedarbā dusi —
te tavi veļi, ko iemīļoji.
Sudraba smiltīs tīra tu būsi...
Debesis zied tev kā liniņu lauki.

Pērs Boze

Kas kasās — Pērienu prasās!

(Piebilde Jukumu Jekumam)

Citam patīk humors, smukums,
Citu velns ar ragiem bīda;
Šķiet: tāds arī Jekums Jukums,
Kad tas savu spalvu dīda.

Tērpies kapurača svārkā,
Brēc viņš: „Izkauties es slāpstu!" —
Mironim, kas guļ jau zārkā,
Sit viņš vēl ar savu lāpstu.

Nerūp tam, kā laurus plūcis,
Cik tam spalva dīdot asa —
Galvenais: viņš arī rūcis,
Kaut vai „dupsis" jāpakasa.

Tā nu Jukums, dīdot spalvu,
Lai mums laiku pakavētu,
Izgreznojis savu galvu,
Uzlikdams tai kroni lētu.

965000 upuŗu

AABS 9. konferencē Montrealas universitātē no 14.—16. jūnijam pulcējās pāri par 250 zinātnieku no 13 dažādām zemēm, ieskaitot 4 no okupētās Latvijas, 1 no okupētās Igaunijas un 1 no Polijas.

Konferences virstema bija ,,Tilti starp Baltiju un franciski runājošo pasauli.''

Konferences virstemas un iespējamās vietas plāno 4—6 gadus uz priekšu. Zināmus ierobežojumus uzlieks laiks — no apm. 25. maija līdz apm. 20. jūnijam, kad universitāšu profesoru lielajam vairumam ir iespējams uz konferenci braukt.

Šā gada konferencei pieslēdzās 2 pirmskonferences simpoziji — 1) AABS starptautiskais simpozijs, godinot Krišjāņa Barona 150. gadadienu un 2) Starptautiskais simpozijs par Somiju un Baltijas provincēm Krievijas imperijā.

Nākošās konferences tematikā iecerēts izkārtot starpkonferences simpoziju par to pašu galveno tematu ,,Baltieši ārpus Baltijas'', bet simpoziju rīkot starpgadā 1985.g. Tobago, apskatot šo koloniju, kā arī citas ar Baltiju saistītas kolonijas — to vēsturi, dabu, dabas bagātības, aklimatizāciju, kaŗus, saimniecību u.t.t.

Montrealas Baltiešu federācija bija sarīkojusi ļoti iespaidīgu 14. jūnija demonstrācijas aktu un dievkalpojumu 13. jūnija vakarā Dominion Square laukumā, kur parādes priekšgalā bija Kanadas un Kvebekas karogi, kam sekoja baltiešu, poļu, ungāru, ukraiņu un vēl daudzi citi karogi. Akts notika pie kaŗavīru pieminekļa ar vainagu nolikšanu. Galveno runu teica konservātīvo partijas deputāts Kilgurs (Kilgour). Pēc akta karogu parāde devās uz katedrāli, kur notika svinīgs dievkalpojums ar koncertu.

AABS 9. konferenci atklāja 14. jūnijā pl. 9.00.

AABS prezidents Viljams R. Šmalstigs (William R. Schmalstieg) gandrīz visu atklāšanas runu veltīja 14. jūnijam un, citējot akadēmiski pieņemamus pierādījumus, uzskaitīja deportāciju viļņu desmitus un pierādīja, ka no 1941. gada līdz šim laikam baltiešiem ir jau 965.000 mocekļu upuŗu. To starpā ir sirmgalvji, bērni un daudzi jo daudzi zinātnieki. Tos visus pieminēja ar gaŗu klusuma brīdi pieceļoties.

Kāda bija tajā laikā konferencē esošo no okupētās Latvijas atsūtīto referentu reakcija, to varam tikai minēt.

Konferenci vēl apsveica universitātes vicedirektors, kā arī federālās un provinciālās valdības pārstāvji.

Ievadrunu akadēmisko lekciju ,,Quelques idees francaises sur les nacions bales'' teica prof. Bronius Kaslas.

Vakarā universitātes prezidents godināja konferenci ar pieņemšanu.

Pusdienas laikā pienāca ziņa, ka pl. 13.30 Montrealas lidlaukā nosēdīsoties lidmašīna ar diviem no okupētās Latvijas atsūtītajiem konferences dalībniekiem Heinrichu Strodu un Viktoru Hausmani.

H. Strodam bija, sekojot programmai, jāpiedalās vēsturnieku III B sesijā pl. 16.00 un jākomentē par S.A. Girnius (Radio Liberty) un Dr. G. Šubiņa (WLU) referātiem.

Pēdējais savu referātu iesāka ar 14. jūnijam veltītiem ievadvārdiem, norādīdams, ka baltieši 14. jūnija notikumus nav aizmirsuši un nekad neaizmirsīs. Prof. Šubiņš norādīja uz pieejamiem dokumentiem, kas pierāda, ka instrukcija kā rīkoties, deportējot no Baltijas territorijas padomju varai nevēlamus elementus, tika parakstīta jau 1939.g. 11. oktobrī, kad Latvija bija vēl brīva valsts. Instrukcijas parakstītājs KGB virsnieks I.A. Serovs.

Savos komentāros H. Strods izteica nožēlu, ka, ierodoties zinātniskā konferencē, viņam bijis jāklausās politiskā propagandā, norādot, ka sadarbošanās rietumu un austrumu zinātnieku starpā būtu sekmīgāka, ja iztiktu bez politikas. Komentāri svešvalodā (vācu) bija pieticīgi.

Ļoti labu un dokumentētu referātu ,,Soviet Media Reaction to Baltic Activities at the Stockholm Security Conference'' deva Dzidra Bunga (Radio Liberty). Vairums referātu bija labi sagatavoti, ar akadēmiski augstu kvalitāti. Kā vienmēr, varēja atrast izņēmumus kā kvalitātes, tā temata ziņā.

Bez konferences dalībniekiem zinātniekiem bija ieradies arī kupls skaits klausītāju gan no Montrealas, Otavas, Toronto un daži pat no Aizjūras zemēm.

Pēc konferences darba sesijām, 16. jūnijā, Queen Elizabeth viesnīcā bija bankets—balle, kur par 30.00 dol. samaksu varēja piedalīties vai nepiedalīties. Šo rindu rakstītājs neatrada par iespējamu piedalīties ne 14. jūnija vakarā rīkotajā pieņemšanā, nedz arī ballē, tādēļ nevar spriest par to norisi.

Pēdējo pāris mēnešu laikā periodikā parādījies prāvs skaits vēstuļu vai rakstu par ,ielūgtiem' konferences dalībniekiem no okupētās Latvijas.

AABS konferences nav ,ielūgtas', bet gan ,izsludinātas' konferences. Tādās var piedalīties ikviens kā klausītājs, samaksājot reģistrācijas maksu (70 dol. šogad) jeb katrs, kuŗš savas disciplīnas vadībai ir iesniedzis izvērtēšanai akadēmiski pieņemamu referātu.

Referātu lasītājiem ir dažas iespējas lūgt izdevumu atmaksu no dažādām akadēmiskām vai valdības organizācijām. Starptautiskai zinātnieku izmaiņai pie USA valdības, kā arī pie Kanadas valdības pastāv fondi un noteikumi, kas atļauj zinātniski kvalificētu referātu autoriem pieprasīt naudu ceļa izdevumu segšanai.

Pieprasījuma dokumentācijas akadēmiskā daļa eventuāli nonāk konferences vadības un sekciju vadītāju rokās ar prasību iesniegumu vērtēt no akadēmiskās kvalitātes viedokļa. Vērtējumam jābūt patiesam, jo palaikam darbu izsūta 3 eksemplāros.

Iesniegtā referāta izvērtēšana nebūtu uzskatāma vai nosaucama par ,,ielūgumu'' jeb uzaicinājumu piedalīties konferencē.

Tāpat ne konferences vadība, nedz sekcijas vadītājs nedrīkst atteikties pielaist konferencē kādu akadēmiski kvalificēta referāta iesniedzēju.

Lasot iesniegto, nav iespējams pierādīt, vai uzdotais autors ir arī patiesais rakstītājs. Tas tomēr ļoti ātri atklājas konferences gaitā, kad pēc nolasītā referāta ir jāatbild uz komentātoru un klausītāju jautājumiem. Kaut kas tamlīdzīgs atgadījās arī šinī konferencē.

Vismaz viens no okupētās Latvijas delegātiem nenoliedza, ka par viņu rakstītais ir patiesība.

Dr. A. Salna.

Jauniešu iesvēte Kristus ev. lut. latviešu draudzē Hamiltonā. No kreisās: Brigita Kuncāne, Ingrīda Golta, Laura Ādlere un Andra Ādlere; 2.rindā: māc. Kārlis Kuškēvics, draudzes priekšn. Vilis Dāboliņš un māc. Vilis Vārsbergs. Foto Uldis Golts.

Reta jubileja

PULKV. P. DARDZĀNAM 95 GADI

Tuvāko draugu vidū Čikagas strēlnieku kopas priekšnieks un latviešu strēlnieku globālais pārstāvis pulkv. Pēteris Dardzāns atskatījās uz sava mūža aizvadītiem 95 gadiem. Bija daudz mutvārdu un rakstveida apsveikumu no tuvienes un tālienes, dziesmu un runu. Sevišķi pārstāvēta bija korp. Talavija, kuŗas saimei sirmais pulkvedis pievienojies kopš studiju laika un pašreiz ir vecākais talavs. Vakaru vadīja U. Ievāns.

Jubilārs ne vien uzkāpis pa mūža gadu kāpnēm līdz 95. pakāpienam, bet viņš ir vienreizēja vēsturiska personība. Augstskolu beidzis kopā ar mūsu slaveno ārlietu ministru Zigfrīdu Meierovicu; Kazaņas kaŗa skolu beidzis kopā ar rakstnieku un pulkvedi Edvīnu Medni: kaŗa gaitās latviešu strēlnieku bataljonos un pulkos bijis kopā ar leģendāro strēlnieku vadoni pulkv. Fr. Briedi.

Pulkv. P. Dardzāns piedalījies visās strēlnieku kaujās, bet revolūcijai izceļoties, nokļuvis Krievijā, kur noorganizējis pirmo latviešu nacionālā kaŗaspēka vienību — Troickas pulku, ko izvadījis cauri Sibirijas neizmērojamiem plašumiem un no Japānas pāri jūrām un okeaniem pārvedis turpat tūkstoš vīru un uzdāvinājis jaunajai Latvijas valstij.

P. Dardzāns pirmo reizi šīs zemes sauli ieraudzīja 1889. g. 18. maijā, Biržu pag. Spuldzeniekos. Viņa mērķis bija kļūt par tautsaimnieku. 1914. gadā beidzis Rīgas Politehniskā institūta komercnodaļu.

Pasaules kaŗš izjauca viņa nodomu. Kā jauns virsnieks viņš ir I Daugavgrīvas bataljona rindās un ar to piedalījies slavenajās Ziemsvētku kaujās 1916.g. marta un jūlija un 1917.g. janvāŗa kaujās. Smagi ievainots, apbalvots ar Sv. Annas, Sv. Staņislava, Sv. Vladimira ordeņiem, Sv. Juŗa zelta zobenu un citām goda nozīmēm.

Latvijas brīvvalsts laikā bijis Iekšlietu ministrijas Preses un biedrību nodaļas vadītājs, Rīgas pilsētas krājkases un Lombarda direktors, rakstu krājuma Latviešu Strēlnieks redaktors, Strēlnieku biedrības viceprieksšēdis un citos amatos.

Nokļuvis Čikagā, viņš attīsta rosīgu darbību strēlnieku apzināšanā un organizēšanā, ir to globālais pārstāvis un rakstu krājuma Strēlnieks galvenais redaktors. Viņa vadībā iznākuši daudzi Strēlnieka sējumi, kas kā bagātīgs materiāls noderēs latviešu vēsturniekiem.

Maz viņu palicis, gaužām maz. Drīz viņu laiks piederēs vēsturei. Tie reiz bija mūsu strēlnieki, kas pirmie gribēja, cerēja un mēģināja atnest uz saviem durkļiem latviešu tautai labākas dienas. Lielā sajūsmā viņi tvēra ieročus, lai šo ideju īstenotu. Ar lepnumu uz viņiem raudzījās visa latviešu tauta. Bet liktenis nebija labvēlīgs...

Vēlam sirmajam zobena un spalvas bruņiniekam vēl daudz saulainu dieniņu!

Alberts Raidonis.

Sarīkojumu Kalendārs

TORONTO

20. jūlijā pl. 20 un
21. jūlijā pl. 19 Saules jostas Mārpuķītes izrādes Minklera auditorijā (sk. slud. LA nr. 23)
3. novembrī komponista Jāņa Kalniņa jubilejas koncerts Toronto. Apvienotie koŗi.

TORONTO
LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS 26. SEZONAS KONCERTI

22. oktobrī, pirmdien, vijolnieks Gunārs Larsens no Šveices.
27. novembrī, otrdien, vijolniece Ieva Graubiņa no Anglijas.

1985. gadā

25. februārī, pirmdien, baritons Pauls Berkolds no ASV.
9. aprīlī, otrdien, mecosoprāns Ileāna Pētersone no Zviedrijas.

Visi koncerti notiks Town Hall pl.20.00

Diplomātu apspriede Parīzē

Latvijas diplomātisko pārstāvju gadskārtējā sanāksme šogad notika no 29. līdz 31. maijam Parīzē. Latvijas diplomātiskā dienesta vadītājs Dr. A. Dinbergs ar kollēgām K. Bērendu, P. Reinhardu un J. Tepferu apsprieda plašu problēmu loku, sākot ar mūsu diplomātiskā dienesta darba saskaņošanu tuvākā laika skatījumā un beidzot ar norisēm starptautiskajā laukā un mūsu iespējām tās izmantot.

Izvērtējot starptautiskās politikas jaunākos notikumus, īpaša vērība tika veltīta diplomātiskā dienesta aktīvitātes kāpināšanas jautājumam.

Saskanīgajās savstarpējās pārrunās nozīmīga vieta tika ierādīta arī apstākļiem okupētajā dzimtenē un iespējām par tiem informēt rietumu pasauli.

TORONTO

● Latviešu Kreditsabiedrības gada sapulcē 16. jūnijā Latviešu Namā bija ieradušies 125 dalībnieki. No valdes šogad pārvēlamos locekļus ar aklamāciju ievēlēja atkal uz nākamajiem trim gadiem: Sarmīti Bulti, Gunāru Melbārdi un Arvīdu Bērziņu, bet aizdevumu komisijā — līdzšinējos Ādolfu Kristapsonu un G. Briedīti. Revīzijas komisijā bija pārvēlams priekšsēdis Kārlis Gāle, kuŗu ievēlēja atkal uz nākamajiem trim gadiem.

RAIBĀ NEDĒĻA

Braiens un Ronijs sapratās.

MALRŪNIJS VAŠINGTONĀ

Pagājušā nedēļā prezidenta Rēgena viesis Baltajā namā bija Kanadas konservātīvo partijas līderis Braiens Malrūnijs. Kaimiņu valsts federālā parlamenta opozicijas līdera Malrūnija apmeklējums amerikāņu presē radīja lielu ievērību, kas lieku reizi apliecina, ka Vašingtona ar lielu interesi seko pašreizējiem un nākamajiem politiskiem notikumiem Kanadā.

Trudo valdīšanas gados Otavas un Vašingtonas draudzība nebūt nebija tik laba, kā to varētu pieņemt. Te pa daļai vainojama Kanadas saimnieciskā politika iepretim ASV, Kanadas atturīgā līdzdalība NATO aliansē, kā arī šķietamā Rēgena remdenība Trudo pasaules glābšanas un miera nodrošināšanas misijas īstenošanā. Tā nesen notikušajā septiņu saimniecisko valstu apspriedes laikā Londonā Trudo pārmeta Rēgenam, ka prezidents nedarot pietiekami daudz dialoga atjaunošanā ar Pad. savienību. Rēgens, kas vairākkārt apliecinājis savu labo gribu atsākt atbruņošanās sarunas un apsvērt katru godīgu Maskavas priekšlikumu, uz to atcirtis: „Es esmu darījis visu iespējamo. Kādēļ jūs nepārmetiet viņiem?"

Trudo Kanadas valdības galvas pilnvaras izbeidzas šo sestdienu, kad Otavā amatā stājas viņa vietā jaunais liberāļu partijas līderis Džons Terners. Kaut, tāpat kā Malrūnijs, arī Terners deklarējis ciešu sadarbības nepieciešamību un draudzību ar ASV. Malrūnija siltā uzņemšana Baltajā namā liecina, ka republikāņu partija un prezidents Rēgens labprāt pie valdības stūres Kanadā vēlētos redzēt konservātīvos. Daži korespondenti pat uzskata Malrūnija Vašingtonas apmeklējumu par pirmo lielāko soli priekšā stāvošā Kanadas jaunā parlamenta vēlēšanu kampaņā, kas, kā zināms, notiks vēl šoruden.

Jānorāda, ka, apliecinot draudzību Vašingtonai, Malrūnijs kā Rēgenam, tā arī amerikāņu likumdevējiem atgādināja vitālās Kanadas intereses un brīdināja Vašingtonu no pārsteidzīgiem vienpusīgiem lēmumiem, kas eventuāli varētu kaitēt Kanadas saimniecībai.

Nav šaubu, ka Malrūnija uzvaras gadījumā Kanadas ārpolitika vairs nemēģinās meklēt līdzsvaru pārāk draudzīgās attiecībās ar Maskavu.

BRĪDINA HOLANDI

Holandes vilcināšanās NATO kopējā aizsardzības plānā pieņemt jaunos amerikāņu uzbrukumu atvairīšanas ieročus pārrunāta NATO vadības pēdējā stratēģiskā sapulcē, kur līdzšinējais ģenerālsekretārs Lunds to nosaucis par apbrīnojamu Hagas tuvredzību. Kāds vārdā neminēts rietumu diplomāts holandiešu pārstāvjiem aizrādījis: „Noraidot NATO palīdzību, jūs esat izšķīrušies savas valsts likteni atstāt Kremļa žēlastībai. Jāšaubās, vai tad, kad jums būs jākļūst par 18. Pad. savienības republiku, jūsu tagadējie draugi dosies jums palīgā, jo tad būs jau par vēlu.

SLEPENAS APSPRIEDES MEKSIKĀ

Pag. nedēļā kļuva zināms par slepenām amerikāņu un Nikaragas diplomātu apspriedēm kādā Meksikas kurorta pilsētā. Domā, ka šīs apspriedes ir atbalss ASV ārlietu ministra Džordža Šulca nesenajam Nikaragas pārsteiguma apmeklējumam. Ļoti iespējams, ka amerikāņi izbeigtu sandinistu pretinieku atbalstīšanu, ja tagadējā Nikaragas junta izraidītu kubiešu, austrumvācu un Pad. savienības padomdevējus. Nav izslēgts, ka juntas līderis Ortega Maskavā no Čerņenko saņēmis pārāk izvairīgus solījumus, un tieši tādēļ sandinisti, ņemot vērā reālitātes, uzsākuši slepenu dialogu ar amerikāņiem.

SENĀTORS KRANSTONS BRĪDINA

Par zīmīgu starptautisku notikumu kļūst Starptautiskā terrorisma izvērtēšanas kongress Vašingtonā. Šī kongresa atklāšanas runā Džordžs Šulcs norādīja, ka pasaules mieru apdraud starptautisko teroristu sazvērestības un ka ir pienācis laiks brīvām valstīm apsvērt visus soļus, lai ciešā sadarbībā šīs draudošās briesmas novērstu. Konferences tālākā norisē senātors Alans Kranstons brīdināja, ka Irānas un Irakas militārā konfrontācija var izraisīt atomkaŗa uzliesmošanu šajā pasaules telpā. Viņš apgalvoja, ka Teherāna un Bagdada drudžaini mēģinot radīt atomieroču arsenālu. Pēc ASV aizsardzības ministra Kaspara Veinbergera izteicieniem ajatola Komeini pie Irakas robežām sapulcinājis jau pāri par 500.000 lielu kaŗaspēka kontingentu, kas gaida tikai uzbrukuma pavēli. Tanī pašā laikā neesot šaubu, ka Irakas prezidents Huseīns darīs visu iespējamo, lai izmisuma cīņā atvairītu uzbrukumu. Pēc Amnesty International ziņām pagājušā gadā vien Irānā nogalināti 5.000 par politiski neuzticamiem uzskatīti pilsoņi, kas kritiski izteikušies par Komeini kaŗagājienu pret Bagdadu.

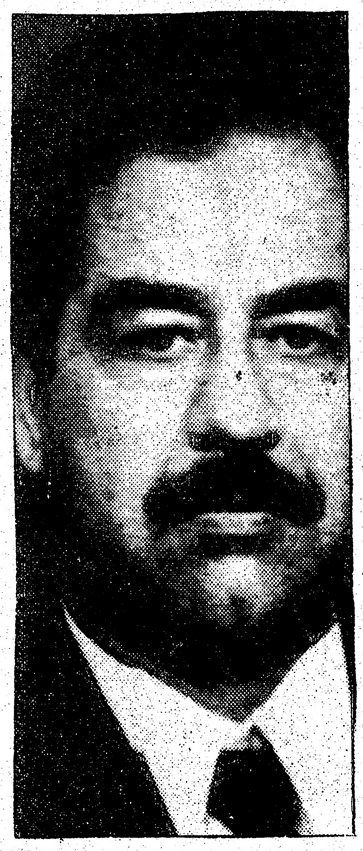

Irakas Hadams Huseīns meklē atomieročus.

ASV sūtne Apvienotās Nācijās Džīna Kirkpatrika Starptautiskā terrorisma apkaŗošanas konferencē apvainoja Pad. savienību terroristu bandu materiālā un morālā atbalstīšanā, pie kam šie Kremļa atbalstītie teroristi bieži vien slēpjoties aiz viltus brīvības cīnītāju maskas. Jāpiezīmē, ka Maskava Starptautiskā terrorisma apkaŗošanas konferenci jau paspējusi nodēvēt par nekrietnu imperiālistu propagandas formu.

ČERŅENKO TIKŠANĀS AR MITERANU

Francijas prezidents Miterans Maskavas apmeklējumā bez parastām diplomātiskām pieklājības frazēm iedrošinājies Kremlim pārmest cilvēka tiesību respektēšanas trūkumu. Viņš norādīja Konstantīnam Čerņenko, ka pasaule ar lielu interesi sekojot disidenta Sacharova liktenim. Čerņenko uz to atcirta: „Tā ir mūsu pašu darīšana. Nevienam nav tiesības teikt to, kā mums jārīkojas."

Ar starptautiski pazīstama KGB aģenta — žurnālista Luija starpniecību Parīzē publicēti Sacharova un viņa dzīvesbiedres Bonneres foto uzņēmumi, kuŗiem būtu jāpierāda, ka Sacharoviem nav nekādas vainas, un tie ir abi veseli. Bonneres meita Jankeleviča preses pārstāvjiem Parīzē izteikusies, ka viņa esot pārliecināta, ka pieminētās fotografijas esot veiklas čekas montāžas. Viņa neticot,ka Sacharovi atgriezušies Gorkijā. Reizē Sacharova pameita, kuŗu cita starpā atbalsta pasaules iespaidīgākās žīdu organizācijas, apsūdzējusi Kremli Helsinku līguma laušanā un prasa, lai rietumvalstis no savas puses paziņo Helsinku nolīguma annulēšanu.

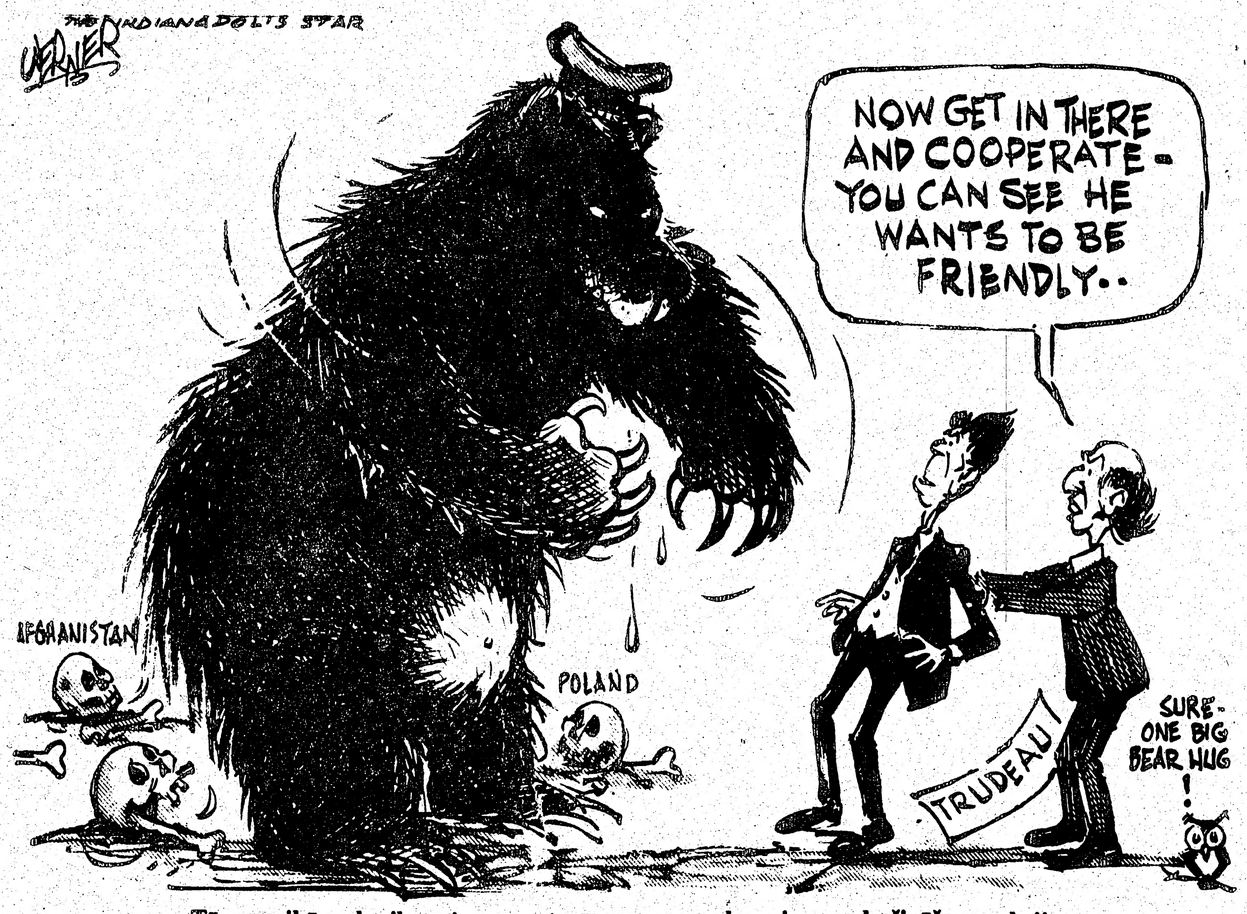

Tā amerikāņu karikatūrists vērtēja Trudo pasaules miera nodrošināšanas akciju.

Austra Butkēvica

Pa senām kurzemnieku pēdām

Jau sen man prātā bija ceļojums uz Venecuēlu, kur dzīvo kāda mana laba draudzene. Tā kā Tobago nav tālu no Venecuēlas, manos plānos bija arī apciemot šo veco kurzemnieku salu, ap kuŗu gan vijas daudzi nostāsti, bet patiesība maz zināma. Man likās, ka mani kāds aicinātu staigāt pa šīs salas krastiem, kur reiz staigāja kurzemnieki.

Nejauši šim ceļojumam radās ceļa biedrene. Īsā laikā ar ceļojumu aģentūras palīdzību nokārtojām formālitātes, sakravājām koferus un kādā aukstā janvāŗa dienā sēdāmies lidmašīnā, lai dotos uz dienvidiem.

Virs baltiem, saules apmirdzētiem mākoņiem ir jauka sajūta. Liekas, ka lejā paliek viss pelēkais, smagais un esmu kā viegla pūka debesu bezgalībā. Domas skrien vēl ātrāk par lidmašīnu un ir jau Tobago. Mēģinu iztēloties, kā tur būs un kā mums klāsies. Lidmašīna nolaižas Antiku salā, kur izbirst jau daļa tūristu. No lidmašīnas varam apbrīnot Karaību jūŗas zilos ūdeņus, baltās smiltis un palmas, kas liec galvas mūs sveicinot. Vēl uz dažām minūtēm nolaižamies St. Lušia, kas ir vulkāniska sala ar augstu kalnu grēdu, palmām un jaukām peldu vietām. Arī tur izkāpj daži tūristi, un nu paliekam tikai tie, kas dodas uz Port of Spain Trinidadā. Tur mums jāpārsēžas uz citu lidmašīnu, kas brauc uz Tobago. Port of Spain iebraucam pievakarē, un vienas stundas vietā gaidām 2 uz mūsu lidmašīnu. Ir tikko lijis, visur lielas pelķes, pār kuŗām mēs laipojam no viena lidlauka uz otru. Izmainām naudu Trinidadas — Tobago dolaros, un viena Kanadas dolara vietā dabūjam divus. Visur melnas sejas ar platiem smaidiem steidzas mums pakalpot, b. mēs esam piesardzīgas, jo daudz ir dzirdēts par šiem melnajiem. Beidzot atkal esam lidmašīnā un 25 minūtēs mūsu sapņu salā Tobago, kas ir tikai 21 jūdze no Trinidadas. Kad iebraucam Tobago, ir jau satumsis, un mēs nekā no šīs salas neredzam. Ar taksametru aizbraucam uz viesnīcu, kur mums jau istaba rezervēta.

Mums ierāda trīspadsmito istabu, kas izskatās, it kā būtu tikko izdemolēta. Nav arī dvieļu. Esam sašutušas un pieprasām, lai mums dod citu istabu un dvieļus. Mums paskaidro, ka dvieļus var dabūt pret 20.00 dol. iemaksu, ko atmaksās, kad tos atdosim. Apgalvojam, ka tāda iekārta nekur citur nav redzēta un mēs pārbraukušas teiksim, lai neviens nebrauc uz šo salu. Mūsu uzstāšanās viņus arī iebaida, tā ka dabūjam dvieļus un citu istabu, kas ir daudz piemīlīgāka ar divām gultām, balkonu un skatu uz jūŗu. Viesnīcā neredzam nevienu cilvēku, liekas, viss izmiris.

Pirmais rīts Tobago apmācies, bet silts. No balkona jau sveicu zilo jūŗu, pa kuŗu reiz peldēja kurzemnieku kuģi. Steigā ejam uz jūru peldēties. Ūdens kā akvamarīns, smiltis zelta krāsā un tīras. Vietām tumši koraļļu akmens krasti, pret kuŗiem sitas balti vilņi. Palmas klusi san, un plūdmalē esam vienīgās. Pēc peldes ejam apskatīt tuvāko apkārtni un meklējam banku un tūristu biroju. Neatrodam ne vienu,

Pie latviešu pieminekļa Tobago salā.

ne otru, tikai lidlauku, kur vakar iebraucām, bet tumsā nevarējām lāga saskatīt. Tur mūs uzrunā kāds melnais taksametra vadītājs — vai neesot ieinteresētas apskatīt salu. Saprotams, ka esam, un tā kā cena neliekas parāk liela, dodamies ceļā. Viņš pastāsta, ka sala ir 37 jūdzes gaŗa un 11 jūdzes plata, bet pa līku loču ceļiem brauciens ir krietni gaŗāks. Sala nav apskatāma visa vienā reizē, bet pa daļām.

Vispirma braucam pa galveno satiksmes ceļu, kas liekas nesen būvēts un nav sliktāks kā Kanadā. Satiksme notiek pa ceļa kreiso pusi. Braucam uz Tobago galvaspilsētu Scarboro, kas ir pie jūŗas piekalnē un pa gabalu izskatās jauki, bet kad piebraucām klāt, esam vīlušās. Ielas šauras, ved augšā, lejā. Diez kad tās bruģētas, varbūt nekad. Kārtīgu ēku maz, tikai būdas, kur pie durvīm slaistās melni vīri un sievas. Pēc izskata viņi ir draudzīgi ar smaidošām sejām. Pieturam pie dažiem veikaliņiem, jo gribam iegādāties kādu piemiņas lietiņu, bet nav nekā ko pirkt. Pat ar skatu kartītēm trūcīgi.

No Scarboro braucam uz Fort Džordžu, kas ir stāvā akmens krastā. Tur atveŗas burvīgs skats uz jūru un plašo apkārtni. Zied dažādi tropiskie krūmi un puķes. Dažas mēs pazīstam kā istabas puķes. Vēl apskatām Fort Džemsu, kas nav tik iespaidīga, bet arī interesanta. Tortos noritējušas sīvas cīņas, dažreiz tie bijuši franču, dažreiz angļu rokās. Šai salā vara mainījusies 31 reizi, jo visiem ir patīkusi šī bagātā un skaistā sala. Braucam tālāk uz Plimusu, kas ir tikai ciems, ne pilsēta. Pa ceļam mūsu šoferis stāsta, kā sauc katru vietu. Ir franču, spāņu, holandiešu un angļu nosaukumi, bet latviešu nosaukumu nesastopam. Viņš arī mūs iepazīstina ar augļiem un kokiem, kas redzami no ceļa. Šai salā ir veseli kokosu palmu meži, maizes koks, apelsīni, citroni, banāni, mango, papai, sapadilu. Pēdējā augļi esot ļoti garšīgi, bet mums neizdodas tos nogaršot. Papai augļi šeit aug lieli kā melones. Vienu tādu pa ceļam nopērkam un ar to mielojamies 2 dienas. Aiz Plimusas ir Kurlandes līcis (Courland Bay) ar latviešu celto pieminekli. Tur uz metalla plāksnītes angļu valodā rakstīts, ka latvieši no Kūrlandes šeit dzīvojuši no 1639-1693 gadam.

Kūrlandes līcis ir ar plašu, skaistu pludmali. Pludmalē neviena cilvēka, tikai jūrā zvejnieki zvejo ar tīkliem (king fish, zobena zivis, snappu u.c.) Ap viņiem bars pelikānu, kas gaida kaut ko no viņu loma.

Atpakaļ braucam pa citu ceļu. Ceļmalās piesietas govis, un gandrīz katrai govij par miesas sargu stāv klāt balts putns. Tas esot ibis, kas pasarga govi no insektiem un, kā redzams, viņa to prot attiecīgi novērtēt. Visur brīvi apkārt staigā vistas ar maziem cālīšiem. Ir jābrīnās, cik maz šīs salas iedzīvotāji cenšas izmantot dabas bagātības, kas šeit redzamas uz katra soļa. Kokosrieksti sakrituši kaudzē, un vietējie ir par slinkiem, lai tos paceltu un izmantotu. Kādreiz esot audzētas cukurniedres un ražots cukurs, bet tagad to vairs nedarot, jo neatmaksājoties. To tagad ieved no Trinidadas.

Agrāk arī audzētas kafijas un kakao pupiņas eksportam, bet tagad arī to vairs nedarot. Arī kokosriekstu eksports pārtraukts. Visa kā ir diezgan brīvā dabā, un melnie paņem, cik vajaga. Daudz jau viņiem nevajaga — kādu lupatu mugurā, no jūras var vienmēr dabūt svaigas zivis, augļi visapkārt, gotiņa vai kaziņa dod pienu un vistiņa oliņu. Ja cilvēks ir pieticīgs, var justies kā paradīzē. Tā viņi arī jūtas un lūdz Dievu, lai nekas nemainītos. Viņiem ir veselīgs klimats, veselīga, pārtika, darba nav daudz un viņi visi dzīvojot ilgu mūžu. Viņi pat nezinot, kas ir slimība. Bērnu viņiem katram pa 9 vai 10.

(Turpinājums sekos)

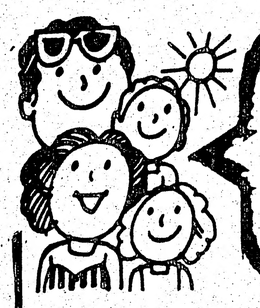

Grupu lidojumi uz
Dziesmu dienām
Minsterē 1984
AR Air Canada jeb Lufthansa

Cena Kanadas dol. 869, bērniem līdz 11 g. 549, plus 12.50 dol. nodoklis, turp un atpakaļ, ieskaitot busu uz Minsteri, apdrošināšanu u.c. Pērkot pirms 29. febr., 50 dol. lētāk.

Lidojumi: *27. jūlija vakarā*
28. jūlija vakarā.

Par svētkiem un naktsmājām zvanīt **Monikai Jonānei, tālr. (416) 536-5235.**

Par ekskursiju braucieniem zvanīt
Inesei Grodnis uz Avenue Rd. biroju.

HELLO WORLD TRAVEL LTD.

RICHMOND HILL 884-2122 10520 Yonge St. N. Richmond Heights Plaza
AVENUE RD. N. 789-5304 1843 Avenue Rd. (6 blks. North of Lawrence)
UNION STATION 368-7451 65 Front St. West Arrivals Concourse

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

J. Klīdzējs — Otrais mūsos, rom. $20.00
V. Kārkliņš — Jaunavu iela, rom. $14.50
I. Gubiņa — Kaza kāpa debesīs, ceļ. piez. $13.00
A. Eglītis — Es nebiju varonis, rom. $15.50
Latvju Māksla Nr. 10 ..... $11.00
A. Plaudis — The Dead Accuse, vēstules $13.50
T. Puisāns — Latviešu strēlnieku dzejas $11.00
P. Bentons — Baltic Countdown $18.50
Latviešu kaŗavīru dziesmas ar notīm $12.50
H. Biezais — Šķautnes — meditācijas $12.00
A. Šilde — Pasaules revolūcijas vārdā $19.00
L. Bārene — Atvasara, st. $12.00
Ed. Tomāss — Pededze, Lubāns, Aiviekste ..... $ 5.50
A. Grīns — Varoņu grāmata ..... $ 5.50
Pirmie Tūkstoš vārdi, il. vārdn., ies. $11.00
V. Galēna — Vienmēr kāda zvaigzne aust $14.50
Alb. Eglītis — Nesaules laika dziesmas $17.50
J. Širmanis — Zilā kalna puisis, jaun.rom. $10.00
K. Akmens — Asinsbalss, dz. un poēmas $25.00
Andr. Eglitis — Gallows over Europe, poems ..... $ 8.50
T. Tomsons — Portrets, dz. $12.00
E. Kreišmane — Es un pīlādžkoks, st. $10.00
J. Soikāns — Mākslas kritikas un esejas $32.00
T.L.B. — Paaudzes paaudzēm, rakstu krājums $15.00
A. Arājs — Garīgs apskats, rakstu kr. ..... $ 7.00
J. Mednis — Lūdziet ..... $ 2.50
M. Kalmane — Laikam līdzi, dz. $12.00
K. Ķezbers — Rumba, rom. $12.50
T. Brence — Ik brīdi svētī sirds, dz. $12.50
A. Melnalksnis — Rotaļas ..... $ 6.75
Eg. Grīslis — Toreiz un tagad ticībā, esej. $18.00
L. Ozolkalne — Pārnākšana ..... $ 9.00
K. Pētersons — Dieva meklētāji $14.00
K. Arums — Ačgārnā māja, pasakas ..... $ 7.50
J. Veselis — Māras sauciens $15.00
E. Andersons — Latvijas bruņotie spēki $38.00
Alma Bēne — Pērnā Zīle, dz. $14.50
V. Mangulis — Latvia in the wars of the 20th C. $26.25
O. Šmits — Žēlastības brīnumi ..... $ 4.00
A. Melliņš — Uz klusuma spieķa, dzej. $12.00
K. Sidars — Aiz ezera balti bērzi, rom. 16.00

Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, kā arī citas mantas.

DV GRĀMATNĪCA, 491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921 - 7121. Pasta sūtījumiem 10% piemaksa.

Darba laiks: no pirmd. — piektd. pl. 11—19.30 vak.

DV GRĀMATNĪCAS NODAĻA-SALONS, 4 Credit Union Drive, Toronto, Ont. M4A 2N8, tālr. 757-1482.

Darba laiks: no otrdienas līdz piektdienai no pl. 15.00—20.00

Glābiņš briesmās

Visai cilvēcei draud briesmas, vislielākās visā vēsturē. Ir gandrīz bezizejas stāvoklis, bet mūžīgā Mīlestība — Dievs sūta mums palīgu. Lieli notikumi komūnistu pārvaldītajā zemē Dienvidslavijā.

Kopš 1981.g. 24. jūnija Kristus sūta savu māti Mariju uz Medjugorji, Dienvidslavijas vidienē. Draudze ar 5 ciemiem, 3200 dvēselēm Hercegovinas apgabalā. Iedzīvotāji — kroāti, katoļi (visā Dienvidslavijā — 5798000 katoļu': 13700000 Pareizticīgo; 2319000 musulmaņu; 220000 — protestantu; 1900000—bez reliģijas; 1343000 — ateistu; 7800 — žīdu; dažādas reliģijas — 2000).

Kopš 1981.g. 24. jūnija Marija, Kristus māte, parādās sešiem jauniešiem brīvā dabā uz neliela kalna. Tie ir: Jēkabs Čolo, 13 g. vecs, Ivans Dragicevics, 19 g.v., Mirjana Dragicevica, 19 g.v., Ivanka Ivankovica, 18 g.v., Vicka Ivankovica, 20 g.v. un Marija Pavlovica, 20 g.v. Parādība ilgst dažas minūtes, dažreiz 45 min. Kristus māte, skaistas gaismas apņemta, gaišā tērpā, laipna, mīlīga. Viņa lūdz Dievu kopā ar jauniešiem; dzied garīgas dziesmas, pamāca tos ar mātes maigumu, ļauj sev pieskarties, stāsta par bīstamo stāvokli pasaulē, pasaka, kas to var glābt. Viņa sludina dzīvu ticību Dievam, patiesu, sirsnīgu atgriešanos pie Dieva, pilnīgu nodošanos Dievam, lūgšanas, gavēni (piektdienās ar ūdeni un maizi). Nepadoties bailēm! Kas pilnīgi uzticas Dievam, tas nebaidās, nedrīkst baidīties! Marija saka: cilvēcei draud liela katastrofa, bet ar lūgšanām un gavēni ticīgie var novērst kaŗu un dabas katastrofas,

Marija, Kristus māte, ir uzticējusi sešiem jauniešiem 10 noslēpumus. Tos varēs atklāt, kad viņa dos atļauju. Jaunieši ir stingri, uzticīgi; nevienam — ne bīskapam, ne priesteŗiem ne privātiem, ne policistiem (kaut tie piedraud ar cietumu, ar revolveri) viņi neatklāj noslēpumus, bet gaida Marijas atļauju. Noslēpumi attiecas uz visu cilvēci, uz vietējo draudzi, uz pašiem visionāriem.

Marija, Kristus māte, liecina, ka šis gadu simtenis ir... sātana gadu simtenis. Šai sakarā autori, kas apraksta Medjugorjes notikumus, piemin pāvesta Leona XIII redzējumu 1884.g. 13. oktobrī: sātans prasa Kristum atļauju — laiku un lielāku varu...Kristus tam dod 75—100 gadu...Par šo lietu rakstīju pagājušā gadā, un daži vārdi bija ievietoti Lasītāju vēstuļu nodaļā.

Par Medjugorjes notikumiem ir sarakstītas vairākas grāmatas dienvidslavu, angļu, franču, vācu un italiešu valodā. Manā rīcībā ir 5 franču grāmatas. Vissvarīgākā — franču teologa, vēsturnieka Renē Lorantena (Laurentin), Parīzes profesora, grāmata „La Vierge apparait — Elle a Medjugorje?" 190 lp.,O.E.I.L. apgādā Parīzē. Pamatīgs darbs, pilnīga dokumentācija — speciālista autoritāte. Prof. R. Lorantens pats bija aizbraucis uz Medjugorji 1983.g. Ziemsvētku laikā 5 dienas. Radušās gan mazliet nepatikšanas ar komūnistu iestādēm. Viņš satika un novēroja vizionārus gan parādību laikā, gan privātā sarunā. Satika vietējos draudzes ganus — franciskāņu ordeņa priesteŗus, arī vietējo bīskapu Mostārā, Splitas archibīskapu un daudzus ticīgos. Vietējais bīskaps ir iecēlis izmeklēšanas komisiju. Vēl viņš nav devis savu galīgo spriedumu, bet parādību sākumā viņš aizstāvēja Medjugorjes priesteŗus un ticīgos pret komūnistu uzbrukumiem presē, radio, televīzijā, kā arī rakstīja pat vēstuli Dienvidslavijas prezidentam.

Profesora R. Lorantena spriedums par šiem ārkārtīgiem notikumiem ir ļoti pozitīvs: daudz labu augļu! Pēc Kristus vārdiem: „Koku pazīst no augļiem." (Mat.12,33). Cilvēki kļūst dedzīgi ticībā, kaut arī pacieš komūnistu iestāžu vajāšanas. Cilvēki cieš, bet — nepadodas. Prāvests bija notiesāts ar 3 gadiem cietumā. Divi citi priesteŗi — ar 8 un 5 ar pusi gadiem cietumā. Tā kā Dienvidslavijai ir diplomātiski sakari ar Vatikānu, pāvests ir runājis ar Dienvidslavijas sūtni... Pēdējais atzinis, ka esot noticis pārpratums. Prāvestam sods samazināts uz pusi. Tagad viņš ir brīvs, bet — citā draudzē.

Komūnisti vajā arī pašu parādību — Mariju, Kristus māti: aizliedz ticīgajiem sapulcēties pie parādību kalna Križevaca (540 m). Vienīgā iespēja sapulcēties — Medjugorjes draudzes baznīcā, bet tā nevar visus svētceļniekus uzņemt. Līdz šī gada sākumam Medjugorji ir apmeklējuši kādi divi miljoni cilvēku, to starpā arī mans draugs Luvenas profesors Dr. Jānis Jerumanis, šā gada aprīlī, un viņa divi dēli Andris (studējis medicīnu) un Paskals (studējis inženieŗzinības) pag. gada novembrī. Abi jaunieši tagad studē teoloģiju. Abi labi pazīstami Latvija Amerikā lasītājiem no Dr. A. Brumaņa rakstiem. Dr. J. Jerumaņa piedzīvojumi Medjugorjē ir vienreizēji. Viņš bijis klāt arī vizionāru ekstāzes laikā un sasveicinājies ar diviem vizionāriem; guvis dziļu garīgu pārdzīvojumu; sajūsmināts par svētceļnieku pieplūdumu un cienīgu stāju.

Kopš 1981.g. 24. jūnija Marija, Kristus māte, parādās sešiem jauniešiem katru dienu — vairāk nekā 1000 reižu, izņemot 5 dienas. Ir daudz citu parādību, ko redz ļaudis plašā apkārtnē: liela gaisma uz parācību kalna Križevaca; saules brīnums, kā Fatimā 1917.g. 13. okt.; sievietes tēls, kas it kā aicina ļaudis pie sevis; vārds pie debesīm „Mir" — miers; liela liesma pie kalna u.t.t. Marija saka: būs 3 lieli notikumi par brīdinājumu cilvēcei; pie kalna paliks redzama zīme uz visiem laikiem.

Montrealā,
1984.g.27.maijā.

T. Jānis B. Krastiņš, kap.

Mūžībā aizgājis

Ansis Silnieks

dzimis 1910. gada 16. maijā Nīcas pagastā,
miris 1984. gada 24. maijā Londonā, Ontario.

Viņu mīļā piemiņā paturēs
brālēni A. Kupse un A. Atteka ar ģimenēm Toronto, māsīca M. Silnieks ar ģimeni Saginavā, ASV, meita un pārējie radi Latvijā.

Dieva mierā aizgājis mūsu mīļais

Jānis Inķēns

dzimis 1913. gada martā Veselavā,
miris 1984. gada 15. jūnijā Anglijā.

Viņu mīļā piemiņā paturēs
krustdēls Valdis Inķēns, svaine Velta, brāļa meita Rita Thomas ar ģimeni Toronto, radi Anglijā un Latvijā.

BAZNĪCU ZIŅAS

TORONTO

SV. JĀŅA DRAUDZE

Draudzes kanceleja atvērta otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no pl. 10 līdz 17, tālr. 921-3327, 200 Balmoral Ave.

Jūlija un augusta mēnešos dievkalpojumi dievnamā notiks katru svētdienu pl. 19.00. Saulainē bērnu nometnes laikā dievkalpojumi svētdienas rītos pl. 10.00.

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Cālītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. mājā 482-8403, 8 Rolland Rd., Toronto, Ont. M4G 1V5. Māc. J. Cālīša runas stundu laiks kancelejā: trešdienās un ceturtdienās no pl. 10—12 un no 18—19. Citā laikā, iepriekš sazinoties.

1. jūlijā dievkalpojums dievnamā nebūs (Draudžu dienas); pl. 17 dievkalpojums un Sidrabenes bērnu nometnes atklāšana.

8. jūlijā pl. 18 dievkalpojums ar dievgaldu.

15. jūlijā pl. 10 dievkalpojums; pl. 10 dievkalpojums Sidrabenē. Sidrabenē sporta svētki.

22. jūlijā pl. 10 dievkalpojums; pl. 11 dievkalpojums Sidrabenē.

29. jūlijā dievkalpojums baznīcā nebūs; pl. 11 Sidrabenes bērnu svētku dievkalpojums.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont., M1K 3W1, tālrunis 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnabas baznīcā 361 Danforth Ave.

1. jūlijā pl. 13 dievkalpojums baznīcā.

8. jūlijā pl. 11 dievkalpojums Tālavā. Pēc dievkalpojuma saviesīga stunda ar atspirdzinājumiem.

15. jūlijā pl. 13 dievkalpojums Sv. Barnabas baznīcā.

22. jūlijā pl. 11 dievkalpojums Tālavā. Pēc dievkalpojuma sadraudzības stunda ar atspirdzinājumiem.

29. jūlijā pl. 13 dievkalpojums Sv. Barnabas baznīcā.

5. augustā dievkalpojums nenotiks.

12. augustā pl. 12 Brīvības cīņu piemiņas dievkalpojums Tālavā. Šai dievkalpojumā un sadraudzības pēcpusdienā lūgta Tālavā ciemos Pensionāru apvienība.

19. augustā pl. 13 Sv. Barnabas baznīcā dievkalpojums.

26. augustā pl. 11 Kapu svētki Alistonas kapos.

BAPTISTU DRAUDZE

Mac. A. Arājs, 9 Kingsbridge Court, Apt. 402, Willowdale, Ont. M2R 1L6, tālr. 638-3822. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr.dievnamā.

Toronto latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi jūlija un augusta mēn. pl. 11. Dievkalpojumi nenotiks 1. jūlijā, 5. augustā un 2. septembrī. 15.jūlijā draudzes izbraukums zaļumos uz Ludmilas Plūmes vasaras māju Vasaga Beach, 40. ielā 90, ar svētbrīdi pl. 11.

GAISMAS TELEFONS — ticības stiprināšanai 635-8582 atkal atjaunots un darbojas 24 stundas. Programmas latviešu valodā, maina 2 reizes nedēļā.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins, 67 Curzon St., Apt. 315, Toronto, Ontario, M4M 3J3, tālrunis (416) 466-7037. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College St. Dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā, pl. 13.00.

HAMILTONAS DRAUDZE

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškēvics, 55 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālrunis 385-9838. Māc. K. Kuškēvica runas stundas baznīcas telpās ceturtdienās no pl. 19—21. Tālr. 527-5810. Ieeja birojā no baznīcas aizmugures.

1. jūlijā dievkalpojuma nebūs. (Draudžu dienas Gaŗezerā).

8. jūlijā pl. 10 draudzes dievkalpojums.

15. jūlijā pl. 10 draudzes dievkalpojums.

22. jūlijā pl. 10 draudzes dievkalpojums.

BRAMPTONAS DRAUDZE

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā: 156 Main Street, North Brampton, Ont. Māc. A. Briedis, 44 Marrylin Cr., Toronto, Ont. M4B 3C6, tālr. 757-2739.

MONTREALAS DRAUDZES

Prāv. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal, P.Q. H4B 2G6. Tālr. 489-3224. Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcell Ave.

OTAVAS DRAUDZE

Māc. E. Lange, 364 Pleasant Pk. Rd., tel. 733-3906. Otavas latv. ev. lut. Miera draudze Sv. Pēteŗa lut. baznīcā, 400 Sparks St.

KLAUSIETIES „LABĀS ZIŅAS" RAIDĪJUMU
uz īsajiem viļņiem 6155 KHZ
49 metr. band
Sestdienās plkst. 10.30 vakarā
Vadītājs Dāvids Miķelsons,
60 Stevenson Rd., Rexdale, Ont.
M9V 2B4
tālr. 749-0832

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS

Global TV 6. un 22. stac.
100 Huntley St., Toronto,
no pirmd. — piektd. pl. 9.30 no rīta, sestd. pl. 10 no rīta. Bufalo TV stac. 29, 700 Club, ik dienas pl. 11.30 no rīta un pl. 9.30 vakaros.
Radio FM CBN 107.1
24 stundas. Tel. 889-3126.

LATVIEŠU MISIJAS RADIO RAIDĪJUMS „BRĪTIŅŠ AR DIEVU"
nepārtraukti
30 gadu gājumā
katru svētdienas rītu no
pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM
no Niagaras WHLD raidītāja
Vadītājs A. Laksmanis
106 Dorset Rd., Scarboro,
Ont., tālr. 261-4218
Latviešu misijas

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI

125 Broadview Ave.
Tel. 465-5225

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
no pirmdienas — trešdienai, iesk.,no pl. 14 — 22,
ceturtd. no pl. 14 — 24,
piektd., sestd. no pl. 12 — 24,
svētdienās slēgts.

VALDE
JEWELLERY LTD.
Zeltkaļi
ALDONA KORMS un
TĀLIS KĪVLENIEKS B.Sc. G.J.
VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ — Tālr. (416) 595-1125
College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

Fotografisks uzņēmums ar atzītu kvalitāti.
(416) 863-1166
BENJAMIN FILM LABORATORIES LTD.
287 Richmond St. E., Tor., Ont. M5A 1P2
We believe every picture counts

Lielākais latviešu veikals Toronto
BROADVIEW DELICATESSEN
141 Danforth Ave, tel. (416) 465-9905
un
POKO'S MEAT
376 College Str. (tuvu pie Bathurst), Toronto, Ont.
tel. (416) 922-1300
Piedāvā:
- lielā izvēlē eiropiešu gaumē gatavotus gaļas izstrādājumus,
- žāvētus tītarus, zivis,
- pašu ceptu rupjmaizi, pīrāgus, ķimeņmaizītes, smalkmaizītes, jubileju kliņģerus u.c. gardumus.
- klāj viesību galdus.

Īpašnieki Ausma un Jānis Miķelsoni

OPTICAL STUDIO
R. Schmid, Optician
VĀCU OPTIĶIS —
Speciālizējies kontaktlenžu nozarē.
Lielā izvēlē eiropiešu aceņu rāmji.
1586 Bloor St. W., Toronto.
Tel. 535-6252.

Humphrey Funeral Home
A. W. Miles Chapel
1403 Bayview Avenue, Toronto
(at Davisville)

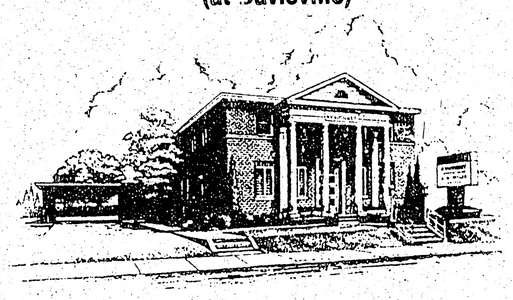

Toronto centrā vislabāk situētais bēru nams — tuvu Sv. Jāņa, Sv. Andreja un Sv. Barnabas baznīcām. Smalkjutīgi pakalpojumi latviešu ģimenēm katrā laikā. Bēru namu vada Humphrey ģimene jau trešā un ceturtā paaudzē.
487-4523

Ērgļu ligzdas medus
30 Dewson St.
Toronto, Ont.
Telefons 534-0563
S. Vasarājs
EGLIŠNES

R. S. KANE Ltd.
APBEDĪŠANAS BIROJS
4812 Yonge Street
(Sheppard Avenue tuvumā)
Willowdale, Ont.
221—1159

Vecākais latviešu puķu veikals
Venus
ZIEDI KATRAM GADĪJUMAM
Pasūtinājumus pieņem arī no ārzemēm un uz ārzemēm.
231 RONCESVALLES AVE., TORONTO 3, ONTARIO.
Tel. darbā 534-4645, pēc darba 533-4037.
A. PUTNIŅŠ

Alcan Building Products Authorized Dealer — ALCAN
Māju īpašnieki!
ietaupait ar **ALCAN SIDING**
Sazinaities ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem gatavo un ierīko
- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGUS
- DURVIS
- MARĶĪZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS
pašnieks Artūrs Mīme

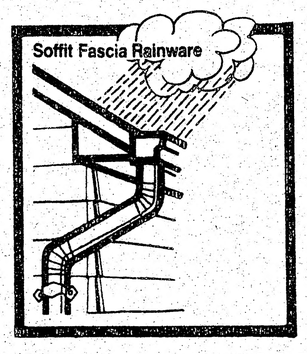

2229 Dundas St. W., Toronto, M6R 1X6 534-2864

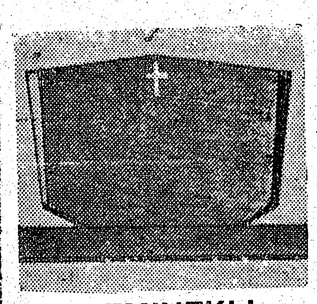

PIEMINEKĻI
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un eiropiešu mets
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2044 Yonge St., Toronto
M4S 1Z9
Starp Eglinton un Davisville

DOWNTOWN WOOLS, ARTS & CRAFTS
Īpašn. Elza Avots
137 Yonge St. — Shopping Mall,
(Ieeja no 74 Victoria St. Arcade Bldg.)
Lielā izvēlē dažādu rokdarbu materiāli.
Padomi rokdarbu jautājumos.
Tel.: 368-5011

Latviešu nams Toronto
IZĪRĒ LABI VĒSINĀTAS TELPAS
SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM
Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko
GODĪBU GALDUS
491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5
Tel. 922-2931

Ātri, glīti un lēti
iespiežam
dažādus ielūgumus
Tel. 466-1514

Murray E. Newbigging
BĒRU MĀJA
- Izjusti personīgi pakalpojumi
- Pastāvīga kapella

M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglinton Ave.
Auto novietošana. Tel. 489-8811, 489-8002

KANADAS ZIŅAS

MONTREALA

● Trīsvienības ev.-lut. draudze š.g. 10. jūnijā atzīmēja 35 gadu darbību ar atceres dievkalpojumu Rosedales baznīcā. Piedalījās draudzes mācītājs prāv. A. Voitkus un mācītāja amata kandidāts G. Hūns. Svētrunu teica viesis mācītāja amata kandidāts stud. theol. Aldis Elberts. Svētku reize bija pulcinājusi pāri par 120 dievlūdzēju.

Dievkalpojuma beigu liturģijas posmāprāv. A. Voitkus pasniedza atzinības rakstus Krievam, Bērzonim un Tēraudam par ilggadēju darbu draudzes pārvaldē.

Pēc dievkalpojuma baznīcas sarīkojumu telpā draudzes dāmu komiteja priekšnieces H. Šmites vadībā bija sagatavojusi svētku cienastu. Draudzes priekšnieks V. Golde apsveica draudzes mācītāju prāv. A. Voitku, vienu no pirmajiem draudzes dalībniekiem prof. Tauriņu, draudzes goda priekšnieku A. Spūrmani, ilggadējo bij. grāmatvedi A. Bērziņu, ilggadēo bij. valdes locekli N. Baumani un dāmu komitejas priekšnieci H. Šmiti. Apsveiktie saņēma krāšņus rožu ziedus. Montrealas ev.-lut. draudzes sveicienus nodeva draudzes priekšnieks V. Paeglis.

D.V.

HAMILTONA

● Māc. A. Dūmiņš 6. jūnijā izvadīja pēdējā gaitā Voldemāru Sebriņu no Dadsworth un Brown bēru mājas. V. Sebriņš, dzimis 1910.g. 3. decembrī Salkavas pagastā, Latvijā, pēkšņi miris 4. jūnijā Hamiltonā. Kanadā iecelojis 1948. gadā un visu laiku nodzīvojis Hamiltonā. Pēc 10 gadu nostrādāšanas lielajā Steel kompanijā, iegādājās dzelzs preču veikalu ACE Hardware, ko vadīja līdz aiziešanai pensijā un tad pārdeva. Vairākus gadus darbojās Latviešu Kristus draudzes padomē par kasieri. Viņš bija baznīcai dāvinājis lielo griestu lampu altāŗa telpā. Bēŗu namā no aizgājēja atvadījās draudzes priekšnieks Vilis Dāboliņš. Nelaiķi krematizēja. Par viņu skumst brālis ar ģimeni Hamiltonā.

● Mednieku un makšķernieku kluba 26. maijā rīkoja ,,Wellers Bay'' 3 klubu eksternās makšķerēšanas sacensības (Hamiltona, Sv. Katrīnas, Toronto). Z. Upītes vadībā tās pulcināja 23 makšķerniekus. Bija nelabvēlīgs laiks (vējains) un zivis vairījās no makšķeres... Vienīgo laimestu — līdaku ieguva K. Pelverts (Sv. Katrīnas).

Šai gadā kluba valde darbojas šādā sastāvā: R. Mierkalns, jun. pr-ks un māla baložu šaušanas sekc. vad., Ž. Lapuķis — pr-ka vietn. un Lielupes pārzinis T. T. Tērauds — kasieris, L. Ozoliņš — sekretārs. Z. Upīte — mantzinis, biedrzinis un makšķerēšanas sekc. vad., Maija Upīte — mazkalibra šaušanas sekc. vad., Zigrīda Mierkalne — sarīkojumu daļas vad. Revīzijas komis. S. Skrūzmanis un A. Balodis.

J. G.

NIAGARA

● Sv. Katrīnu mednieku un makšķernieku klubs bija rīkojis 9. jūnijā Niagaras upē (agrākā vietā) tradicionālās zušu mekšķerēšanas sacīkstes. Tās norisa labvēlīgos laika apstākļos. Pievakarē visus atveldzēja 5 minūšu lietutiņš... Bija pulcējušies ap 40 makšķerēšanas sporta entuziastu no apkārtējiem latviešu centriem un arī no Bafalo, ASV. Zušu makšķerēšanā labāk paveicās (piedalījās arī dāmas un jaunieši) Z. Šteinbergam (Sv. Katrīnas — 4 mārc. 8 unces), V. Celmam (Niagara — 4.3) un Inai Grīnbergai (Sv. Katrīnas — 3.5)

Spiningu mešanu riņķī vadīja Kaimiņa no Bafalo, pulcinot 16 dalībnieku. Vislabāk veicās J. Paeglim un V. Pavlovam (Sv. Katrīnas). Jauniešu klasē balvu izpelnījās Šteinbachs (Niagara).

Bija patīkams vasaras izbraukums, un uz vietas varēja iegādāties arī zušus, ,,čabas'' un kliņģeŗus... Sacensību uzvarētājiem balvas izdalīja vad. P. Odiņš ar pal. R. Truntu. Aizvadītais sacīkšu izbraukums bija viens no labākiem pēdējos gados.

Kluba nākošās makšķerēšanas sacīkstes 1. jūlijā Port Colbourn (Erie ezerā), no pl. 6—11. Izcīņā nelaiķa kluba biedra Arvīda Zobena piemiņas balvas.

GVELFA

● Gvelfā un apkārtnē dzīvojošie latvieši šogad piedalās Gvelfas pilsētas daudzkultūru festivālā, kas notiek Gvelfas pilsētas centrā (St. Georges Square) no 26. jūnija līdz 1. jūlijam. Latvieši aktīvi piedalās trešdien 27. jūnijā vakarā. Virtuve būs atvērta pl. 17.00. Daugaviņa dejos no 20.00—22.00. Rādīs arī filmas par dažādiem latviešu notikumiem.

VANKUVERA

● Latviešu tautas lielās sēru dienas, 14. jūnija, atceri Vankuveras un apkārtnes tautieši atzīmēja pulcējoties vietējā luterāņu baznīcā, kur sēru dievkalpojumu vadīja māc. K. Avotiņš.

Kuplais dievlūdzēju pulks ar smagu sirdi noklausījās sirmā mācītāja svētrunā, kuŗā viņš apskatīja drausmīgos notikumus 1941. g. 13/14. jūnija naktī un daudzus citus, kas sekoja nākošajos gados. Bezdievīgā komūnisma vara arī šodien vēl turpina mūsu tautas iznīcināšanu, un mūsu visu pienākums ir lūgt Visvareno Dievu nākt palīgā latviešu tautai.

Pēc diekalpojuma tautieši pulcējās baznīcas zālē pie kafijias galda. Altāri un baznīcu ar krāšņiem ziediem bija rotājusi M. Aleksandra kundze.

● Savas dzīves 88. gadā, no mums šķīrās Emilija Kalēja, DV Britu Kolumbias nodaļas vanadze.

Vankuveras tautieši atcerēsies aizgājēju kā mīļu tautieti un izcilu latvisko rakstu burtnieci.

Ja kas

krāsojams,

piezvaniet Robertam vakaros

259-3470.

Atdari ausis un acis pirms atveri maku!

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

Put a song in your heart
AT NOON JULY 1 SING O CANADA

O Canada!
Our home and native land!
True patriot love
in all thy sons command.
With glowing hearts
we see thee rise,
The True North
strong and free!
From far and wide,
O Canada,
We stand on guard
for thee.
God keep our land
glorious and free!
O Canada,
we stand on guard for thee.
O Canada,
we stand on guard for thee.

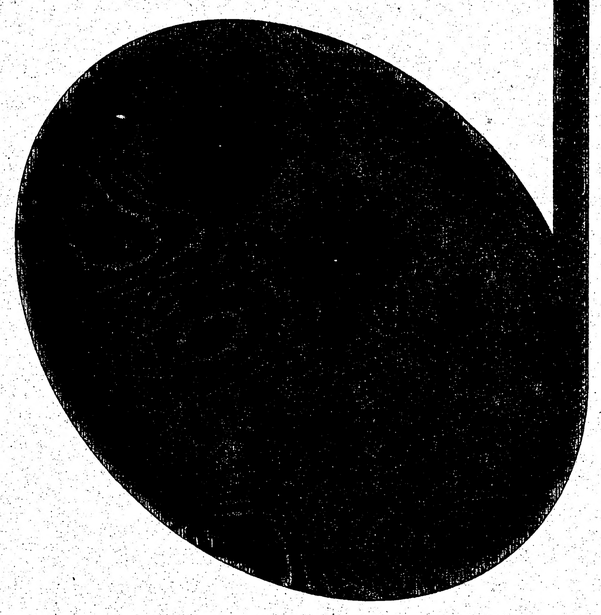

Le sourire aux lèvres...
le coeur en fête
À MIDI LE 1er JUILLET CHANTONS O CANADA

O Canada!
Terre de nos aïeux,
Ton front est ceint
de fleurons glorieux!
Car ton bras
sait porter l'épée,
Il sait porter
la croix!
Ton histoire
est une épopée
Des plus
brillants exploits.
Et ta valeur,
de foi trempée,
Protégera nos foyers
et nos droits,
Protégera nos foyers
et nos droits.

JULY 1ST IS CANADA DAY
le 1er JUILLET LA FÊTE DU CANADA

At noon July 1 let's sing O CANADA
À midi le 1er juillet chantons O CANADA

SAVIENOTĀS VALSTIS

ŅUJORKA

● Latvju enciklopēdijas otra grāmata veidojas un domājams, ka to varēs iespiest rudenī. Kultūras institūta priekšsēdis A. Bļodnieks Ņudžersijā ar palīgiem strādā pie tās sakārtošanas. Pēc starptautiskās Baltijas studiju konferences Montrealā Ņujorkā ieradās prof. Edgars Andersons un kopā ar A. Bļodnieku kārto un labo iesūtītos rakstus enciklopēdijai. A. Bļodnieks bija paņēmis šim nolūkam divas nedēļas atvaļinājumu. Viņš sūdzas, ka iesūtītie raksti ir gramatiski kļūdaini un techniski nepilnīgi, tie jālabo. Cik paredzams, tad nākamajā enciklopēdijas grāmatā būs ievietoti vārdi, kas sākas ar burtiem J, K, L. Sevišķi daudz un plaši raksti šinī sējumā būs par Kanadas latviešiem.

● Amerikas latviešu apvienības apgāda ekspedīcijas vadītājs Kārlis Ķilkuts Ņūbransvikā nodomājis no saviem pienākumiem atteikties veselības dēļ. Būs vajadzīgs jauns darbinieks šo pienākumu veikšanai. Apgāda grāmatas no Ņūbransvikas pārvedīs uz Salas baznīcas telpām, bet neejošās grāmatas pārdos par izpārdošanas cenām vai atdāvinās.

● NBC televīzijas raidījumā „Bērni bērniem" (Kids 4 Kids) 14. jūnija vakarā Ņujorkas 4. raidāmceļā piedalījās arī latviešu skolniece Džoselina Jansone. Viņa kā televīzijas reportiere intervēja 10 gadu vecu trapēces mākslinieci Ringlinga cirkū, noskatījās cirkus izrādi un arī pati izmēģināja trapēces mākslu, tomēr ar maazākām sekmēm nekā viņas intervēšanas māksla. Viņa arī rādīja skolnieku pieliekamo skapīšu saturu skolā, kur novietotas dažādas vajadzīgas un nevajadzīgas mantas dažādā kārtībā un nekārtībā. Jansone bija viena no trim skolnieku reportieriem, kas bija iekļuvuši pusfinālā un varēja uzstāties bērnu televīzijas raidījumā. Šī programma turpināsies arī nākotnē. Divpadsmit gadu vecā Hantera kolledžas speciālās klases skolniece Džoselina ir Andreja un Karenas Jansonu meita.

● Bass baritons Jānis Kļaviņš 10. jūnijā apmeklēja Kolumbusu, Ohaijo. Tur viņam bija koncerts, veltīts Vasarsvētkiem, aizvesto piemiņai un Dziesmuvaras atcerei. Katrai daļai bija izmeklētas piemērotas dziesmas. Koncertā piedalījās arī Verena Stelpe. Apmeklētāju ap 80.

● Dr. Bertrams Zariņš no Bostonas bija izsaukts konsultācijai uz Mincheni, lai noskaidrotu, vai kādai arabu princesei ir vai nav vajadzīga ortopēdiska operācija. Viņš apstiprinājis vācu chirurga spriedumu un atgriezies uz Ņujorku ar sevišķi ātro Concord lidmašīnu. Tā attālumu no Parīzes līdz Ņujorkai pāri Atlantijas okeanam veic trīs ar pus stundās. Dr. B. Zariņš uz līdzīgu konsultāciju arabu pacientiem jau agrāk bijis Cīrichē, Šveicē.

● Ņujorkas draudzes Ziemeļu novads pārbūvē dzīvokli baznīcas pārzinim. Līdzšinējam dzīvoklim izplēš sienas, no baznīcas blakus zāles izveidos dzīvokļa piebūvi, lai istabas būtu lielākas. Pārziņa pienākumus uzņēmusies Grāvīšu ģimene, kas nesen izbraukuši no Latvijas. Līdz septembrim baznīcu pieskatīs iepriekšējā pārziņa Celmiņa dēls, kas to veic kopš viņa mātes aizceļošanas uz Vāciju šī gada martā. Pie Jonkeru baznīcas nozāģēti trīs bērzi, kas pagājušo ziemu nav pārdzīvojuši.

● Ņujorkas draudzes Longailendas koļa diriģenta Roberta Baloža veselības stāvoklis pamazām sācis uzlaboties. Maija beigās viņš piedzīvoja trieku, un viņu ievietoja slimnīcā. Koncertu 2. jūnijā vadīja Irēne Upeniece-Jasuta.

● Ņujorkas DV apvienība izsūtījusi aicinājumu ziedot apspiesto latviešu grūtdieņu materiālai palīdzībai. Šim nolūkam var ziedot vai iegādāties lozes 22. septembŗa izlozei. Laimestos 200 un 100 dol. iekšējā aizņēmuma zīmes (US Savings Bonds), kā arī A.Balodes un R. Kaņepa ziedotās gleznas. Loze maksā 50 centu gabalā.

● Šī gada pavasarī medicīnas studijas beiguši trīs Ņujorkas apkārtnes latviešu jaunieši, iegūstot MD gradu. Studijas beiguši Ingrida Adamsone Brown universitātē, Providensē, Rodailendā; Ēriks Niedrītis Sirakūzu universitātē Sirakūzās, Ņujorkas pavalstī, un Sandra Astrida Zablovska Ratgera universitātē Ņubransvikā, Ņudžersijā.

● Tautas sēru dienā, Ceturtdien, 14. jūnija vakarā Ņujorkas draudzei notika trīs sēru dievkalpojumi. Betlemes baznīcā Bruklinā bass baritons Jānis Kļaviņš garīgā koncertā bija izvēlējies šim gadījumam piemērotas dziesmas. Anatolijs Bērzkalns atskaņoja divus ērģeļu gabalus. Ņujorkas draudzes vecākais mācītājs R. Zariņš svētbrīdī piedalījās ar īsu introitu un beigu lūgšanu, pārējais laiks bija veltīts koncertam. Ar karogiem piedalījās Ņujorkas latviešu organizāciju padome, Daugavas Vanagu apvienība Ņujorkā un Ņujorkas latviešu ev. lut. draudze. Karognesējiem sekoja vanadzes un Iekšpilsētas dāmu komitejas pārstāves. Svētbrīdi noslēdza ar kopēji dziedātu Dievs, svētī Latviju. Apmeklētāji tuvu pie simta.

Jonkeros dievkalpojumu kuplināja soprāns Laila Saliņa ar divām dziesmām un brīvmākslinieks Arnolds Šturms ar trim flautas solo gabaliem. Apmeklētāju ap 70. Salas baznīcā pirmais dievkalpojums bija jaunajam Ņujorkas draudzes mācītājam Larim Saliņam.

● Dziedātājs Dr. Jānis Kļaviņš pārtrauc koncertus latviešu publikai uz kādu laiku. Viņš noslēdzis līgumu ar J. Vītola solo dziesmu iedziedāšanu skaņu platēs. Bez tam līdz 1. augustam viņam pēc noslēgtā līguma jāsaraksta zinātniska grāmata angļu valodā par vēža ārstēšanu.

● Urnu izvade un piemiņas plākšņu iesvēte Brāļu kapos Katskiļos pārcelta no 19. uz 12. augustu. Vk.

MILVOKI

● Visu konfesiju un draudžu piederīgie 14. jūnija vakarā piepildīja Milvoku Latviešu baznīcu, lai atcerētos 1841. gada 13.—14. jūnijā un pēc 1945. gada deportētos tautiešus un aizlūgtu par tiem, kam vēl jācieš un jāvergo Sibirijas taigās. Dievkalpojumu ievadot, māc. V. Rumpēteris atgādināja Kristus vārdus „...ja viņi ir mani vajājuši, vajās arī jūs", bet māc. Kr. Valters pasvītrāja: „14. jūnija notikumi ir sāpīgākā tragedija latviešu tautas vēsturē, un tā nav nekad aizmirstama." Svētrunā māc. V. Rumpēteris runāja par viltus praviešiem un viņu mācībām un brīdināja netīksmināties ar patreizējo labklājību, neiemigt garīgā snaudā un pašaapmierinātībā, bet saskatīt mūsu laikmeta negatīvās parādības un neaizmirst tās domas, kas mūsu tautai atnesa lielas briesmas.

Dievkalpojumu dziesmās kuplināja vanadžu ansamblis, E. Brusubārža III vadībā un ar G. Blaumani pie ērgelēm. Altari rotāja vanadžu veltītie sarkanbaltie ziedi. Pēc pēdējā korāļa lielais dievlūdzēju pulks vienojās Latvijas himnā.

R.Č.

DETROITA

● 23. maijā 75 dzīves gadi apritēja Latviešu Apvienības Detroita goda biedrim Visvaldim Saknem. Viņš dzimis 1909. g. Bukaišu pagastā. Stdējis Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultatē un studiju laikā pievienojies korp. Frat. Metropolitana. Vēlāk vadījis savu labi iekārtoto saimniecību „Lielsaulītēni", bijis vietējās aizsargu nodaļas priekšnieks, krājaizdevu sabiedrības priekšnieks, pienotavas kasieris, darbojies citās sabiedriskās organizācijās. Arī ierodoties ASV turpinājis sabiedrisko sabiedrisko darbu. Bija ilggadīgs Latviešu Apvienības vicepriekšsēdis un kasieris, Korporāciju kopas seniors. Tagad ir Detroitas Palīdzības fonda kasieris. Dzimšanas dienā rosīgo darbinieku sveica organizāciju pārstāvji un liels draugu pulks.

● 13. jūnijā 65 gadu dzimšanas dienu atzīmēja Arturs Oskars Deksnis. Viņš dzimis 1919. gadā Jēkabpilē un pēc Valsts ģimnazijas apsolvēšanas, iestājies Latvijas Universitātes tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātēs tiesību zinātņu nodaļā. A. Deksnis ir korp. Tervetia filistrs. komūnistu okupācijas laikā 1940. gadā A. Deksni izlēdz no Latvijas Universitātes kā „nepiemērotu padomju augstskolai". A.Deksnis atstāj Rīgu un pāriet dzīvot uz Bausku. Vācu okupācijas laikā līdz iesaukšanai latviešu leģionā viņš strādā gaļas centrālē par saimniecības nodaļas vadītāju. Būdams leģionā, A. Deksnis beidz vada komandiera kursus, kara skolu Vācijā un pēc tās beigšanas viņu iedala 19. divizijas formēšanas štabā, bet vēlāk komandē uz šīs divizijas artilerijas pulku, pēc tam uz 15. divīzijas artilerijas pulku. Pēc kara beigām A. Deksnis kopā ar ģimeni dzīvo Stokholmā un ir Daugavas Vanagu Stokholmas nodaļas priekšnieks. 1953. gadā. A. Dekšņa ģimene izceļo uz ASV, kur sākumā dzīvo Ilionijā, bet vēlākā pārceļas uz Detroitu. Darba lauku viņš atrod lielākās medicīnas piederumu firmās, kur vadošos amatos strādā līdz pēdējam laikam. Viņš ir aktīvs darbinieks Latviešu Apvienībā Detroitā, kur vairākus gadus ir vicepriekšsēdis, un ilgāku laiku arī Baltiešu komitejas loceklis, Korporāciju kopas prezidija loceklis un seniors, Latviešu virsnieku apvienības Mičigana sekretārs un aktīvs darbinieks republikaņu partijā Mičiganā. Liels draugu pulks no vairākiem kontinentiem un organizācijas bija atcerējušās jubilāru viņa goda dienā. S.I.G.

Čikagā bez pārmaiņām

Organizāciju apvienības delegātu sanāksme. Arī uz priekšu ČLOA vadīs A. Kandrovičs. Pasaules izstāde Čikāgā 1992. g. un etnisko grupu piedalīšanās. Kr. Barona skola lūdz atbalstu. Kā šogad atzīmēs apspiesto tautu nedēļu. Stipendiju fonds. 18. novembŗa svinības Čikāgā.

Čikagas Lat. Organizāciju apvienības delegātu gadskārtējā sanāksme notika 6. jūnijā Latviešu namā, piedaloties kuplam delegātu skaitam (28), par spīti vasaras karstajam laikam.

Sanāksmi atklāja un vadīja Organizāciju apvienības pr-dis A. Kandrovičs, sākumā aicinot pieminēt mūžībā aizgājušos tautiešus.

Sekretārs J. Veimanis nolasīja iepriekšējās sanāksmes protokolu un pr-dis A. Kandrovičs ziņoja par Apvienības darbību kopš pēdējās sanāksmes: sarīkojumiem, prezidija sēdēm un lēmumiem, piedalīšanos Čikāgas aktivitātēs u.c. Viņš pasvītroja, ka jādomā un jārunā vairāk par nākotnes darbību un uzdevumiem, nekā par pagātni. Sevišķi jārūpējas par latvisko izglītību, jo svarīgākais ir latviešu valodas zināšana, kas ir jāieaudzina mūsu bērniem. Jāstrādā arī nacionālpolitiskā laukā, lai mūsu vārds nepazustu starptautiskā forumā. Jādomā, ko varam darīt nākotnē Latvijas labā.

Par darbību ārpolitiskā laukā un Apspiesto tautu komitejā ziņoja pr-ža vietn. un politiskās daļas vad. I. Bergmanis. Viņš norādīja, ka Apspiesto tautu komitejā nav vienprātības, kā atzīmēt Apspiesto tautu nedēļu. Šogad Apspiesto tautu nedēļu Čikagā pirmo reizi atzīmēs ar preses konferenci 19. jūlijā, kurā piedalīsies vairāki senātori, kongresmeņi, oldermaņi un citu tautu politiskie pārstāvji, — un, protams, tiks aicināti preses un TV reportieri.

Ģ. Merģins savukārt sniedza visai pilnīgu informāciju par 1982. g. Čikagā paredzēto pasaules izstādi, sevišķi par etnisko grupu līdzdalību, īpaši latviešu. Arī te ir domstarpības etniskām tautībām, kuŗu zemes atrodas nebrīvībā (Captive Nations) un citām, kuŗu zemes ir brīvas, kā itāļu, grieķu, vācu u.c. Abām šīm grupām politiskā laukā ir atšķirīgas intereses.

J. Valainis ziņoja par latviešu radioraidījumu komitejas darbību un līdzekļu sagādi.

Māc. A. Liepkalns sniedza īsu pārskatu par neseno ALA kongresu Kalamazū, kur viņš piedalījās kā delegāts. Viņš pasvītroja, ka šis ir bijis lielākais kongress ALA vēsturē delegātu ziņā (136), noritējis labā saskaņā un bijis ļoti lietpratīgs. Tikai neizprotami, ka no Čikāgas bijuši tik maz delegātu.

Čikāgas latviešu Kr. Barona skolas pārzine Dr. Gundega Michele sniedza pilnīgu un interesantu pārskatu par skolas darbību, centieniem un mērķiem un aicināja sūtīt latviešu bērnus latv. skolā, kā arī atbalstīt skolu financiālā ziņā gan individuāli, gan jo sevišķi organizācijām, kas līdz šim ir maz darīts.

Amatpersonu vēlēšanas noritēja „pa tumsu", jo tai laikā bija nodzisusi elektrība. Par ČLOA pr-di atkal ievēlēja A. Kandroviču un tāpat visas citas pārvēlamās amatpersonas — ar aklamāciju.

Māc. A. Liepkalns izstrādājis Stipendiju Fonda darbības noteikumus, kuŗus paredzēts pieņemt rudens sanāksmē, lai SF varētu sākt darboties. SF atradīsies ČLOA pārziņā, bet tam būs sava valde, kas piešķirts stipendijas un arī rūpēsies par vajadzīgo līdzekļu sagādi, kas paredzēti no organizāciju, privātpersonu iemaksām, testamentāriem novēlējumiem, dāvinājumiem u.c. Ir jau saņemti daži stipendiju pieprasījumi no vairākiem studentiem.

Pārrunāja 18. novembra svinību norisi Čikāgā. Šogad Latvijas valsts svētku dienu paredzēts atzīmēt kopā ar Kr. Barona skolu, kuŗas audzēkņi dotu priekšnesumus. Visa svētku norise notiks Ciānas draudzes telpās. Iesāksies ar karogu uzvilkšanu rītā, tad plkst.13:00 sekos visu draudžu kopējais dievkalpojums; pēc tam maltīte un pēc starpbrīža svētku akts ar priekšnesumiem. Īpaša akta runātāja šogad nebūs.

A. Raidonis

Laikraksta
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu Namā un Centrā,
kā arī spiestuvē.

Teodors Dreimanis

Bij man vienu ragu dēļ

Iebraucam Bangweulu ezera apkārtnes līdzenumā, kas stiepjas kā galda virsma; cik tālu vien acs var redzēt, pārklāts ar retu īpatnēju īsu zāli. Nav redzams ne mazākais krūms vai zāļu puduris. Vienīgi tālumā var saskatīt melno gaceļu (black lechwe) barus. Šīs gaceles nav sastopamas nekur citur Afrikā, ne arī visā pasaulē, tikai vienīgi šeit. Tālskatī var redzēt, ka mazākajos baros ir ap 50, bet lielākos vairāki simti šo īpatnējo gaceļu. Profesionālais Zambijas mednieks Hugo Seia cenšas piebraukt pēc iespējas tuvu, bet šai līdzenumā tas iespējams tikai uz apm. 200 m, tad gaceļu bars, kas ziņkārīgi vērojis apvidus auto tuvošanos, graciozos lēcienos ātri palielina attālumu. Hugo, kuŗam kā profesionālam mednieka šī ir 20. sezona un trešais gads šai apkārtnē, cenšas piebraukt iespējami tuvu, tad lēnām, ļoti lēnām izslīdam no auto, uzmanoties, lai mūsu siluetus neredzētu pret apvārsni.

Esam vienojušies, ka meklēsim rekorda ragus, tas ir — pietiekami lielus, lai tos uzņemtu Afrikas rekordu grāmatas sarakstos. Hugo binoklī vēro, vai baram, kam esam piebraukuši un kas lēnām virzās tālāk no labi redzamā auto, ir kāds šādu ragu īpašnieks. Dažos baros tādu nav. Braucam un meklējam citus. Tikai pēcpusdienā kādā gaceļu barā, kas lēnām un nervozi attālinās, Hugo saskata piemērotu stirnu. Pēc Afrikas medību noteikumiem atļauju šaut dod vienīgi profesionālais, kas tevi pieved izvēlētam medījumam, novērtē attālumu un medījuma stāvokli, cik tas piemērots šaušanai. Ir liela starpība starp binokli, kuŗā ar abām acīm var pārskatīt, un šautenes tālskati ar mazo redzes lauku. Lai šautenes tālskatī varētu atrast izmeklēto mērķi, Hugo dod klusus norādījumus: ,,Vai redzi divi mazos kazlēnus bara labajā pusē? No tiem ceturtais pa labi ir ar ragiem. Gaidi, kamēr neviens nav pirms vai aiz viņa.''

Šautenes tālskatī sameklēju ceturto ragaini un gaidu, kamēr viņš būs nenosegts, bet tad viss bars paskrien gabalu, un Hugo čukst: ,,Attālums 300 m, šauj!'' Baram skrienot, tālskatī esmu pazaudējis izmeklēto mērķi, un kad to atkal saskatu, tas atkal ir citu aizsegā.

,,Par tālu'', saka Hugo, un braucam meklēt citu. Tikai vēlā pēcpusdienā, kad, kā parasts, guļu gabalu no auto, šauteni atbalstījis uz pāris auto spilveniem, Hugo čukst: ,,Septītais no kreisās puses. Drusku pāri 300 m. Brīvs! Šauj!''

Gacele stāv sāniski un tālskaša mērķējamo punktu turu 2 collas virs skausta, jo šautene piešauta uz 200 m. Nospiežu. Tai pašā momentā šķiet, kāds izrauj zemi zem gaceles. Tā sabrūk bez mazākās kustības.

Pieceļamies. Redzu tikai tumšu punktu, kur nupat vēl bija gaceļu bars. Kad piebraucam, pirmais Hugo izmērī ragu gaŗumu. Ragi labi, simmetriski veidoti, 25 1/4 collas gaŗi. 3 collas virs vajadzīgā gaŗuma, lai iekļūtu Afrikas rekordos. Saņemu Hugo atzinību: ,,Labākie un izskatīgākie ragi, ko esmu šais 3 gados redzējis.'' Tāpat slavē viņa palīgs profesionālais mednieks no Tanzanijas, kam, lai iegūtu Zambijas atļauju, laiks jāpavada kopā ar kādu Zambijas mednieku. Parasti gan viņš paliek auto vai tā ēnā ar kasti alus. Melnie, t.i. pēdu dzinējs un divi ieroču nesēji, iecelj gaceli mašīnā.

Pirms dodamies atpakaļ uz 45 km attālo nometni, mums jābrauc pie šī līdzenuma medību sarga, kuŗa nometne atrodas līdzenuma malā, kur sākas niedres un tā saucamā elefantu zāle.

No nometnes četri mājām, kas ir līdzīgas visām šīs apkārtnes apm. 8x8 pēdu mājām ar klona grīdu, bez logiem un bez jebkādām mēbelēm, skrien pretī melns bērnu bars. ,,Medību sargam kā oficiālai personai ir trīs sievas, un pēc šejienes tradicijām katrai ir sava māja ar niedŗu paklāju gulēšanai un kaut kāds vārāmais pods'' — paskaidro Hugo. Ceturtā māja ir ,,birojs'', no kuŗa iznāk medību sargs, gadus 30 vecs iedzimtais. Pēdu dzinējs nodīrā un nogriež gaceles priekšas pleci, un Hugo to pasniedz sargam, kas tālāk nodod to mājās palikušai sievai. Pārējās divi esot, kā parasts, aizgājušas uz tuvāko 6 km attālo vietu pēc koku zariem, vienīgo kurināmo un apgaismojumu, tumsai iestājoties.

,,Birojā'' uz klona grīdas esošā niedŗu pinuma atrodas zīmulis un klade, kuŗā Hugo ieraksta, ka tādā un tādā datumā nošauts viens ,,black lechwe''. Vienīgā no kultūras nākošā pazīme medību sargam ir veca ar stiepli un auklu sasieta 303 angļu kaŗa šautene, kādu lietoja Latvijas armijā, kas, šķiet, ir pietiekams pierādījums par viņa autoritāti. Velosipeds esot solīts jau priekš divi gadiem, bet vēl līdz šim neesot saņemts. Nevaru iedomāties, cik daudz arī tas palīdzētu viņa 30.000 km² teritorijas apsargāšanā.

Kādu gabalu mūs pavada kailu un gandrīz kailu bērnu bars, kad dodamies atpakaļ uz nometni.

Teodors Dreimanis trofeju medības Afrikā.

Šai septītajā medību dienā piepildījās kādreiz Latvijā sapņotais un šai kontinentā cerētais — iegūt pietiekami labu Afrikas trofeju Afrikas rekordu sarakstiem, bet sākums tam visam ir priekš daudz gadiem.

Jau Latvijā lasīju visu pieejamo literātūru par Afriku, tās dabu, zvēriem un medībām, un šeit esmu noskatījies daudzas filmas un TV uzvedumus, kā arī jūsmīgus un briesmu pilnus medību aprakstus, tomēr nekad neesmu varējis saprast, kāpēc ne tikai medniekiem, bet visiem cilvēkiem Afrikas vārds saistās ar kaut ko maģisku, noslēpumainu un mistisku.

Dabas skaistuma, īpatnību un varenības ziņā pārējie kontinenti ir daudz pārāki par Afriku. Afrikas nepārspētās īpatnības ir Viktorijas ūdenskritums un tās daudzie un īpatnējie zvēri.

Jau pirms līguma noslēgšanas man bija radies par šo zemi savs spriedums, ko biju guvis no personām, kas šai kontinentā bijušas, lasītā un redzētā.

Gandrīz visas 35 Afrikas valstiņas pēc neatkarības iegūšanas pārvalda iedzimto melnā rase. Mums viena no stabilākajām pārvaldes ziņā, kā arī ar pieņemamākiem medību noteikumiem, iespējām un klimatu, šķita Zambija. Tā arī 6 mēnešus pirms medību sezonas sākuma nolīgu līgumu ar ,,Zambija Safaris Ltd.'' 10 dienu medībām attālākajā, kultūras vismazāk skartajā ziemeļvakaru stūrī — Bangweulu ezera apkārtnē, un pēc tam 3 dienas izreklāmētajā labākajā Afrikas 15.500 km² lielajā Luangwa Nacionālajā parka lodžā, kas atrodas Luanguwa upes krastā.

Pirmais pārsteigums bija, saņemot paziņojumu par medību sākumu pārcelšanu uz dažu dienu vēlāku laiku. No paredzētās mednieku grupas četri no ASV un pieci no Kanadas, kas visi jau bija paredzētās summas samaksājuši, akceptēti tikai divi, kas bija izvēlējušies attālāko, ne visai populāro Zambijas stūri. Pārējiem medības atliktas uz nenoteiktu laiku.

(Turpinājums sekos)

Ja jūs braucat kā **eņģelis**

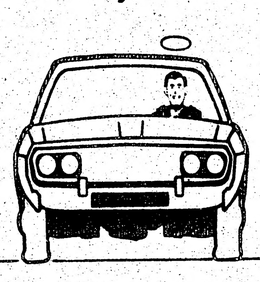

Mums ir **debešķīgas** apdrošināšanas maksas!
Pārliecinaities!
759-0266 un 759-2771

Beaverbrook
Insurance & Real Estate Ltd.
1682A Victoria Park Avenue
Scarborough, Ont. M1R 1P7

ZIEDI UN DĀVANAS

GARDENIA
FLOWERS & GIFTS

362 Danforth Ave., Toronto, Ont. M4K 1N8
(Pie ,,Chester'' pazemja pieturas)
466-1951 vai 466-1502
ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ
LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU DARBI
ĀDĀ, KOKĀ — KERAMIKA, AUDUMI
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI
ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS
Vasaras mēnešos veikals atvērts darbdienās no pl. 8.30 līdz 17, sestd. no pl. 8.30 līdz 15.00. Gaŗās nedēļas nogalēs veikals slēgts sestdienās un pirmdienās.
Māra Lūsis un Inta Tauriņš

Maiznīca un delikatešu veikals
Liela izvēle eiropiešu kūkas, gaļas un maizes.
Putu krējums un kūkas mūsu specialitāte.
Viss vēlamais katra velda viestībām.
Restorāns un kafejnīca 80 personām.
Liels auto novietošanas laukums mājas aizmugurē.

LATVIEŠU FONDS
ir atbalstījis vairāk nekā 100 projektu — arī Latvju Enciklopēdiju, Saules jostu, Mazputniņu.

LATVIEŠU FONDS
ir piešķīris vairāk nekā 300.000 dol. latviešu kultūras un audzināšanas vajadzībām.

ATBALSTAIT LATVIEŠU FONDU!
ziedojot vai aizdodot 10 dol. mēnesī, kļūstot par Fonda dalībniekiem un balsotājiem līdzekļu piešķiršanai.
Tuvāka informācija pieprasāma:
Guntim Siliņam
20 Nonquon Drive
Scagrave, Ont.
Canada LOC 1GO

Anšlavs Eglītis

Indiānas Džonss un nolemtības pils

(Indiana Jones and the Temple of Doom, Paramount).

Džordžs Lukas (Lucas), apļūkojamās filmas scenārists-producents un Stīvens Spīlbergs — režisors pieder jaunajai maiņai un patlaban uzlūkojami par sekmīgākajiem Holivudas filmdaŗiem. Abi daudzkārtīgi miljonāri un ļaudis, kuŗiem studijas atļauj pilnīgu rīcības brīvību un atvēl neaprobežotus līdzekļus. Viņi nonākuši šajā privilēģētajā stāvoklī, pateicoties spējai uzminēt pusaudžu, galveno kino apmeklētāju, intereses un fantazijas. 1944.g. Modesto mazpilsētā, Kalifornijā, dzimušais Lukass pēc tipiskas amerikāņu zēnības jau filmu skolā darināja godalgojamu filmu un tūdaļ tika piesaistīts studijai, kur ātri avansējās. Savu padsmitnieka pieredzi — skriešanos ar automobiļiem, naksnīgu ,,kreisēšanu'' pa pilsētiņas ielām un meiteņu ,,trenkāšanu'', viņš notēloja filmā American Graffiti, kas uzstādīja īpatnēju rekordu: tā izmaksāja nepilnu miljonu, bet ienesa 117. Pēc tam viņš ar lielu vērienu iesāka tikai nesen pabeigto, arī neparasti ienesīgo triloģiju Zvaigžņu kaŗi (Star Wars). Iedvesmi telpas fantazijām viņš smēlies no zēnībā lasītiem komikiem, kas, kā viņa paziņas liecina, pildījuši viņa istabu ,,no grīdas līdz griestiem.'' Skolā Lukasam lielākās grūtības bijušas — saprast izlasīto, jo viņš bijis pieradis aptvert stāstījumu komiku zīmējumu serijās.

1947.g. dzimušais Stīvens Spīlbergs darinājis filmiņas jau sākot ar 11 g. vecumu. Arī ātri izcēlies filmu skolā un piesaistīts studijai. Ar briesmu filmu ,,Rīkle'' (Jaws) par cilvēkēdēju haizivi viņš iekļuva filmdaŗu izlasē, bet ar ,,E.T.''— fantaciju par ērmu, kas atlido no citas pasaules — sasniedza vēl līdz šim nepārspētu filmas ienesības rekordu. Pēc šiem panākumiem abi jaunie filmdaŗi apvienojās un darināja dēku izrādi ,,The Raiders of the Lost Arc.'' Tā gan nesasniedza jaunu ienesības kordu, taču izrādījās sekmīgākā attiecīgajā gadā. Ar Indianas Džonsu abi filmdaŗi rauga savu kopsniegumu atkārtot un pārspēt. Iepriekšējās filmas varonis Džonss turpina dēkot gan pa Ķīnu, gan Indiju. Visas zīmes rāda, un visi komentātori pārliecināti, ka arī jaunā filma būs izcili sekmīga. Jāņem gan vērā, ka abi filmdaŗi ir arī izcili reklāmas meistari. Ir minēts, piem. ka filmas ,,E.T.'' reklāmai izdoti 7 milj. dolaru vēl pirms iesākts to izrādīt.

Kas tad tā ir par brīnumformulu, kas nodrošina sekmes? Vispirms, simpatiski varoņi, kas cīnās par taisnu lietu. Indiānas Džonss sabiedrojas ar vajātu skaistuli un mundru, acīgu ķīniešu zēnu un dodas palīgā indiešu ciemam, kam ļauns radža nolaupījis laimes talismanu un — visus bērnus, kuŗus nodarbina savās raktuvēs. (Vergu atbrīvošana ir neķļūdīgs paņēmiens nodrošināt skatītāju simpatijas). Fabula ir veikls visiem pazīstamu un saprotamu komiku standartklišeju sakabinājums. Izrādes norisē katrās 10 minūtēs varoņi nonāk negantās briesmās, no kuŗām izglābjas tikai par mata tiesu. Lai gan baismīgie notikumi gaisā, ūdeņos un pazemē ir techniski teicami filmēti un izpušķoti ar dažnedažādiem ,,speciālefektiem'', daudzmaz nopietnāku kino mākslas vērtētāju tie sāk ātri vien nogurdināt, jo ir pārāk vientiesīgi un paredzami. Bet filma jau arī ir domāta nekritiskiem pusaudžiem.

Jaunos uzticīgos skatītājus tracinādami, abi filmu lielmeistari, šķiet, nonākuši savādā apsēstībā, gudrodami arvien riebīgākas ainas un epizodus. Piem., ļauna radžas svētku maltītes — ,,ēdieni'' negantās un pārlieku gaŗi stieptās mocības, kādas jācieš radžas sātaniskās Kali dievietes kulta upuŗiem, u.c. Arī varonis, Indianas Džonss, tiek smagi vārdzināts un mežonīgi piekauts, lai arī, vaļā pasprucis, apsit lielāko daļu no saviem mocītājiem... Gribas vaicāt, kāda jēga piedāvāt Amerikas jaunatnei visas šīs nejēdzības.

Aktieŗu tēlojumi, kā jau parasti tik aumalīgā briesmu izrādē skatītājam nav vaļas vērot. Interesantākais, šķiet, mazais ķīnietis, kuŗš netiek tik daudz mocīts un var sevi labāk parādīt. Viņš ievieš izrādē arī kaut cik tik ļoti nepieciešamā humora. Vingra un apsviedīga ir arī dejotāja Kēte Kepšova (Capshaw), ar ko Indiānas Džonss (Harrisons Fords), kā jau šādās filmās pieņemts, pastāvīgi ķildojas — līdz pat pēdējam saprašanās brīdim.

Filma darināta Anglijas studijās (kas daudz lētākas nekā Holivudā), Srī Lankā (Ceilonā) un Kalifornijas Sierra Nevada kalnos. Skaisti fotografētās panorāmiskās ainavas ir arī izrādes labākā daļa.

IEGĀDĀJIETIES POPULĀRO

Baltiešu Amerikāņu Brīvības Līgas OLIMPISKO SPĒĻU PLAKĀTU

pret ko protestēja Padomju Savienības sporta vadītāji un kas ir bijis redzams daudzos televīzijas raidījumos, kā arī žurnālā ,,Times'' un ,,Der Spiegel'', laikrakstos ,,Los Angeles Times'' un Londonas ,,The Times'', un citos izdevumos gan ASV, gan arī citur.

Plakātu ir zīmējis Mike Minor, ,,Winds of War'', ,,Star Trek'' etc. mākslas direktors, bet tā grafisko darinājumu ir veicis latvietis Teodors Lilienšteins.

20x24 collas lielā, meinbaltā plakāta cena ir $10.-, kas ne tikai segs izdevumus, ieskaitot piesūtīšanu, bet palīdzēs līgai arī turpmāk vērst pasaules uzmanību uz Latvijas, Lietuvas un Igaunijas likteni.

Pasūtinājumi adresējami: BAFL
P.O. BOX 29657
Los Angeles, Calif. 90029.

Andrejs M. Stikuts
B.A., L.L.B.
ADVOKĀTS
20 Queen Street West, Suite 1104, Box 48, Toronto, Canada M5H 3R3
Tel. (416) 977-8720

Ratas Optical
Igauņu uzņēmums.
219 Danforth Ave,
Toronto, Ont. M4K 1N2
465-6251

Atvērts pirmd. - piekt. 10—18
sestdienās 10—15

- Gatavojam pēc acu ārsta paraksta brilles un visāda veida kontakta lēcas.
- Rāmji lielā izvēlē.
- Izkārtojam acu pārbaudes.
- Latviešiem 10% atlaide, ieskaitot brilles uz Latviju.

Samaksātas muitas saiņu pieņemšanu pārtrauc ar 16. jūliju.

SAIŅI UZ BALTIJAS VALSTĪM un P.S.R.S.
Mēs pārsūtām apdrošinātus drēbju un apavu sainīšus līdz 19 2/3 märc. netto

LIELA MANTU IZVĒLE MŪSU VEIKALĀ
Biroja laiks — pirmd., otrd., ceturtdien un piektdien no pl. 9.00 — 17.00.
Piektdienās vēlāka laikā — iepriekš sazinoties pa telefonu
Sestdienās no pl. 9.00 — 16.30, trešdienās birojs slēgts.

BALTIC Exporting Co.
482 Roncesvalles Ave., Toronto, Ont. M6R 2N5
tālr. 531-3098

GRAND RAPIDI

● Šinī mācības gadā latviešu skola mācības beidza 19. maijā, un tanī pašā dienā notika skolas izlaiduma akts. Skolu beidza trīs zēni: Ēriks Felkers, Andris Runka un Ēriks Ziediņš, viņu klases audzinātāja bija Biruta Taube. Izlaiduma akts iesākās ar svētbrīdi baznīcā un turpinājās sabiedriskajās telpās. Pēc Latvijas karoga ienešanas skolu beigušos un akta dalībniekus uzrunāja skolas pārzine māc. V. Fricsone. Sekoja skolas audzēkņu kopīgi priekšnesumi (deklamācijas, dziesmas klavieru pavadījumā). Beigušos apsveica ar ziediem un dāvanām, un tiem nodeva arī tradicionālos Nameja gredzenus. Šie apbalvojumi bijia no draudzes un pārējām latviešu organizācijām. Skolu beigušo vārdā visiem pateicās Andris Runka. Pēc akta visi pulcējās pie kafijas galda. Akts bija labi apmeklēts. Var atzīmēt, ka latviskās izglītības darbā sevišķu izturību parādījusi māc. V. Fricsone, kalpojot skolai ap 30 gadu, no tiem kā pārzine vairāk kā desmit gadu. Ar 30 gadu izdienu vēl var lepoties vienīgi skolot. Berta Maine, kas liecina par izturību un gribu sniegt latvisko izglītību mūsu jaunajai paaudzei svešumā.

● Latviešu biedrības sporta kopa rīko vidējo valstu tenisa sacensības 14. un 15. jūlijā Kellogg Wood Park (pie Division un 54. ielas), pilsētas dienvidos. Sacensību sākums abās dienās pl. 9 no rīta. Tās paredzētas vīriešu A un B klasēs, sieviešu, jaunatnes, senioru vienspēles, vīriešu un jaukto pāru dubultspēles. Iepriekšēja pieteikšanās vēlama pie sacensību rīkotāja E. Zirņa, 1403 Pickett S.E., Grand Rapids, Mich., 49508, tālr. (616-455-7488).

● DV apvienība vāc ziedojumus 14. jūnija ietvaros palīdzības darbam aiz dzelzs aizkara. Ziedojumi nosūtāmi Mr. K. Spolītim, 1513 Mayfield N.E., Grand Rapids, Mich., 49505.

● Dažas dienas pēc ievietošanas slimnīcā, 24. maijā, nenākot pie samaņas, miris 72 gadus vecais Fricis Strazdiņš. Bija dzimis Dobeles pag., kur apsaimniekojis lauku mājas. Grand Rapidos viņš dzīvoja viens. Fr. Strazdiņu, policijai uzlaužot durvis, bija atraduši gultā bezsamaņā. Kaimiņi dzirdējuši viņa suņa riešanu dzīvoklī. Egebīnes bēru namā 26. martā notika nelaikim veltīts piemiņas dievkalpojums. Otrā dienā viņu izvadīja uz Vudlavna kapsētu māc. Mednis.

V.Z.

Vai Jūsu apdrošināšana maksās par **jaunu** auto pēc 5 gadiem?

Ja mēs apdrošinām jaunu auto, mūsu apdrošināšana maksās par **jaunu** auto! Arī pēc 5 gadiem vai vēlāk!

759-0266 un 759-2771

Beaverbrook
Insurance & Real Estate Ltd.
1682A Victoria Park Avenue
Scarborough, Ont. M1R 1P7

Jāņa Rozentāla
gleznu pārdod
latviskā darba vajadzībām: 34x50 cm; eļļas ainava — *mežs atkusnī.*
Uz pieprasījumu piesūtām krāsu uzņēmumu. Lūdzam konkrētus piedāvājumus!
A. Ķiploka,
Latviešu Centrālā Komiteja
Hoystrasse 7,
4400 Munster, West Germany

RM NSM
ROSAR-MORRISON
FUNERAL HOME LTD
Thomas L. Morrison — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5
Tel. 924-1408
RŪPĪGA UN SMALKJUTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI
šuj apģērbus pēc mēra un gaumes
Runā vāciski
Old Mill Tailors
Rudi H. Schneider
7 Riverview Gardens — 769-9535
PIE BLOOR, VIENU BLOKU RIETUMOS NO JANE

GUNARS CONSTRUCTION
izdara visāda veida **pārbūvju un piebūvju darbus,** ieskaitot **plumbing un elektrību.**
Lūdz zvanīt **889-5076.**

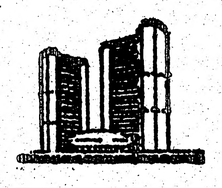

Toronto pilsēta

Toronto pilsētas atkritumu savākšanas plāns

Kanadas diena, pirmdien, 1984.g. 2. jūlijā.

Pirmdien, 1984.g. 2. jūlijā atkritumus neaizvāks.

Kārtējās pirmdienas (2. jūlija) savākšanas vietā atkritumus aizvāks otrdien, 3. jūlijā.

Kārtējās otrdienas (3. jūlija) savākšanas vietā atkritumus aizvāks trešdien, 4. jūlijā.

Laikrakstus un smagos priekšmetus neaizvāks trešdien, 4. jūlijā.

Glabājiet laikrakstus un smagos priekšmetus līdz nākamai aizvākšanas dienai trešdien, 11. jūlijā.

Atgādinājums: Toronto ir 17 savāktuves stikla un metalla skārdeņu pārstrādāšanai. Martā savākts 322 tonnas laikrakstu, 38 tonnas stikla un 5 tonnas skārdeņu. Tuvākai informācijai zvanait **947-7742.**

R.M. Bremner, P. Eng., F.I.C.E.
Commissioner of Public Works
City of Toronto

Ingrida A. Matckars
B.A., M.A., L L B.
ADVOKĀTE pie
DYSON & KACABA Barristers & Solicitors
100 Richmond Str. W., Suite 400, Toronto, Ont. M5H 3K6
Tel. (416) 361-1777

LAIKRAKSTA EKSPEDĪCIJAS NODAĻA
meklē personas, kas otrdienu vakaros varētu palīdzēt laikraksta izsūtīšanā, un personu, kas vēlētos eventuāli uzņemties arī atbildīgā ekspedītora pienākumus. Lūgums pieteikties pie L. Gertnera kundzes, **759-7823.**

Samaksātas muitas saiņu pieņemšanu pārtrauc ar 1. jūliju
SAIŅI UZ BALTIJAS VALSTĪM un P.S.R.S.
Mēs pārsūtām apdrošinātus drēbju un apavu sainīšus līdz 19 2/3 märc. netto
LIELA MANTU IZVĒLE MŪSU VEIKALĀ
Biroja laiks — pirmd., otrd., ceturtdien un piektdien no pl. 9.00 — 17.00.
BALTIC Exporting Co.
482 Roncesvalles Ave., Toronto, Ont. M6R 2N5
tālr. **531-3098**

Pēkšņi mūžībā aizgājis mūsu mīļais

Voldemārs Sebriņš

dzimis 1910. gada 3. decembrī Saikavas pagastā, Latvijā,
miris 1984. gada 4. jūnijā Hamiltonā, Ont.

Viņu mīļā piemiņā paturēs
brālis ar ģimeni Hamiltonā

SAULES JOSTAS ANSAMBLIS
MĀRPUĶĪTE
VIESOJAS
Toronto Minklera auditorijā
20. jūlijā pl. 20 un 21. jūlijā pl. 19
1750 FINCH AVE EAST (PIE DON VALLEY)
Rezervētas sēdvietas $30, $15, $10.
Studentiem un pensionāriem $9, $6.
Biļetes iepriekšpārdošanā Latviešu Centrā otrdienās un ceturtdienās no pl. 18.30—20.30 vai pa pastu ar čeku — Mrs. V. Bērziņa, 85 Thorncliffe Park Dr., Apt.2803, Toronto, Ont. M4H 1L6.

Cerību stariņi...

(Turpinājums no 1. lp.)

žīdu politiķus, kas Sacharova vajāšanas un žīdu emigrācijas noslāpēšanas dēļ ierosinājuši darīt visu iespējamo, lai rietumi atmostos un redzētu Helsinku nolīguma aplamību.

Jaltas un Helsinku nolīgumi ir revidējami un ja iespējams, likvidējami. Tas būtu jau vērā ņemams jauns cerību stars, kuŗa atbalstīšanā mums jādara viss iespējamais.

Tauta tēvzemē gaida cerību. Gādāsim, lai mēs viņus nepievilam.

Ceļš uz brīvību sākas ar pirmo soli. Mēs neesam snauduši. Mēs neesam cerību zaudējuši — tauta moskvitu važās nedrīkst zaudēt cerību. Lai visi labie spēki mums stāv klāt!

Neskaldīsim matus savstarpējos ķīviņos, — jo laiks ir pārāk nopietns kā te, tā tur.

Aleksandrs Ķegumnieks.

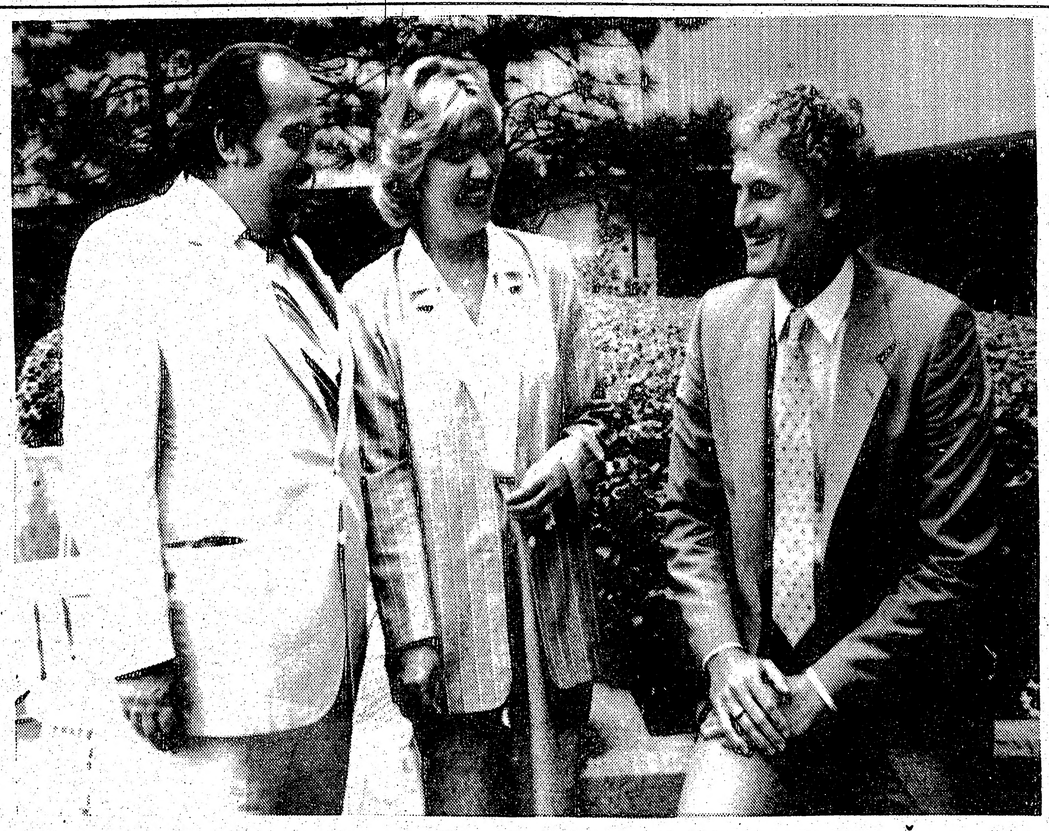

„Brīvā olimpiada noritēs bez traucējumiem", tā preses konferencē 7. jūnijā Šeratona Centrā, Toronto, paziņoja rīcības komitejas goda priekšsēdis, bijušais Kanadas izlases basketbolists Leo Rautiņš. Kā jau agrāk ziņots, olimpiada, kuŗā piedalīsies baltiešu valstis, noritēs no 5.—7. jūlijam Toronto, modernajā Etobiko sporta kompleksā. Attēlā Šeratona Centrā, no kr.: LNAK valdes priekšs. T. Kronbergs, latviešu pārstāve un informātore rīcības komitejā Ināra Vilmane un Leo Rautiņš. LNAK olimpiadu atbalstījusi ar 2.000 dol.

Foto J. Liģers.

Nāciet palīdzēt sagaidīt Brīvās olimpiadas liesmu, ko nogādās mūsu latviešu skrējēji no Igauņu nama otrdien, 3. jūlijā pl. 19.30 Latviešu Kultūras Centrā. Tur šī liesma paliks vienu nakti. Nākamās dienas, 4. jūlija, pievakarē tā turpinās savu ceļojumu uz Ukraiņu centru. Šī liesma beidzot nokļūs Brīvās olimpiadas atklašanā 5. jūlijā pl. 18.00 Centennial Parkā Etobiko. Nāciet visi to sagaidīt!

Čikagas piecīši Saulainē

Visi viņi jau vairs nav īsti čikagieši, jo nāk no dažādām dzīves vietām, bet tos visus kopā turējusi dziesma, nu jau vairāk nekā 20 gadus, kopš 1961. gada, kad ansamblis dibināts. Tikpat ilgi tajā darbojies ansambļa vadītājs un dvēsele Alberts Legzdiņš. Arī pārējie dalībnieki ir ar ilggadīgu darba stāžu. Šajos gados ansamblis jau vairākas reizes viesojies arī Toronto, pēdējo reizi Saulainē 1979. gada Līgo svētkos, un šogad atkal viņus dzirdējām dziedam un mūzicējam Saulainē Jāņu vakarā, nākot ar jaunām dziesmām un mūziku.

Piecīši Saulaines šķūnī vienā vakarā deva divus seansus — pēc pirmā tūliņ sekoja otrs ar to pašu programmu, pulcinot apm. 600 un 350 klausītāju un turpat divas stundas katrā ar savu neizsikstošo humoru priecināja Jāņu bērnus. Liela daļa līgotāju ieradās Saulainē vēl pēc priekšnesumiem, uz balli vien, arī tādi, kam bija cittautu partneŗi un kas latviski sniegto programmu nesaprata. Zālē pa lielākai daļai redzēja sirmas galvas. Sarīkojumu ievadīja Saulaines pārvaldes priekšnieks Aigars Brencis, vadīja Guntis Tannis. Piecīšu sastāvā bez vadītāja Alberta Legzdiņa vēl bija Janīna Ankipāne, arī „vecs inventārs", Armands Birkens, Uldis Ievāns un Uldis Streips. Visi viņi ansamblī kopā turējušies daudzus gadus.

Programma, kā vienmēr, bija izvēlēta aktuāla par latviešu sabiedriskās dzīves notikumiem, pirmā Toronto, kas kā lielākais latviešu centŗs ar tādiem bagāts. Tā nu piecīši ar savu labdabisko humoru tos rādīja publikai īpašā atainojumā un priekšnesumā īsos skečos, dialogos un dziesmās, kuŗas paši pavadīja ar savām ģitarām, A. Legzdiņam vēl spēlējot mutes harmonikas. Vietām ar piedziedājumiem aicināja arī publiku. Tekstus pa lielākai daļai bija rakstījis A. Legzdiņš, kuŗa humors liekas neizsmeļams. Tā nu sava tiesa tika latviešu bankai, namiem, skolas izlaiduma aktiem un apsveicēju runām, bērnu nometnēm, arī abiem Ziemeļamerikas latviešu laikrakstiem ar Aleksandru Ķegumnieku un Mārtiņu Dērumu (divi Ulži — Ievāns un Streips, kas lasīja ziņas). Nebija aizmirstas arī jaukto laulību problēmas, pensionāri un citi. Kā redzams, piecīši bija rūpīgi sekojuši latviešu laikrakstiem un par šejienes dzīves notikumiem labi informējušies, kuŗus tad apstrādājuši savā skatījumā. Kā skolēnu apdāvināšanas skatā bija piesaistīts vēl „sestais piecītis" — 12 g. vecais Ģints Brencis, tēlojot skolas jaunieti, ko sabiedrības pārstāvji apdāvina mantu kalniem. Kattam no viņiem bija savs teicamais un aicinājums, kā jau tas šādās reizēs piederas. Bērni latviešu skolā labi mācījušies un pelnījuši atzinību: tēvs par sagatavotiem mājas darbiem dabūjis trijnieku, bet māte piecnieku un abi skolu „nobeiguši". Tad skatuvē parādījās piecīši ar T-krekliem mugurā, kas bija apzīmēti lieliem burtiem — LNAK, „vingrošanas institūta" dalībniekiem „tauku nodzīšanai". Kad nekas cits nelīdz, palīdz tautiskās dejas, kuŗas vada enerģiskais vadītājs tumšā tautas tērpā ar melnu bārdu, triekdams dejotājus ar spridzīgu tautisku mūziku pa skatuvi. Lai dejotājiem nebūtu pastāvīgi jādejo LNAK krekls, Saulaines pārvaldes priekšnieks A. Brencis un G. Tannis uzdāvināja piecīšiem dzeltenos, saules krāsas Saulaines kreklus. „Cerams, ka nākošreiz Saulaine mums varēs atļauties uzdāvināt arī bikses", cerīgi piebilda piecīšu vadītājs Alberts Legzdiņš.

Jāņubērni Saulainē tiešām bija sabraukuši „no malu maliņām", un kad sarīkojuma vadītājs G. Tannis starpbrīdī uzaicināja atsaukties viesus no citām zemēm, tādu gadījās ne tikai no pārrobežas ASV, bet arī no Vācijas, Zviedrijas, Anglijas, kādas balsis minēja — pat no Latvijas. „Mēs visi esam no Latvijas!" — tā atkal citi. Tālīnie ciemiņi katrs saņēma pa Saulaines loterijas biļetei, kuŗas varēja iegādāties arī sarīkojuma laikā, kad pēc tam turpat notika arī izloze ar laimestiem no 100 līdz 1000 dolariem, „lai Saulainē varētu tikties arī 2.000. gadā."

Pēc abām piecīšu izrādēm Jāņubērni plūda uz Saulaines pļavu, kur uzdegās lielais ugunskurs un Jāņu muca. Tur līgošanu vadīja dziedoņi Alberts un Ženija Vītoli. Jāņutēvs (J. Koncis) un Jāņumāte Ērika Reinfelde ar palīgiem dalīja līgotājiem sieru un alu. Drīz jau arī Saulaines šķūnī atskanēja J. Grīnberga Runču deju mūzika, kuŗu pēc pusnakts nomainīja J. Girgensona skaņu lenšu senlaicīgie un modernie akordi. Šķūņa lejas stāva bufetē rīkojās saimnieces Rasma Suchova un Erika Reinfelde ar palīdzēm, lai pacienātu plašo līgotāju saimi ar cepumiem un dzērieniem. Ārpusē smaržoja „liepājnieki", kuŗu cepšanu pārzināja Modris Pauders.

V. S.

Lūdzu kārtojiet

LATVIJA AMERIKĀ

1984.g. abonementa maksas, kas paliek nemainītas. ASV un citu zemju abonenti, kas maksā ASV dolaros, lūgti maksājumu summu nesamazināt par kursa starpību, jo laikraksta sūtīšana ārpus Kanadas gadā maksā 15 dol. vairāk nekā Kanadā. Piezīmējam, ka sūtīšanas pasta nodeva ir augstāka tiem abonentiem, kas maksājumus nav nokārtojuši.

SV. KATRĪNAS

● Latviešu skolas mācības gada noslēgums un absolventu akts notika 10. jūnijā. Šo gadu skolu beidza Lara Dabrovski un Pēteris Eglītis, kuŗi ienesa un nodeva Latvijas karogu tālākai glabāšanai nākošai klasei. Pēc tam klātesošie vienojās mūsu tautas lūgšanā, kopīgi nodziedot Dievs, svētī Latviju. Absolventu klases audzinātāja Aina Celle noturēja svētbrīdi un iepazīstināja ar beigušo skolēnu centīgo, turpat 10 gadu, mācību gaitu.

Skolas pārzine Dzintra Eglīte iepazīstināja viesus ar pārējiem skolotājiem. Mācības notiek piektdienās, un vairāki audzēkņi mēro tālo ceļu pat no Bafalo apvidus, lai kopīgi ar šejienes bērniem varētu mācīties latviešu skolā. Latviešu valodu māca divās grupās: tiem, kuŗi māk mūsu valodu un tiem, kuŗi vēlas to iemācīties.

Pēc skolēnu liecību izsniegšanas notika absolventu apsveikšana. Starp tiem no DV nodaļas pasniedza grāmatas un Niagaras draudze — aploksni. Pēteris Eglītis pateicās absolventu vārdā vecākiem, skolotājiem un pārējai latviešu sabiedrībai par viņu rūpēm, pūlēm un atbalstu, ko tie snieguši skolu beigušiem.

Oficiālās daļas nobeigumā vanadžu koris Senatne, diriģentes A. Skudras-Kārkliņas vadībā nodziedāja 4 latv. komponistu dziesmas. Pēc starpbrīža notika absolventu un pārējo skolēnu priekšnesumi. Pēteris Eglītis nolasīja saistošu aprakstu par Nameja gredzenu un līdz ar vecāko klasi katrs aprakstīja vienu no Latvijas apriņķiem. Sekoja skolēnu uzvedumi, deklamācijas un dziesmas.

Pēc programmas viesi un skolas saime vēl ilgi kavējās pie vecāku gādātā cienasta galda.

Z.

TORONTO

● Sv. Jāņa draudzes pilnsapulcē, kuŗā bija jāievēl jaunais mācītājs, reģistrējās 295 balstiesīgi draudzes locekļi. Draudzes padome un īpašā komisija bija ieteikusi māc. A. Liepkalna aicināšanu vakantajā mācītāja vietā. Diemžēl, jautājumu vēl nevarēja izšķirt, jo pēc draudzes iekšējās satversmes pieņemt darbā jaunu mācītāju var tikai ar divu trešdaļu balsu vairākumu. Balsošanā piedalījās 291 klātesošie draudzes locekļi un, saskaitot nodotās zīmītes, pozitīva atrisinājuma īstenošanai pietrūka 7 balsis. Draudzes padome apsvērs tālākos soļus. Nav šaubu, ka draudzes locekļu vairākums ir par A. Liepkalna aicināšanu, bet tehnisku iemeslu dēļ mācītāja vieta vēl paliek vakanta.

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS LTD.
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

The University of Toronto invites you to the opening reception of THE GATES OF TALLINN

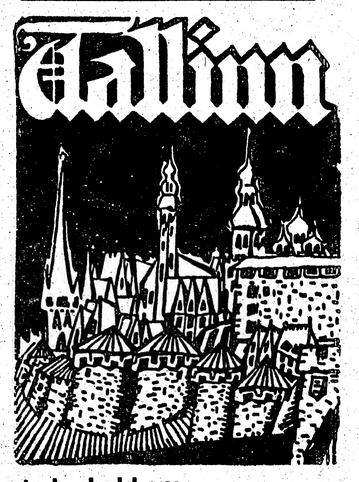

to be held on:
Thursday, June 28, 1984
5.30 — 8.30.
at the ROBARTS LIBRARY
Main Dispaly Area
130 St. George Street.
(NW corner of Harbord & St. George streets)
Exhibition continues until Saturday, July 28, 1984.
HOURS:
Mon.-Thurs. 8.30 - 11.00 p.m.
Friday 8.30 - 6.00 p.m.
Saturday 9.00 - 5.00 p.m.
Sunday closed
RSVP — acceptances only.
Public & Community Relations Office 978-6564.